

LINKÖPINGS ORIENTERINGSKLUBB

Jubileumsskrift

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Förord	1
Ordföranden har ordet	1
Klubbens födelse	2
Medlemsutveckling	2
Presidiet 1934 - 2009	3
Styrelseledamöter under 75 år	4
LOK-are med mångåriga ledarinsatser	5
Från café "Blå Porten" till LOK-gården	6 – 8
Eget arbete – grunden för god ekonomi.	9 – 12
LOK som tävlingsarrangör	13 - 20
Svenska Mästerskapen 1963.	13
Världsmästerskapen 1968	14
Femdagars/O-Ringen	16
43-kavlen	18
Fakta LOK-tävlingar	21 – 22
Kartan vår idrottsplats	23
Daglediga veteraner i verksamhet.	24
Ett halvsekel som kartritare	24
Från Myrsloken till På Spåret	25
LOK i datavärlden	25
Fälttävlan – en gång vår paradgren	26
Framgångsrik ungdomsverksamhet	27 - 33
Tävlingsverksamheten	34 – 45
SM-resultat	46 – 47
DM-segrare	48 – 52
Förbunds- och LOK-utmärkelser	53 – 55
Speciella utmärkelser	56

FÖRORD

Att Linköping Orienteringsklubb (LOK) sjuttiofemåriga "levnad" är enansenligt idatt greppa har redaktörerna Toije Hansson och Per-Johan Persson blivit välvarse under några av årets första månader.

Då vi fick en modan att svara för framtagningen och författandet av jubileumsskrift var det dock med stolthet som vi accepterade detta eftersom LOK är den klubb som vi ägnat mycket av vår lediga tid åt. Och att LOK är under fortsatt utveckling gjorde det betydligt lättare för oss att ge vår acceptans till uppdraget.

Ett uppdrag som varit om möjligt att genomföra utan den goda tillgången till bakgrundsmaterial som funnit stillhands

av typårsberättelser, resultatbörsar, klubbtidningar, tidigare jubileumsskrifter och boken "Orienteringsliv".

Hur vi lyckats med vår uppgift är det självfallet upp till medlemmarna att avgöra. Men i ett avseende tror vi dock själva att vi lyckats mycket väl och det är att väcka många minnen till liv hos medlemmarna och främst då kanske hos den äldre generationen.

Vi vill slutligen rikta ett stort tack till Rune Johansson (kamrat till Toije) som utfört finishen på materialet till ett digitaliserat original.

TOIJE HANSSON

PER-JOHAN PERSSON

Ordföranden har ordet

Linköpings Orienteringsklubb (LOK) är inne på sitt 75:e verksamhetsår. Jag undrar vad de herrar tänkte och drömde som i januari 1934 satt på

Hörnans matsalar i korsningen Nygatan-S:t Larsgatan och diskuterade bildandet av en specialklubb för orientering. Jag tror inte de kunde föreställa sig vad klubben utvecklats till under alla dessa år. Linköpings OK har växt från att ha haft ca femtio medlemmar till en förening som de senaste 15 åren pendlat runt 600 medlemmar. Klubben bedriver en verksamhet som engagerar ca 70 talet ledare och de tävlingsaktiva är över 250 stycken. Två saker är dock de samma; engagemanget och det ideella arbetet.

LOK har genom åren gjort sig känt som en framgångsrik och ofta nydanande arrangörsklubb. Flagg-skeppet är idag 43 kavlen som i år arrangeras för 28:e gången.

De mest prestigefyllda arrangemangen är annars SM 1963, VM 1968, O-ringens femdagars 1987 och 2007.

LOK-gården har ända sedan tillkomsten 1980 varit centrum för klubbens verksamhet.

Alla medlemmar från ungdomar till veteraner har olika aktiviteter anpassade för sina behov med utgångspunkt från LOK-gården. En normal tisdags kväll på våren samlas ofta mer än hundra medlemmar i LOK-gården för att fika efter träningen.

Klubben stävling framgångar har varierat genom åren. Det var först i och med den elitsatsning som påbörjades i mitten av 1980-talet som klubben etablerade sig som en av Sveriges framgångsrikaste. Att denna satsning lyckats så bra beror på en bra organiserad verksamhet och den dragningskraft denna haft på orienterare som valt att studera och/eller arbeta i Linköping samt förmågan att skapa en inspirerande sammanhållning bland löparna.

Vad är det då som gör att LOK vid sjuttiofem års ålder fortfarande är ungdomlig och utvecklas? Jag tror att den viktigaste faktorn är, och har genom åren varit, förmågan att försörja klubben med ledare. Vi har under de senaste trettio åren gynnats av att Universitetet lockat nya orienterare till staden. Många av dem har också engagerats som ledare i LOK. Jag tror också att ledarförsörjningen och överföringen av ledar-traditionen till yngre generationer är den viktigaste frågan för framtiden. Vår omgivning förändras

i snabb takt och förändrar förutsättningarna för vår sport. Det ställer krav på framsynhet och flexibilitet hos morgondagens ledare för att finna svaret på frågor som: Vad krävs för att engagera nya generationer ungdomar för vår sport? Hur säkerställer vi tillgång till tränings och tävlingsområden i ett samhälle där allemansrätten kanske inte är given? Vilken teknik ska vi satsa på för kartframställning osv?

Det har i LOK alltid funnits utmanande uppgifter som engagerat. Att tillsammans med andra få vara med och skapa något, oftast nytt, leder till engagemang som föder nya idéer och utmaningar som skapar engagemang och bollen rullar vidare.

Framtiden för LOK är ljus och spännande. Vi har på senaste årsmötet satt upp nya utmanande mål för vad vi vill att klubben ska vara 2015 och uppnå klubbens vision "En Nordisk storklubb". För att nå detta krävs arbete, hårt arbete, ett glädjefullt arbete tillsammans med andra. Vi tar nu sats med "Offensiv Orientering" mot framtiden. För detta krävs att alla hjälper till att dra LOKet framåt och inte sitter kvar i 1:a-klassvagnen.

Thomas Stenström

Klubbens födelse

Fredagen den 19 januari 1934 samlades ett 20-tal unga män i Hörnans Matsalar för att diskutera bildandet av en ny skid- och orienteringsklubb.

Den avgörande anledningen var att man inte ansåg att IFK Linköping, där större delen av deltagarnavarmedlemmar, sköttes på ett sätt som man kunde fordra av en så stor förening.

Enspecialklubbansågmanborde ha alla förutsättningar att nå ett för sporten och medlemmarna bättre resultat. Klubbens program skulle omfatta orientering, skid- och terränglöpning i den mån medlemmarna så önskade.

För- och nackdelar ventilerades ingående. Det visade sig dock att alla närvarande var eniga om att bilda en ny klubb.

Onsdagen den 31 januari 1934 samlades man åter i Hörnans Matsalar, de 26 män som skulle bli klubbens grundare. Som neutral inledare tjänstgjorde kapten Tid-

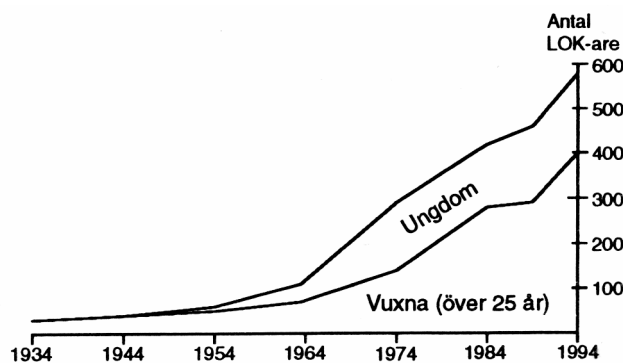
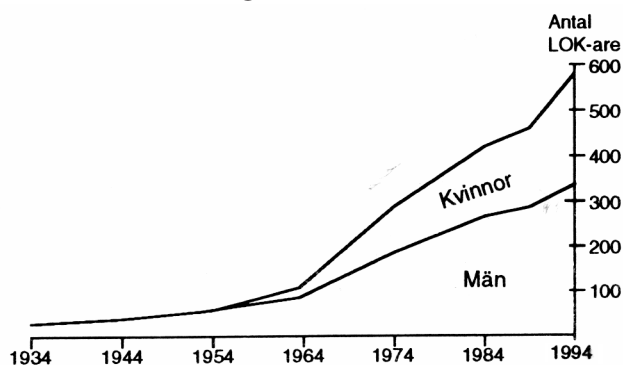

man, dåvarande ordförande i Linköpings AIK. Efter två timmars diskussion beslutade man att bilda Linköpings Orienteringsklubb, vars första styrelse blev: ordförande Henning Eriksson, sekreterare Carl Ödell, kassör Erik Näsström samt

två styrelseledamöter Folke Nilsson och Carl-Erik Göransson.

Styrelsen bestod av fem ordinarie ledamöter under de femton första åren, för att 1949 utökas till nuvarande sju ordinarie ledamöter med två suppleanter.

Medlemsutveckling

Av vidstående kurvor kan man utläsa inte bara LOK:s utan hela orienteringssportens utveckling under klubbens första sextio år.

Det tog sålunda mer än trettio år för klubben att öka medlemsantalet från 25 till 100 medlemmar.

Med de nya specialritade orienteringskartorna och de nya tävlingsklasserna sker en explosion i början av 60-talet. Från att ha varit en utpräglad sport för enbart mogna män blir nu orienteringen en familjesport där alla kan vara med.

Utöver det generella lyft som sporten fått av ovanstående, så kan säkert arrangerandet av SM-63 och VM-68, samt inte minst LOK-gårdens tillkomst ha givit "kickar" i rätt riktning. Klubbens elitframgångar från mitten av 80-talet i kombination med Linköpings Högskola har fortsatt visbidrag till utvecklingen.

Under trettioårsperioden från 1964 till 1994, mer än femdubblades antalet LOK-are, för att vid 60-årsjubiléet vara 582 medlemmar.

Sedan 90-talet har en nedgång för orienteringen i Sverige skett vilket dock inte drabbat LOK:s verksamhet lika hårt, utan under de senaste femton åren har medlemsantalet pendlat upp och ner mellan 530–640 medlemmar. I dag jubileumsåret är vi 589 LOK-are varav 248 är kvinnor och 217 är ungdomar under 25 år.

Åtta av LOK:s tidigare ordföranden samlade vid LOK:s 50-årsjubileum. Övre raden från vänster Rune Fritz, Arne Danielsson, Per-Johan Persson och Hans Gustafsson. Nedre raden Bertil Ottosson, Göte Karlsson, Tage Andersson och Eric Johansson

PRESIDIET 1934–2009

Ordförande

1934	Henning Eriksson
1935-1936	Folke Nilsson
1937-1942	Tage Grahn
1943-1948	Paul Pettersson
1949-1950	Bertil Ottosson
1951-1952	Tage Andersson
1953-1955	Eric Johansson
1956-1957	Arne Danielsson
1958	Bertil Ottosson
1959	Arne Danielsson
1960-1962	Hans Gustafsson
1963	Allan Kindberg
1964	Hans Gustafsson
1965	Per-Johan Persson
1966-1971	Göte Karlsson
1972-1979	Rune Fritz
1980-1988	Per-Johan Persson
1989-1991	Sven Jonsson
1992-1996	Ulf Waldenfjord
1997-1998	Marie Svernestam
1999-2001	Per Johansson
2002-2004	Mats Backteman
2005-2007	Ulla Kjell
2008-	Thomas Stenström

Sekreterare

1934	Carl Ödell
1935	Sten Pettersson
1936-1942	Paul Pettersson
1943-1944	Hans Westman
1945	Arne Hessö
1946-1947	Harry Ferdinandson
1948-1949	Bertil Södergren
1950	Gunnar Anevi
1951	Bertil Södergren
1952	Per Österdahl
1953	Bertil Ottosson
1954-1957	Lars I Hansson
1958	Inge Svensson
1959-1960	Olof Tysell
1961	Curt Tillman
1962-1963	Arne Danielsson
1964-1965	Nils Andersson
1966-1969	Kjell Hagström
1970-1971	Ulf Waldenfjord
1972-1975	Mats Hiertner
1976	Curt Tillman
1977-1991	Toije Hansson
1992-1994	Marie Svernestam
1995-1996	Ulla Kjell
1997-1998	Monica Lindgren
1999	Kristina Svensson
2000-2002	Karin Östlin
2003	Camilla Almén
2004-2005	Monica Lindgren
2006-2007	Gunvor Fridh
2008-	Åsa Dettorfelt

Kassör

1934-1936	Erik Näsström
1937	Erik Svensson
1938-1940	Ture Berggren
1941-1942	Bertil Ottosson
1943-1944	Bengt Larsson
1945-1947	Bertil Ottosson
1948-1950	Tage Andersson
1951-1954	Arne Danielsson
1955-1964	Gösta Johansson (2)
1965-1966	Allan Kindberg
1967-1972	Eric Bergman
1973-1976	Hans Carlsson
1977-1985	Curt Tillman
1986	Håkan Svensson
1987-1993	Ingvar Gardell
1994-1995	Anne-Li Stenström
1996-2003	Kjell Hagström
2004-2008	Curt Tillman

Jubileumsårets styrelse. Fr. v. Jörgen Sköld, Fredrik Wallin, Markus Henriksson, Lotta Granholm, Åsa Detterfelt, Joakim Tosteberg, Thomas Stenström och Per Magnusson. (Saknas gör Jan Lundgren)

Styrelseledamöter under 75 år

Camilla Almén 2003-2004
 Lars Almén 1988-1990
 Gunnar Anevi 1950
 Annica Andersson 1996-1997
 Benkt Andersson 1975
 Birger Andersson 1949-1951
 Inga-Lisa Andersson 1942
 Inger Andersson 1992-1995
 Karl Andersson 1953-1965
 Nils Andersson 1964-1967
 Nils-Erik Andersson 1966
 Tage Andersson 1948-1957
 Peter Aronsson 2006-
 Siv Axelsson 1980-1988
 Mats Backteman 2002-2004
 Ture Berggren 1938-1940
 Eric Bergman 1967-1972
 Torsten Brandt 1962-1963
 Göte Bruzelius 1968-1971
 Göte Carlsson 1945-1946
 Hans Carlsson 1973-1976
 Östen Carlsson 1937
 Arne Danielsson 1951-64, 1966-68
 Åsa Detterfelt 2008-
 Marianne Drott 1948
 Harald Edstam 1963-1964
 Bertil Eriksson 1975-1976
 Henning Eriksson 1934
 Roland Eriksson 1983-1987
 Sven Eriksson 1957-1958
 Harry Ferdinandson 1946-47, 1954
 Åke Fhager 1937-1942
 Björn Flood 1991-1992
 Gunvor Fridh 2006-2007
 Rune Fritz 1972-1979
 Ingvar Gardell 1987-1993
 Tage Grahn 1937-1942

Hans Gustafsson 1952-1964
 Carl-E Göransson 1934-1935
 Kjell Hagström 1966-69, 1996-03
 Lars I Hansson 1953-1957
 Toije Hansson 1977-1991
 Arne Hessö 1944-1945
 Mats Hiertner 1972-1974
 Peter Jakobsson 2003-2006
 Allan Johansson 1967-1974
 Eric Johansson 1951-1956
 Gösta Johansson 1 1947-1951
 Gösta Johansson 2 1955-1969
 Martin Johansson 1994-1995
 Per Johansson 1980-82, 1999-01
 Sune Johansson 1992-1999
 Torsten Johansson 1950
 Kurt Johnsson 1950
 Sven Jonsson 1988-1991
 Göte Karlsson 1965-71, 1977-87
 Allan Kindberg 1962-63, 1965-66
 Ulla Kjell 1995-96, 2005-07
 Hans Kleist 1975-1979
 Bengt Larsson 1943-1944
 Martin Lindberg 1997-2000
 Katarina Lindén 2004-2005
 Monica Lindgren 1997-98, 2004-05
 Ragnar Lindström 2000-2003
 Jan Lundgren 2007-
 Ingemar Löfqvist 1974-77, 1993-94
 Per Magnusson 2003-
 John Nersjö 1943
 Folke Nilsson 1934-36, 1939-40
 Elis Nyman 1944-1945
 Erik Näsström 1934-1936
 Bertil Ottosson 1941-42, 1945-47,
 1949-53, 1958, 1960-61
 Carl-E Pettersson 1947

Paul Pettersson 1936-1948
 Sten Pettersson 1934-1937
 Per-Johan Persson 1965, 1969-88
 Kjell Sahlin 1949
 Lars Sjödahl 1964-1965
 Jörgen Sköld 2006-
 Anne-Li Stenström 1994-1995
 Thomas Stenström 1988-93, 2008-
 Hjalmar Strand 1943, 1948
 Eric Strindler 1941-1942
 Lennart Sturesson 1997-2002
 Vive Sundberg 1970-1974
 Marie Svensk 2001-2002
 Thomas Svensk 1987
 Erik Svensson 1936-1937
 Inge Svensson 1958-1961
 Håkan Svensson 1986
 Kristina Svensson 1998-1999
 Lage Svensson 1978
 Stephan Svensson 1979-86, 1999-03
 Marie Svernestam 1989-94, 1996-98
 Bertil Södergren 1948-49, 1951-52
 Stefan Thellsén 1990-1991
 Curt Tillman 1959, 1962, 1976-85,
 2004-2008
 Anders Tosteberg 2005
 Olof Tysell 1959-1960
 Ulla Ulvemark 1949
 Ulf Waldenfjord 1970-73, 1989,
 1992-95
 Hans Westman 1943-1944
 Olof Westman 1946-1948
 Carl Ödell 1934-35, 1937-38
 Johan Östberg 1995-1996
 Per Österdahl 1952
 Karin Östlin 2000-2002

LOK-are med mångåriga ledarinsatser

Med angivande av var engagemanget varit som mest betydelsefullt

Karl Andersson, 57 år
Kartritning, banläggning

Rune Fritz, 36 år
Styrelsen, 43-kavlen, O-Ringen

Karl-Einar Almén, 34 år
LOK-gårdskommittén, anmälare

Ulf Waldenfjord, 31 år
Styrelsen, ungdomskommittén

Göte Karlsson, 29 år
Styrelsen, VM, LOK-gården

Arne Danielsson, 29 år
Styrelsen, LOK-spåret

Ingemar Löfqvist, 29 år
Ungdomskommittén, styrelsen

Lars-Göran Göransson, 27 år
Motions-, LOK-gårdskommittén

Curt Tillman, 26 år
Styrelsen, tävlingskommittén

Roger Danielsson, 25 år
Tävlingskommittén

Stephan Svensson, 24 år
Styrelsen, 43-kavlen

Bertil Södergren, 23 år
Revisor, veteranerna

Gösta Johansson 2, 23 år
Revisor, styrelsen

Allan Johansson, 23 år
Ungdomskommittén, styrelsen

Marie Svernestam, 22 år
Styrelsen, anmälare

Thomas Stenström, 21 år
Styrelsen, elitledare

Kjell Hagström, 21 år
Styrelsen

Sven Lagerholm, 20 år
Ungdomskommittén

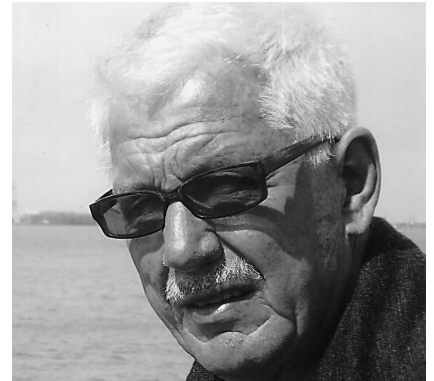
Peter Jakobsson, 20 år
Klubbtidningen, styrelsen

Lars-Erik Henriksson, 20 år
Revisor

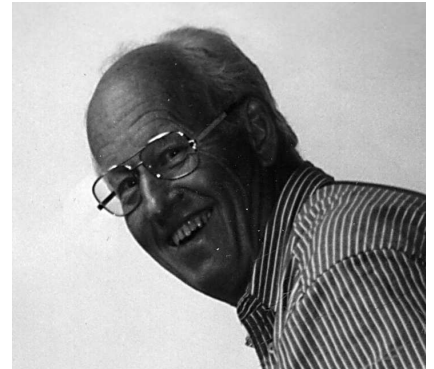
Bertil Ottosson, 20 år
Styrelsen, SM-63

Paul Pettersson, 20 år
Styrelsen, tävlingsledare

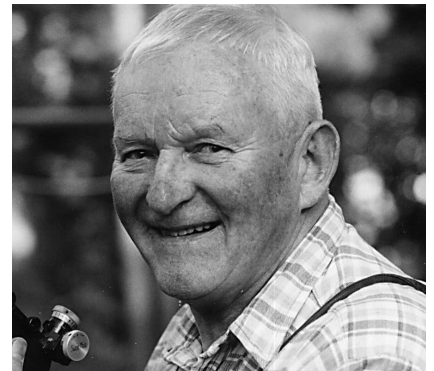
Fotnot: Oavsett hur många uppdrag
vederbörande haft under ett år har det
bara räknats som ett år.

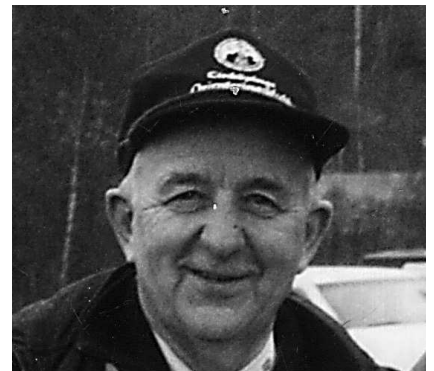
Per-Johan Persson, 44 år
Styrelsen, VM, elitsatsningen

Toije Hansson, 34 år
Styrelsen, 43-kavlen, klubbtidningen

Hans Gustafsson, 32 år
Styrelsen, LOK-gården

Sune Johansson, 30 år
Styrelsen, motionskommittén

Från café BlåPorten till LOK-gården

Under LOK:s första 30 år saknade klubben egen klubblokal. Nedanstående lokaler som LOK hyrde in sig på under dessa år var enbart möteslokaler och en plats där klubben kunde förvara sin prissamling.

1938–1943 "Cafe Blå Porten"
1943–1947 "Cafe Borggården"
1947–1948 Nya Tanneforsv 27B
1948–1953 "Ideal-Condiss"
Platensgatan 6
1953–1956 Danmarksgatan 4A
1956–1957 Tönsbergsgatan 4
1957–1963 Götgatan 17

Koön – ett sommarparadis
åren 1935–1960

Under ett kvarts sekel arrenderade LOK en klubbstuga på Koön i sjön Ämmern nära Opphems station. För stugans drift och underhåll svarade en av årsmötet vald stugkommitté. Då LOK 1960 avvecklade verksamheten övertogs den av dåvarande kommitténs medlemmar, Olov Westman, Erik Fast och Folke Lindholm.

Djurgårdsgatan 89,
åren 1963–1978

Det var med stor glädje som LOK 1963 kunde hyra egen klubblokal på Djurgårdsgatan 89. Den första

lokalens omgav klubbens medlemmar en möjlighet till gemensam träning och samvaro veckans alla dagar. Ett litet pentry gjorde det även möjligt att vid mindre sammankomster kunna koka en kopp kaffe.

Även om lokalen blev mera ändamålsenlig då den utökades med ett rum 1968, så fanns det dock en dröm i klubben. Drömmen om en egen klubbstuga i Linköpings närhet.

I början av 1970-talet startade LOK därför ett målmedvetet arbete för att försöka finna ett lämpligt "objekt". Samtidigt som klubbens kassa förstärktes genom ett omfattande engagemang i olika aktiviteter, såsom: OL-tävlingar, Hålliformlopp,

Hålliformlunkar, egen bingo, servering i Bestorpsparken, julkärvar, taggtrådnedtagning och auktioner med loppis m m.

LOK köper
S:t Lars Friluftsgård

När det i slutet av 1977 stod klart att kyrkoförvaltningen ämnades sälja S:t Lars Friluftsgård i Vidingsjö,

Administrativt tävlingsarbete på Djurgårdsgatan, fr v Eric Bergman, K-A Pettersson, Göte Bruzelius, Nils Andersson, Kjell Hagström, Göte Karlsson och Hans Kleist.

som klubben hyrt en kväll i veckan sedan 1975, var saken klar. Nu eller aldrig. Efter diverse förvecklingar, då LOK:s styrelse slets mellan hopp och förtvivlan, lyckades slutligen ett köpekontrakt tecknas i slutet av september 1978. Köpesumman blev 235.000 kronor.

Så hade LOK en klubbstuga, men inte var det någon drömkåk. Husets saknadenämligen anslutning till kommunalt vatten och avlopp och var även i övrigt i dåligt skick.

LOK-gården skapas

Efter ett par klubbmöten där olika alternativ till åtgärder diskuterades, enades man om en tillbyggnad på 140 kvadratmeter. Nu följde klubbens största gemensamma arbetsinsats. Under Hans Gustafssons och Göte Karlssons ledning utförde 85 medlemmar 7.250 arbetstimmar med allt från byggnadsritning till attsyggardiner. Arbetet utfördes fyra dagar i veckan med tre arbetslag som jobbade var sin kväll och var tredje lördag. Den 27 februari 1980 hölls den officiella invigningen av LOK-gården. Drömmen hade gått i uppfyllelse, LOK förfogade nu över ändamålsenliga lokaler för träning, kurser, möten och fester.

För skötseln av gården har under alla år en LOK-gårdskommitté svarat. Vilket inneburit allt från värdlistor för varje vecka, uthyrning av lokalen, gräsklippning, snöskottning, storrengöring och underhåll. För det organiserade öppethållandet har ett välfungerande värdfamiljesystem svarat, vilket givit klubbens med-

Ett av de tre arbetslagen med stående fr v Per-Johan Persson, Rune Fritz, Arne Pettersson, Karl-Erik Johansson, Otto Holmdahl, Kjell Hagström, och Toije Hansson. Sittande fr v Rune Yngemo, Kurt Eriksson, Stephan Svensson, Christer Johansson, Lars-Göran Göransson och Ove Wigertz.

lemmar en mycket god social samvaro. LOK-gårdens öppethållande har sedan dag ett, varit begränsad till tisdags- och torsdagskvällar och under ricketävlingssäsong även söndagar. Tisdagar har varit klubbens officiella samlingskväll med oftast över ett hundra LOK-are. Från slutet av 1988 har dessutom LOK-veteranerna sin verksamhet förlagd till LOK-gården på onsdagsförmiddagarna.

Utbyggnad av LOK-gården 1992
Efter några år med ökat medlemsantal tvingas klubben 1992 att bygga ut både herrarnas, och damernas omklädningsrum. Herrarnas tillskott sker genom en till-

byggnad av LOK-gården med cirka 30 kvadratmeter, vilket även ger ett träningsutrymme inomhus. Damer- nas utökade utrymme erhålls genom att klubbens styrelse rum delvis tas i anspråk.

Om- och tillbyggnaden som svarar mot de nya kraven utfördes helt på ideell väg av LOK-veteranerna under Hans Gustafssons och Göte Karlssons ledning. Totalt utfördes dessa medlemmar mer än 1900 timmar på bygget, med allt från nedtagning av träd till virket på tomten till målning och tapetsering.

Ny utbyggnad

av LOK-gården 2002

Tio år senare är det åter dags för om- och tillbyggnad av LOK-gården. I ombyggnaden ingår renovering av kök och utbyte av befintlig oljeeldning till fjärrvärme. Tillbyggnaden består av 35 kvadratmeter till en ny expedition och ett rum för möten samt en ny entré med entréhall. Arbetet utförs av åtta LOK-pensionärer med Nils-Magnus Nilssons som ansvarig byggläddare. Totalt utförs 1600 timmars ideellt arbete, och kostnaden för klubben blir 425.000 kr varav fjärrvärmen svarar för 250.000 kr.

Ulf Waldenfjord håller banläggningskurs för ungdomarna Mårten Waldenfjord, Björn Knuthammar, Peter Lindell och Olof Gardell.

LOK-gårdens händiga hustomte Sixten Axelsson underhåller klockstapeln.

Om- och tillbyggnad av förråd
Efter stormen Gudrun tar klubben hand om de träd som fallit vid LOK-gården och utefter 5 km spåret. Genom Sixten Axelssons försorg sågas det upp i hans mobila sågverk. Med det virket startas en utbyggnad av förrådet med 30 kvadratmeter 2006. Året efter

fortsätter utbyggnaden med ytterligare 30 kvadratmeter. Förrådet hade då utökats från ursprungliga 40 till 100 kvadratmeter till en kostnad av 90.000.

Arbetet utfördes av LOK-gårdskommitténs medlemmar med Toije Hansson som ansvarig.

I huv'et på en grävare

Nedanstående artikel hämtad ur Myrsloken beskriver hur Jan Lindell, en av de 85 LOK-are som utförde om- och tillbyggnaden av LOK-gården 1979, upplevde sitt första arbetspass.

"Igår var det den förstariktiga arbetskvällen på LOK-gården till byggnad, för mindel. Eftersom jag befinner mig på gräsrotsnivå i LOK-hierarkin, så infann jag mig enligt order, hel och ren, samt med föranden nödvändigaredskap (dvsspade och skyffel), på rätt plats och i någotsånär rätt tid.

Tomtens ågganskaknölighet men med

välbehagsåggagen stor och fingräs kopa på planen, så det här blir en lätt match tänkte jag. Man har väl sett hur det går till i det kommunala livet, när grävs kopa gräver och spadentjänst görs som stöd åt behövande med människor.

Nåja, ordern givningen från dennyndismiske "chefen" (Göte Karlsson) var, som alltid, klar och distinkt.

– Duskgräva för grunden, följsnoret, profilens kava renligt mallen, du behöver inte tänka, det är bara att gräva.

Med en sned blick på grävmaskinen satte jag och min älskade grävare igång. Först i timmen gick fort, men under den

andratimmen började man fundera varför alla stora stenar och tjocka rötter nödvändigtvis måste ligga i botten på diket. Dessutom undrar jag när grävmaskinen kommer, men ty stoch för synt gräver jag vidare.

Efter två och en halv timme inträffar en kris i mitt liv och jag känner retin retvång att ställa mig upp (med viss möda) och vrålande fråga "chefen" var ända in i glödhete... maskinist till grävs kopa håller hus, eller om det är meningen att vi ska gräva hela förb... ediket för hand. Svaret är kort och koncist.

– Gräv maskinen har pajat, vi får gräva för hand.

Luftengårur mig och helt resignerat, ramlar jag ner i diket, tar automatiskt spaden och under sist halv timme gräver, hugger, lyfter och bär stenar, rötter, lera och morän med allt mer verkande armar och rygg. Då och då glor jag i skenet på det där skabbiga, rostiga, fula, åbakiga monstret till grävs kopa och undrar varför herrans namningen kantaborts krället och tippa det i smestad bäcken, så att man åt minstone slipper se eländet.

Äntligen faller så mörkret, som en befrielse, och jag får gå hem med min spade och skyffel, med jord i håret, böjd, krokig och trött. Under hemfärden undrar jag hur man kan vara så komplett idiotisk att man helt (nåja nästan) frivilligt ställer upp på sådana här dumheter.

Idag, ett dygn senare, känner jag mig otroligt noggans kabra och jag har faktiskt lyckats att träta på ryggen fler gånger utan att gallskrika. Faktum är att jag nästan ser fram mot nästators dag och de uppgifter som väntar (tänk... jag kanske slipper gräva), och så nyfiken jag är på vad kompisarna ideandralagen har utträtt i veckan".

Grävare Jan Lindell med "monstret" i bakgrunden.

Eget arbete – grunden för god ekonomi

Nöjen för allmänheten

Dansarrangör åren efter andra världskriget

Under åren 1945 – 1952, ägnade sig klubben åt något så originellt som att vara arrangör av offentlig dans. LOK hyrde lokal, engagerade orkestrar och ställde upp med ett 15-tal man per kväll till entré- och dansbiljettförsäljning (kavaljererna fick betala för varje dans), servering m m. Oftast hyrde man "Arbis" men även andra lokaler såsom "Cirkus" och Tallbergaparken. Av nedanstående saxadestycken ur tre av styrelsens protokoll, framgår att denna verksamhet inte var helt bekymmersfri.

2 februari 1948

Angående musikentill påskaftonens dans på "Arbis" framkom förslag om såväl kulturell- som modern dansmusik.

Beslutades att ordförandens skulle tala med Hoffsténs orkester om en eventuell kombination av modern och kulturell musik.

16 februari 1948

Ordföranden informerade om att det behövdes 12 funktionärer till påskaftonens dans. Beträffande musiken, så ansåg Göte Carlsson att det borde ordnaskulturell dansistället för modern, då det samma kväll anordnades modern dans i T1:s gymnastiksal. Ordföranden framhöll att man redan skrivit kontrakt med Hoffsténs, som för övrigt ansågs mycket bra av modern-dans-älskare. För en kombination

av kulturell och modern dans avråddes på det bestämdaste, då publiken – såväl älskare av modern som kulturell dans – inte visste vad som kommaskulle och därför kanske helt utebli.

15 mars 1948

Ordföranden om talade att klubben genom Linköpings Idrottsförbund väddjättill T1 att inställa sin dans på påskafton. T1 hade emellertid avisat klubbens vädjan, och nu ville ordföranden höra mötets uppfattning. Mötet beslutade att ej ändra uppgjort program, dvs låta Hoffsténs orkester spela modern dansmusik.

Det ekonomiska resultatet av dansen denna påskafton är okänd, men totalresultatet för fyra danskvällar 1948 blev cirka 1.000 kronor.

Dans i Bestorpsparken 1977-78

Varför inte pröva nya vägar för att förstärka klubbkassan? Ja, så resonerade styrelsen när LOK på våren 1977 fick erbjuda det att arrendera servering och korvförsäljning vid sommarens fredagsfester i Bestorps Folkets Park.

Familjerna Göte Karlsson och Curt Tillman åtog sig det tunga jobbet att svara för allt ifrån inköp till planering och fördelning av arbetsuppgifter för 12 medlemmar per kväll.

Då resultatet från de 13 danskvällarna 1977 var bra tackade klubben ja till ett fortsatt, utökat

arrende 1978. Det nya arrendet innebar att LOK även svarade för en lotterikiosk och en pilkastningsbana.

Att detta var ett nytt spännande sätt att skaffa pengar till klubbkassan visar följande rader, hämtade ur Myrsloken. De beskriver den första kvällen i nöjesbranschen.

Fredag den 13 maj (torsdag?) åkte visom "tagit hand om 'et" till Bestorp. Fullastad med bröd, varmkorv, ost, ägg, ansjovis, kaffe, socker, muggar och en massa andra grejor, för att ta den första stöten. Vi var naturligtvis mycket spända på hur det skulle avlöpa. Hade vi gjort lagom stor inköp? För mycket eller för lite skulle innebära förlorade pengar.

Vi installerade oss. Kaffekokades, smörgåsar gjordes i ordning, och varmkorven saltades och värmdes. Allt avsmakades och bedömdes säljbart. Nuväntade vi bara på kunder.

Klockan blev nio, festen började och musikens spelade. Men var fanns publiken? Inte en enda människa utöver arrangörerna. Vi stirrade växelvis på vår hög av färdigbreddad macka och på varandra. Det här såg mörkt ut. "Inköparen" började bli nervös. Han räknades om hastigt igenom inköpen och bedömde kvällens förlust. Ordföranden började förbereda ett försvarstal till nästa klubbmöte.

Vid halvtio tiden började emellertiden och annandropparna på festplatsen. Och så plötsligt framåttio tiden händes något. Parkeringsplatsen fylldes på några minuter och publiken vällde in. Många gick raka vägen till serveringen och korvkiosken, kommersen kom igång. Den ökade mer och mer, och efter som vi var lite ovan hade vi fullt sjätte timmen med.

Vår humör steg nu i samma takt som smörgåsberget minskade och ljudet av slantarsomföll i kassaskrinet var ljudligt att höra. När korvförsäljning gick på topp var, således en korv var 15:te sekund. Och i serveringen var det samma fart.

En och annan av oss hade väntat sig, att han/hon åtminstone någon liten stund skulle kunna delta i nöjeslivet och kanske få ta sig en sväng om. Men det blev det inget till. Och förresten, innan vi ens

Dansbanan i Bestorpsparken.

hanntänkapåsakensåvarklockanettoch festen slut.

Vidslutsummeringenkundeikonstatera,attallthadefunkatganskabra.Allt somintekundesparastillnästagångvar slutsålt.Allavaröverensomattdetvarit enkulaftonmedmånganyatrevliga erfarenheter.

När "inköparen" kom hem på nattkrökenkundehanintelåtblattsom hastigasträknäöverresultatet.Dåhan konstaterattkvällensförtjänstlåg runt 900kronor,somnadehanmedettleende på sina läppar.

Bingospel

1968–1972, när bingo var som störst i Sverige, hade LOK en egen bingo i Kannan på Nya Tanneforsvägen.

Varannan söndagskväll, under vinterhalvåret, samlades ett 20-tal medlemmar under Göte Bruzelius och Göte Karlssons ledning för att sköta ruljansen.

Då konkurrensen om bingospelarna i början på 70-talet blev allt hårdare, tvingades klubben att upphöra med spelet efter några förlustomgångar i början av 1972.

LOK har sedan 1977 haft förmånen att få delta i det spel som Föreningsalliansen bedrivit, ett spel som numera sker i "Idrottens Bingo" regi. Detta spel har inte krävt några personella insatser och intenågotekonomisktrisktagande.

Arbetsinsatser för och i naturen

Taggträdsborttagning

1976 fick den dåvarande ordföranden i LOK, Rune Fritz, av en händelsehöraattdetfanns enfond, varsavkastningvaravseddföraktivt djurskydd.

Karl-Erik Johansson och Rune Fritz.

Linköpings Djurskyddsförening, som förvaltade fonden, var enbart positiv till Runes förslag – att mot en skälig timpenning ta bort den taggträdsomsaknade funktion, och påsättförskonaviltetfrån onödigt lidande.

Under de följande fem åren, 1976 – 1980, demonterades drygt 40 kilometer taggtråd, av ett 30-tal medlemmar, på marker tillhörande lantbrukare i stadens närhet.

Helen Yngemo i säljartagen.

Vinterfoder till småfåglarna

LOK:s ungdomskommitté genomförde under 23 år, 1968–1990, försäljning av julkärvar under initiativtagaren Allan Johanssons ledning.

Från en blygsam start med 216 kärvar premiäråret, förbättrades organisationen för varje år, för att 1983 snudda på "drömgränsen" 2000 kärvar. LOK:s pigga ungdomar besökte då så gott som alla villaägare i Linköping med omnejd.

Försäljningen blev ett populärt inslag i kommitténs verksamhet, och då inteminstfrån ungdomarnas sida, som fick en chans att tjäna en extra slant till jul. Samtidigt som klubben tog in pengar till ungdomsverksamheten. Åtskilliga år deltog ungdomar med föräldrar som deltagit i denna verksamhet.

Skogsplantering

Klubbens medlemmar har vid ett flertal tillfällen under årens lopp deltagit i plantering av skog på nyavverkade hyggen. Under år 2003 till exempel, planterade ett 25-tal medlemmar 25000 plantor i skogarna väster om Tjällmo.

Drev på baroniet Adelswärd

Via OK Eken har klubben sedan 1996 deltagit i den årliga höstjakten av älg och hjort på Adelsnäs egendom i Åtvidaberg. Det har inneburit fem tuffa drev per dag under ibland vidriga väderleksförhållande, med start i tidigt i gryningen och avslut först sent på eftermiddagen. Då jakten oftast skett på vardagar har merparten av LOK-arna som deltagit varit pensionärer. Till dags dato har 103 drevdagar utförts av LOK-are.

Framställning av träkol

Under några år med början på 90-talet ägnade sig klubben åt kolning på gammaldags vis i kolmilor. Då epoken var slut år 2004 hade det blivit fyra milor. Den första såg dagens ljus 1994 och det var Hans Gustafsson, Arne Danielsson och "kolmileprofessorn" Tage Andersson från Vreta Kloster som ställde sig i spetsen för projektet. Det var ett jättejobb att skaffa fram de 70 respektive 90 kubikmeternaklenved till de två första milorna. Lasse Pettersson, kompis till Hans Gustafsson, gjorde ett stort jobb då han svarade för framkörningen med sin minitraktor.

Biskop emeritus Martin Lönnebo var tändare av de tre första milorna.

Rune Fritz stod i spetsen för de efterföljande milorna, Majvor, Majken och Lotta (en mila ska alltid ha ett kvinnoamn). Till milvakernas belåtenhet – milan måste passas varje minut, dag som natt, de första veckorna – hade Sixten Axelsson och Karl-Einar Almén nu uppfört en kolarkoja.

Målsättningen var att utnyttja allmänhetens nyfikenhet för kolningsproceduren och skapa en fest

Kolningen av milan Lotta har just påbörjats i maj 2004.

kring milan med servering och underhållning. På platsen växte därför fram flera faciliteter av typ försäljningstält, grill- och kolbullenplatser, utställningstält, elaggregat och en uppbyggd scen. I omkringjobbet samlades många LOK-are med "elitarna" och kunniga kolbulledameritäten medan pensionärerna svarade milvaktandet.

Underhållning "Orientering och kultur – hand i hand" med sponsorstöd pågick under elva kvällar med allt från trubadurer, sånggrupp till Sveriges största Dan Andersson tolkare Nisse Munk. "Munkkvällen" var ca 500 personer på plats. Majvor gav 60 000 kronor i vinst varav hälften kom från kolförsäljning och resten från kringarrangemangen.

Sisu tilldelade LOK ett kulturpris för engagemanget med och kring Majvor.

Utrymningsprov i Saab 2000

Under hösten 1992 och våren 1993 deltog LOK i certifieringen av flygplanet Saab 2000. Via Toije Hansson hade LOK fått en förfrågan om klubben kunde ställa upp med ett 60-tal deltagare till två utrymningsprov.

Manskullesimulera en nödsituation där passagerarna var tvungna att hoppa ner från vinge och nödutgång i bakkropp, en höjd på nästan två meter. Evakueringen

som utfördes i mörker filmades av sju IR-kameror och klockades. Noteras kan att deltagarna skulle vara av båda könen och med en viss åldersfördelning och placering i flygplanet. Äldst var Karl-Einar Almén med sina 67 år. Proven utföll till belåtenhet, dvs utrymning inom 90 sekunder, och LOK kunde för besväret inkassera drygt 40.000 kronor.

Karamelloprojetet

Genom Thomas Wählanders försorg fick klubben under några år chansen att tjäna pengar genom diverse arbeten åt godisföretaget Karamello.

Åsa Johansson paketerar gelehartan.

Ett av jobben, år 2002, blev något utöver det vanliga eftersom företaget med kort varsel fick behov av att få 40.000 kartongervikta. Frågan blev om LOK kunde ställa upp och svaret blev ja. På rekordtid budades åttio medlemmar via mejl och telefon till plats för ett par kvällars jobb och LOK:s kassör kunde räkna in 20 000 sköna kronor i kassan.

Många andra egna arbeten

Att här beskriva klubbens alla arbetsinsatser är omöjligt, men nämnas kan:

- Prismärkning vid utförsäljning
- Kycklingplockning
- Städning P-platser och vägrenar

Motionslopp för allmänheten

Hålliformloppet, 1971–1993

Det var 1971 som LOK blev medarrangör i Hålliformloppet, ett av mellansveriges största motionslopp på skidor. Anledningen var att Korpen och Skid- och Friluftsfrämjandets saknade de personella resurser som krävdes för att klara av ett så pass stort arrangemang.

Korpen och Främjandet hade då från 1966, genomfört loppet fem år i rad, varav de tre första gick från Sättravallen till Linköping. De tre följande loppen startade i Brokind och slutade med målgång vid Korpvallen.

Göte Karlsson och Rune Fritz, som under alla år var ansvariga för loppet, gjorde 1977 om det till ett varvlopp med start och mål vid A1.

Att under en grön vinter se 5-dygnsprognosen på TV, vecka efter vecka, rapportera om fortsatt mildt väder kräver män med starkt psyke, och kan vara väl så påfrestande som det arbete som krävs för loppets genomförande.

Snöfattiga vintrar orsakade sålunda 14 inställda lopp. 1979 var det nära att loppet fick ställas in i sista stund, dock inte på grund av snöbrist utan beroende på den stränga kyla som rådde klockan sex på morgonen, minus 27 grader.

Ett krismöte sammankallades för att besluta om loppets kulleinställas, varvid Göte fällde kommentaren.

– Jag har aldrig hört att man tänkt ställa in Vasaloppet.

Genom att senare lägga starten en timme kunde loppet genomföras. Termometern visade då på minus 16 grader.

När LOK:s styrelse, 1993, beslutade att lägga ner Hålliformloppet hade klubben under åren 1971–1993 (24 år) endast lyckats genomföra tio lopp, ibland med mycket stora problem på grund av snöbrist.

Hålliformlunken, 1973–1998

1972 genomfördes en föregångare till Hålliformlunken. Vive Sundberg hade kommit upp med idén att springa Hålliformloppets sträckning från Brokind till Korpvallen. Ett förslagsomdävarandeträningskommittén i LOK nappade på. Ett sextiotial löpare, de flesta LOK-are, ställde upp på detta improviserade arrangemang, som trots bitvis lerigt underlag ansågs mycket lyckat.

Nu föddes tanken att nästa år pröva arrangemanget för allmänheten, men då 30 kilometer ansågs för långt för medel-Svensson kortades banan av till 20 kilometer och starten förlades till Kuseboholm. Korpen, vår partner i Hålliform på skidor tyckte om idén och ställde upp som medarrangör.

Den 21 oktober 1973, genomför-

des den första officiella Hålliformlunken, med 230 deltagare. Att loppet fick ett positivt mottagande förstod man när man såg de ständigt ökande deltagarsiffror. Denna ökning resulterade i att "lunken" fick ett växande transportproblem, nämligen att ordna bussar med kort varsel.

1976, blev ett förändringsår. Loppet tidigare lades till sista lördagen i september, dvs en vecka före årets största terränglöpning, Lidingöloppet. Samtidigt gjordes "lunken" om till ett varvlopp, med start och mål vid Vidingsjö motionscentrum.

Under årens omfördelaborerade Göte Karlsson och sedan Sune Johansson (från 1990) tillsammans med Rune Fritz, med olika bansträckningar. De första åren gick banorna ensväng uppi Vallaskogen, för att sedan under de sista åren i

huvudsak följa LOK-spårets sträckning.

1982–1993 gick Östgöta Correspondenten i samsamarrangör i LOK:s motionslopp och bidrog med PR och annonser för arrangemangen.

Under de fyra sista åren (1995–98) sponsrades lunken av HSB.

Noteraskan, att när joggingvägen var som störst i mitten på 1980-talet, samlade "lunken" mer än 700 löpare.

Midnatts-/Cityloppet

1990–1995

I juni 1990 arrangerades det första Midnattsloppet. Förebilden hämtades från "orinteringskollegan" IFK Södertälje som haft ett sådant lopp några år.

Även om deltagarantalet stannade vid 200 löpare det första året fick arrangemanget god respons. De följande åren låg deltagarantalet mellan 560 och 840 löpare.

Hotell Ekoxen var tävlingscentrum och banorna gick i stadens centrala delar och avslutades med en runda runt Tinnerbäcksbadet. Som tävlingsledare svarade Per Johan Persson (de tre första åren) och Ulf Waldenfjord.

Blodomloppet 2008–

IK Akele som svarar för motionsarrangemanget Blodomloppet har från 2008 LOK:s hjälp. Klubbens insats är att ställa upp med personal och viss utrustning mot en fastställd ersättning.

LOK som tävlingsarrangör

Under de gångna 75 åren har LOK arrangerat inte mindre än etthundraen större tävlingar. Varav SM-63, VM-68 och Femdagars-87 är de mest betydelsefulla och med 43-kavlen som "flaggskepp" har klubben följt upp den fina kavletradition som tjugosex LOK-stafetter givit.

Många pressrosor under årens lopp har talat om LOK som den välorganiserade perfekta arrangörsklubben och som enligt pålitliga underhandsuppgifter var anledningen till att LOK tillsammans med IFK Linköping blev utsedda att arrangera VM 1968.

Vi återger här en av de tidiga pressrosorna för ett LOK-arrangemang. Det handlar om DM i budkavle 1941, mitt under andra världskriget med åtföljande restriktioner, med Paul Pettersson, Tage Grahn och Elis Nyman i tävlingsledningen.

"Dagens applåd gervihelt till LOK-trion som bjöd på en verkligt strong budkavle. Att undertids om dessa ordna med perfekt inkvartering för över 200 man, barad etären storsak. Att sedan ordna grötfrukost förett billigt prisklockan 03.00 på söndagsmorgonen är en prestation. Dettidiga frukosten berodden nämligen på att LOK introducerade nattstart för första sträckan. Det fanns inget som helst gnyfrån någon derasida, alla voro glada och belåtna. Men så var det också en tävlingsomföllall på läppen. Banorna var perfekta, svårare kanske än man kunde tro, närmantogs inget titt på kartan. LOK kan arrangerabudkavle, en organisatorisk fullträff!"

Efter den lyckade tävlingen föddes idén att arrangera en nationell stafett i större format. På grund av det pågående kriget med åtföljande inkallelser för orienterarna och då inte minst för LOK-are blev det inte dags för den första LOK-stafetten förrän 1944. Det var då samma trio som ovan som svarade både för banläggning och tävlingsledning. Det var vid Råstorp

Paul Pettersson och Bertil Ottosson diskuterar banorna till LOK-stafetten i Ulrika 1948.

i Kisa som de 250 deltagarna premiärde tog i den första i en rad av 26 LOK-stafetter. Den sista (senaste) tävlingen arrangerades 1980 på hemmaplan i Vidingssjö med TC på T1:s gamla skjutbana och med Stephan Svensson som tävlingsledare.

Paul Pettersson tog tävlingen till sitt hjärta och var tävlingsledare under de första tio åren. Som mest var det 1700 deltagare (1971) och vid en titt i resultatlistorna för de olika åren kan man konstatera att det var en populär tävling med många av den tidens storlag från Dalarna i norr och nedåt i landet på topplaceringarna.

Av tävlingsreferat bevarade i LOK:s klippböcker får man klart för sig att det var problem med snön vid flera av tävlingarna eftersom tävlingen arrangerades på våren. Tävlingen 1975 vid Gräskärret, Höggetorp med 1450 deltagare och Börje Engström som tävlingsledare och Sven Lagerholm som banläggare var en sådan tävling och tar säkert "snödjuppriset". Under förberedelsejobbet på lördagen var det mycket prat för och emot ett genomförande av tävlingen eftersom de enda ställen man kunde se barmark var på södersidorna i skogen. De som var för genomförandet blev vinnare men det man då inte visste var att det under natten skulle falla cirka två decimeter

nysnö. På söndagsmorgonen fanns ingen återtävning eftersom en heldel långtifrån kommande löpare redan fanns på plats som övernattande i närområdet. Tävlingsledningen, ja hela LOK-gänget, höll andan då starten gick i stora kavlen och löparna försvann ut i skogen i ett riktigt snömöln. Den första sträckan hölls fälteträtsamat, men varefter det blev många stigar att följa i skogen, så kom bommarna. Efter tävlingen, där Boxholms OK blev segrare i herrklassen, föll många stenar från LOK-arnas bröst i takt med deltagarnas beröm för att LOK hade haft modet att genomföra tävlingen. Löparna på senare sträckor hade till och med menat att det varit mer svårorienterat än vanligt med tanke på de många stigar.

SM-63

Svenska Mästerskapet i individuell orientering arrangerades av LOK 1963 med TC vid gården Tåvelstad, som ligger omedelbart söder om Rimforsa samhälle.

Hur tävlingen kom i LOK:s händer är en berättelse om "tjuv och rackarspel" som väl platsar här!

LOK-medlemmarna Eric Johansson och Lars-Inge Hansson var vid tiden för ansökan till tävlingen hösten 1961 medlemmar i styrelsen för Östergötlands Orienteringsförbund (ÖOF) som hade NAIS-aren Claes Claesson som en dynamisk ordförande. Claesson hade bland annat varit mannen bakom arrangemanget av Nordiska Mästerskapen 1955 och natt-SM 1959 och hade fått mycket beröm för detta.

Lars-Inge Hansson och Eric Johansson med banprofilen på SM-banan.

Möjligen kan det ha varit så att Eric och Lars-Inge tyckte att Claesson fick väl mycket beröm och de formade därför Claesson ovetande, en ansökan med ÖOF som avsändare om att få arrangera SM 1963.

Den 17/3-62 beslutade SOFT att SM 1963 skulle arrangeras i Östergötland. Den 19/3-62 meddelade Eric och Lars-Inge i en gemensam skrivelse på ÖOF:s vägnar till SOFT att tävlingen skulle arrangeras av LOK. På ett AU-möte kort därefter med endast de tre här nämnda personerna närvarande ställdes Claesson inför faktum att LOK skulle svara för genomförandet av det SM som ÖOF fått i uppdrag av SOFT att arrangera. Det aktuella protokollet hemligstämplades och Claesson belades med yttrandeförbud eftersom det ännu inte var dags att tillkännage var i landet SM skulle arrangeras. Det är inte svårt att förstå hur denna "hövding" tog det hela men för att inte framstå i dålig dager var han tvungen att utåt, då det blev så dags, hålla god min.

Det bildades en organisationskommitté under ledning av Eric Johansson och med Lars-Inge Hansson som sekreterare, Bertil Ottosson som kassör och Hans Gustafsson som banläggare samt Arne Danielsson som ledamot.

Från början var det inte klart var tävlingen skulle gå eller vilken sorts karta som skulle användas. Hans Gustafsson tyckte inte att det tillgängliga kurvkartorna i skalan 1:50 000 var bra och förordade att det skulle rita en karta i skalan 1:25 000 och beslutet blev så. LOK skulle således – som det också blev – bli den arrangör som var först i Sverige att arrangera SM individuellt på en egen ritad karta.

Till kartritningen rekryterades även Kalle Andersson och Allan Kindberg. Det blev således en trio som satte igång med kartritning ganska exakt ett år innan tävlingen skulle gå av stapeln. Detta är säkert ett svårslaget rekord eftersom det är mer än otänkbart att karttillverk-

ningens vid någon av alla kommande SM-tävlingar kommit igång så nära tävlingens genomförande. Det fanns således en stor tidspress och som inte detta var nog så var vintern 62-63 riktigt snörik. Kartan, en mastodont på 70 kvadratkilometer, låg dock färdig och i nytryck när det var dags för tävling. Som var och en förstår kunde inte kartritarna lägga ner en bråkdel av den tid som en dagens karritare skulle ha behövt ha tillgång till. Men i förhållande till de kartor som ditintills bjödits på vid olika mästerskap så var kartan en upplevelse för deltagarna och det utdelades efteråt berättigt beröm.

Banläggare hade kartritarna förstärkt av Bertil Ottosson varit.

Herrarnas bana mätte 15,1 km med 13 kontroller och segrare blev den urstarke Hans Ekberg från Arboga OK med tiden 2.11.09. Tvåan Björn Ekblom, i dag idrottsprofessor, var 57 sekunder från segern. Östergötlands egna stjärna Nils-Erik Åberg från Tjällmo blev femma, två minuter efter Ekberg, men både han och Ekblom bommade nionde kontrollen med fyra minuter.

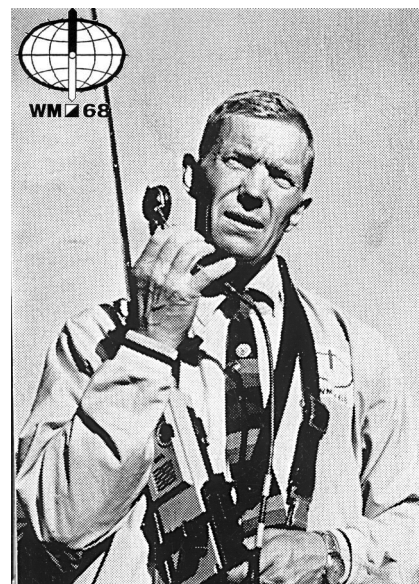
I damklassen segrade Ulla Lindkvist med förkrossande marginal, sju minuter, före den försvarende mästarinna Emy Gauffin. Detta var början på Ullas "eriksgata" genom orienteringsvärlden!

Åke "Kåsa" Ström, redaktör för Skärmen, skrev så här efter tävlingen:

"Stackars SM-arrangörers omskall länk vidare i kedjan efter er. Detta får ni östgötar bära på Erts samvete ett brat tag fram i tiden."

Världsmästerskapen 1968

Summering av tävlingsledaren, Göte Karlsson

"Det är med stort glädjevihälsar alla orienteringsvännervälkomna till 1968 års världsmästerskap i orienteringslöpning".

Detta var välkomstorden till den andra VM-tävlingen i historien, en tävling som de båda Linköpingsklubbarna LOK och IFK fått förtroendet att arrangera och som avgjordes i den tuffa Söderö-terrängen, cirka 5 mil söder om Linköping.

Med dessa välkomsthälsningar inleddes slutfasen på ett arrangemang som då, år 1968, ansågs som mycket stort och ansvarsfullt. Dessförinnan hade emellertid förberedelser av olika slag pågått under cirka två år. De LOK-are som var med redan från början, och som i fortsättningen fick dra det tyngsta lasset var: Hans Gustafsson, Nils Andersson och Per-Johan Persson, Bertil Ottosson på ekonomi sidan, Lars I Hansson kontaktman med SOFT samt Göte Karlsson som tävlingsledare.

Allt förarbete förflöpte inte helt friktionsfritt. Hundratals oförutsedda arbetsuppgifter och problem uppstod. Utförda arbeten fick ibland göras om. Allt löste sig dock, även om det orsakade bekymmer och mera arbete. Värst drabbades de sex kartritarna/banläggarna som på grund av hastigt påkomna skogsavverkningar och vägbyggen fick rita om vissa delar av kartan.

Världsmästaren Kalle Johansson gratuleras av kronprins Carl Gustaf.

Delvis igenvuxna stigarlöpstråken fick röjas för att kunna tas med på kartan. Som en kuriositet kan nämnas, att en upprepansad stig av misstag inte kom med på kartan, varför man tvingades att "återplantera" skog på stigen.

Sammanlagt åtta banförslag utvärderades innan man bestämde sig för den slutliga bansträckningen. Man provlöpste bl a olika vägval på tid för att få vägvalen likvärdiga. Allt det här tog längre tid än man tänkt och det var en enorm tidspress på slutet för att få kartan tryckt i tid.

Hela den individuella tävlingen direktsändes i TV under nästan fyra timmar. Att tävlingen skulle sändas blev bestämt i ett sent skede, vilket medförde en mängd extra problem och arbete. För att starten skulle kunna visas, måste den förläggas på ett högt berg och på berget måste en 20 meter hög ställning byggas. Att rören till ställningen fick bäras 300 meter genom skog var inget att göra åt.

VM-tävlingen omgärdades självfallet av stor sekretess. Ännu en vecka före tävlingen var det endast ett fåtal som kände till den exakta tävlingsplatsen. Följande lilla historiavisar att även ordsbefolkningen som trots allt visste en del om arrangemanget, hade fattat det här med tystnadsplikt.

Tävlingsledaren som ville göra ett stickprov stannar vid en handelsbod, köper en tidning och vardagspratarmed handelsmannen. Så lutar han sig förtroligt in över disken och frågar.

– Det fraktas en massa material här uti skogen, vet ni möjligen vad som är i görningen?

Handelsmannen, helt säkert redan i vetskap om det stundande VM-slaget svarar.

– Dom håller visst på med nåt jobb åt sågen i Kisa.

Tävlingsledaren betalar sin tidning och går med ett leende ut till sin bil.

Då tävlingsområdet måste hållas hemligt så länge som möjligt kunde inte uppbyggnadsarbetet på målplatsen påbörjas förrän en vecka före tävlingen. Det var nu som LOK- och IFK-arnas sparade semesterdag kom väl till pass. Det rådde en febril verksamhet på alla fronter från gryning till mörker. Kvällen före tävlingen stod emellertid hela anläggningen klar. Allt var provat in i minsta detalj, och vi var redo att ta emot världens bästa orienterare.

Jämsides med själva tävlingsarrangemanget och förberedelserna för detta utfördes alla de stora administrativa uppgifterna som följer med en tävling av det här slaget. Inbjudan, och en mängd olika meddelanden skulle översättas till andra språk och sändas till tänkbara deltagarländer.

Föreläggning och transporters skulle ordnas. Provlöpningar och deltagande i nationella tävlingar skulle ordnas för våra utländska gäster. Servicen för press, radio och TV likaså, och sist men inte minst de ekonomiska frågorna med allt vad det innebar av annonsanskaffning, programtryckning, mottagning av anmälningssavgifter m m.

Något som försvårade alla förberedelser under den sistamånaden var det politiska läget i Östeuropa. Ryska trupper marscherade in i Tjeckoslovakien. Det fanns röster inom idrottsrörelsen i Sverige som hävdade att VM skulle inställas. Ända in i det sista trodde vi att den tjeckiska truppen inte skulle få komma hit och tävla. Så illa blev det nu inte, utan tävlingarna kunde genomföras utan några nämnvärda politiska störningar.

Arrangörmässigt blev tävlingen lyckad – vi fick mycket beröm för tävlingen både i utländsk och svensk press. Alla tyckte att kartan var bra och banorna ansågs krävande men synnerligen utslagsgivande, vilket ur svensk synpunkt noterades med tillfredsställelse. Sverige vann ju både herr- och damtiteln i den individuella tävlingen samt herrkavlen.

Avslutningsvis: VM-arrangemanget var ett långvarigt, tungt och problemfyllt uppdrag för några få, samt ett kort intensivt arbete för ett mycket stort antal människor – intressant för alla och sannolikt ett minne för livet för de flesta.

Kartritarna och banläggarna fr v Hans Gustafsson, Ingvar Ekvall, Nils Andersson, Per-Johan Persson, Claes Larsson och Nils Nilsson.

5-dagars/O-Ringen

Speakern, Stefan Persson blickar ut över det pampiga målområdet vid Tinnerö.

5-dagars 1967

Om man bortser från mjukstarten 1965 med inbjudna 156 deltagare så var 5-dagars 1967 den andra "riktiga" 5-dagars och den gick med 1910 deltagare i Östergötland med Motala som centralort. Motala-klubbarna var självklart ansvariga för C-orten och för tävlingsexpeditionen svarade LOK medan Boxholms OK, Mjölby OK, Tjällmo Godegårds OK, Golf Tjälve och Finspångs AIK hade var sin etapp.

LOK hade ett 40-tal medlemmar i aktion under hela veckan och där personer med snabbhet på skrivmaskinstangenterna hade företräde. Göte Karlsson, som var mitt uppe i förberedelserna för VM det påföljande året, var boss. I LOK:s jobb ingick att i förväg skriva ut resultatremisor för varje etapp och efter varje etapp ta emot de påskrivna resultatremisorna och skriva ut dagens resultat. Som var och en nu förstår så fanns det vid tiden ingendator som tog hand om denna hantering. Men även då som nu fanns det totaliga orienterare som snabbt ville ta del av dagens resultatlistor och hur man låg till i sammandraget och detta borgade

för att LOK-medlemmarna hade några hektiska timmar, varje dag, framför sig innan allt var klart. Det största jobbet kom dock efter etapp fyra då det utöver att skriva dagens resultatlistor skulle tas fram startlistor inför sista dagens jaktstart. Den eftermiddagen och kvällen var minst sagt jobbig! Det varettsmatter utandesslika då all skrivmaskinerna var igång då de handskrivna underlagen förvandlades till listor.

5-dagars 1987

I slutet av 70-talet var 5-dagars i kris – och inte bara 5-dagars utan hela orienteringssporten – och

orsakentill detta var "älgkatastrofen" i Värmland 1976. Ett stort antal älgar hade då dött på grund av tävlingen. Tre omständigheter hade bidragit till det för orienteringssporten och gynnsamma resultatet och det var först och främst den extrema värmen men även felaktig banläggning i de älgrikaste områdena i Värmland. Felaktig banläggning –

är som man ser det utifrån dagens synsätt – men då användes denna banläggning allmänt vilket innebar att banorna gick kors och tvärs i tävlingsområdet. Efter 1976 kom Nils-Erik Åberg, Tjällmo Godegårds OK, med sitt geniala men ändå enkla förslag om frizoner och korridorlöpning. Älgdöden blev därefter endast ett minne blott – ett minne som det dock tog lång tid att tvätta bort hos mark- och jaktägarna!

I denna miljö hade 5-dagars till synes svårt att överleva och alla distrikt – Östergötland inberäknat – hade chansen att arrangera och till 1980 fanns ingen arrangör förrän den initiativrike Rolf Gunnarsson från Örebro mer eller mindre på privat väg med sin klubb Almby IK i ryggen tog hand om arrangemanget. Ett arrangemang som blev succé och direkt stod distrikten på kö. I Östergötland hade orienteringsklubbarna då inte till samfällt varit negativa till att arrangera men nu blev det annat ljud i skällan. År 1981 tilldelades Östergötland värdskapet för tävlingen år 1987 – ett år som lämpligt nog var 20 år sedan förra gången.

Inom Östergötlands OF bildades en utredningsgrupp var i Per-Johan Persson från LOK ingick. Per-Johan blev också lite längre fram ordförande i "5-dagarsföreningen i Östergötland", som hade de 23 arrangörsklubbarna som medlemmar.

Det första året var utredningsgruppens främsta uppgift att förhandla fram en bra C-ort samt att placera etapperna och fördela klubbarna på dessa. En markgrupp jobbade jämsides med lämpliga tävlingsområden samt anskaffning av kartritare.

Tre kommuner, Mjölby, Linköping och Norrköping, var seriöst intresserade av att härbjärgera C-orten. Förhandlingarna förde på ett "snyggt" sett så att ingen visste vem som låg i vinnarhålet och detta gjorde att kommunalrådet Karl-Erik Vernersson, som var "HSB" i

Norrköping, sockrade Norrköpings bud ordentligt i sista stund inför beslutstillfället. En i och för sig onödig åtgärd om han hade känt till hur pass tidigt som utredningsgruppen bestämt sig för Norrköping med sitt oöverträffbara Himmelstalund som C-ort.

Av både praktiska och ekonomiska skäl förlades två etapper till samma TC i skuggan av rundlogen vid Tinnerö. Från början hade tanken varit att en av Linköpingsetapperna skulle gå norr om Roxen men där fick markgruppen inte näpp. Någon högröstad Norrköpingsbo – det fanns flera av den varan i detta skede av arrangemanget – tyckte att alla etapperna skulle gå i Kolmården. Men när sanningens ögonblick började närma sig så hade markgruppen ett absolut nej från den stora skogsägaren, Holmen, i Kolmården och det var först efter många omgångar och försäkran att inte mer än 17 000 orienterare skulle släppas ut i skogen som två etapper kom dit.

I detta läge var de två Linköpingsetapperna "guldvärda" och efteråt fick till och med den argaste kritikern skribenten Rune Haraldsson medge att även eliten varit mer än nöjda med banorna. Detta beröm får ses i ljuset av att etapperna blivit sänkta av flera sk "förståsigpåare" före tävlingarna.

Ett par år efter det startskottet gån hade en organisationskommitté bildats med den driftige Rune Erixon från Finspång som ordförande. En av medlemmarna i kommittén var LOK:s Rune Fritz, som också var tävlingsledare för LOK:s etapp – den tredje etappen – och som biträdande tävlingsledare hade Rune tagit till sig ingen mindre än Göte Karlsson. LOK-etappen fick speciellt beröm av tävlingskommitténs ordförande Torsten Cederin, vid en stor föredragning, som den ledande etappen vid planerings- och uppbyggnadsskedet. Två som nämndes speciellt utöver tävlingsledningen i detta sammanhang var cheferna för uppbyggnaden av inre och yttre TC, Sven Lagerholm och

Göte Karlsson och Rune Fritz, tävlingsledare för LOK:s etapp.

Claes-Owe Swärdh. Ansvarig banläggare för etapp tre var Kalle Andersson medan Lasse Larsson, IFK Linköping var kontrakterad kartritare. Speakerteamet för hela veckan under ledning av legendaren K-G Nilsson bestod av enbart LOK-are med Stefan Persson, då LOK-medlem på distans, som biträdande speaker.

Datan var ett speciellt kapitel vid arrangemanget. Dit intills hade alla arrangörer mot ersättning lånat dataprogram via SOFT. Östergötland är ett starkt datalän och då inte minst i orienteringskretsar. Det fanns där ett utbrett missnöje med det som bjöds och i strid mot SOFT-ordföranden Åke Jacobssons illa dolda ilska genomförde en grupp entusiaster framtagning av fem olika system. Då tävlingen var slut kunde konstateras att mot SOFT:s domedagsprofetior stoden banbrytande

Allan Johansson i aktion.

framgång som alla efteråt kunde skriva under på som mer än lyckosam. LOK:s Göran Hector var en i gruppen och hans bidrag var lottningssystemet. Gruppen lade 3 000 timmar ideellt på sitt engagemang och det tager enkligen funderingar på totalen timmar i hela arrangemanget – ett konststycke som turligt nog ingen givit sig in på!

Tävlingen gav närmare 5 miljoner i vinst och fördelningen till klubbarna gick smärtfritt eftersom det redan vid ett medlemsmöte två år före tävlingen tagits beslut om en fördelningsmodell där varje deltagande klubb kunde räkna ut på kronan när hur mycket man skulle få av den summa pengar som motsvarade 90% av en eventuell vinst och som när tävlingen var slut kunde översättas till cirka 4,5 miljoner.

Siv Axelsson, Monica Lindgren och Kristina Petterson – barnpassningen.

O-Ringen 2007

Om det från början fanns med i planerna att få arrangera år 2007 – 20-årsedansenast-närlobbyjobbet för O-Ringen i Östergötland började är inte utrett men så blev det. År 2007 blev således Östergötlands år! Var C-orten skulle placeras var från början inte givet. Både Finspång och Kvarn fanns jämsides med Mjölby från början med i diskussionerna och hade kommunpolitikerna i Finspång varit lite mera på hugget så hade C-orten mycket väl kunnat hamna där.

Nu blev det dock Mjölby och för de flesta inte helt oväntat eftersom den starka mannen bakom planerna på O-Ringen i Östergötland, Thomas Kleist, bodde och verkade där. Men det stod dock även där och vägde en god tid eftersom kommunpolitikerna i Mjölby inte kunde bestämma sig för liten, halvhjärtad eller full satsning på arrangemanget. Till slut blev det, det senaste och efteråt kunde man från arrangörshåll med gott samvete berömma Mjölby kommun för deras uppställning.

Arrangemanget blev presenterat i alla sammanhang under loggan "Småavstånd, stora upplevelser" och med denna framtoning blev det helt tvunget att alla etapperna skulle placeras i Mjölbys närhet för att nå de utlovade "små avstånden". Var detta möjligt var det många orienterare i Östergötland som tänkte och kanske då främst från distriktets

östrasadär "Kolmårdssyndromet" återigen dök upp med tesen att det inte skulle finnas marker för fem dagars tävlande "där på slätten". Nu blev det dock så och nog räckte terräng och klurigheter till för att kora värdiga vinnare i alla klasser. Att World Cup nästlades in i tävlingen blev en extra bonus och ingen som var på plats kan väl glömmasuccén med sprinttävlingen i Mjölbys centrum.

Imånga avseenden var tävlingen organiserad olik den fördelning och organisation som fanns vid 5-dagars 1987 eftersom det nu inte fanns några strikta gränser för vad medlemmar från olika orienteringsklubbar skulle engageras i. I flera fall var det antalet personer och timmar som en klubb ansåg sig kunna ställa upp med som avgjorde var insatsen bäst kunde sättas in.

Från LOK deltog 143 personer som blev engagerade på många områden men med tre huvudjobb utpekade: Arenaproduktion med tillhörande speakertjänst, banläggning för etapp 3 samt omhändertagande av World Cup-deltagarna.

På hemmaplan före tävlingen hade den för LOK:s medverkan personalansvarig Marianne Nyman ett tufft jobb som hon dock klarade med glans. Men hon var starkt påhejad av LOK:s ordförande Ulla Kjell som såg det som en hederssak för LOK att göra en stor insats.

För banläggningen svarade i första hand Markus Henriksson,

Fredrik Wallin

Rune Fritz och Anders Berg. Rune var först ansvarig för LOK-etappen men då vaknade man i tävlingsledningen och befordrade honom till samordningschef för samtliga etapper. Ett klokt beslut!

Arenaproduktionen med tillhörande faciliteter under ledning av Fredrik Wallin, Mattias Wingstedt och Thomas Rimhagen gjorde en så bra insats att speakergurun Per Forsberg var full av beundran och ville ha hela teamet med sig till O-Ringen i Sälen. Den som tagit del av teamets mycket stora tidsinsats före och under tävlingen förstår dock att sådant gör man inte utan vidare och svaret blev ett nej!

Cecilia Enberg var ansvarig för World-Cup arrangemanget och även hon gjorde en insats utöver det vanliga och inte minst för att hon mitt under förberedelsearbetet tog sin doktorsexamen vid Universitetet i Linköping – en verklig prestation!

Lennart Sturesson var LOK:s "man" i styrelsen för tävlingen.

43-kavlen en succétävling – eller?

Starten har gått för den andra H43-kavlen i Perstorp 1983.

Idén till 43-kavlen föddes på ett spektakulärt sätt av Per-Johan Persson, ordförande i LOK i början av 80-talet. Per-Johan var på en SOFT-konferens år 1981 på hotell Billingen i Skövde och på sena kvällen satt ett gäng ledare och lät nostalgin flöda om lyckliga ungdomsår i Tiomilaskogarna. Att Ungdomens Tiomila hade startat detta år just där konferensdeltagarna uppehöll sig hade säkert sin betydelse för ämnesvalet. Någon menade att det borde

skapas något liknande för de äldre – således de som ägnade sig mer åt nostalgianattrusagenomnattsvarta Tiomila-skogar. Det var då idén tändeshos Per-Johan och istället för att lägga den på ett "Billingenbord" tog han hem den och planterade den hos ett gäng hungriga ledare med ångan uppe efter framgången med LOK-gården och med siktet inställt mot kommande elitframgångar.

Redan vid premiärtävlingen i Prästtomta 1982 kunde konstateras att 43-kavlen hade bra förutsättningar för att bli en fortlevande och omtyckt tävling. Det beslutsomtogs att arrangera 43-kavlen med samma klasser och antal sträckor som den "riktiga" Tiomilakavlen var säkert bra och en bidragande orsak till att så många som 1310 var anmälda första året. En annan stor betydelse för fortsättningen blev säkert också att flera före detta elitlöpare från både Sverige och Finland kom till start. Och det var också två före detta landslagslöpare, Ulla Lindkvist och Björn Nordin, som förde sina lag OK Tjärnen och Gustavsbergs IF till segern.

Deltagarantalet ökades snabbt till cirka 2000 anmälda för att 1987 ta ett rejält skutt upp med över 500 till 2625 anmälda och den största orsaken till detta var införandet av klassen H55. 1987 var annars ett år då arrangemanget, med målgång och TC på Vifolkavallens kolstybbanor, gick lite på "sparlåga" och då på grund av LOK:s stora engagemang i 5-dagars. Det hade funnits vissa propåer att göra ett års uppehåll men turligt nog för kontinuitetens skull blev beslutet att "köra på". Men visst fick LOK-medlemmarna göra en mer än imponerande insats då 5-dagars gick i mål på fredagen och 43-kavlen startade upp på lördagen. Då var det extraskönt att orienteringskompisarna i medarrangören Mjölby OK ställde upp så helhjärtat.

Åren 1991–1993 nåddetävlingen sin topp beträffande anmälda, 3035 i Malexander, 3275 i Åtvidaberg och 3190 vid Norrhult norr om

Roxen. De där på kommande elva åren fick LOK liksom medarrangerande klubbar samt arrangörer i övrigt runt om i landet vänja sig med lägre antal anmälda men 43-kavlen hade ändå goda deltagarsiffror kring 2600 anmälda och så sent som år 2002 var det 2498 anmälda.

År 2005 kom så det stora raset till 1543 anmälda som sedan till år 2008 förvandlades till 1299 anmälda.

För hela periodens 27 tävlingar är genomsnittssiffran oaktat det stora raset ändå förnämliga 2511 anmälda per år.

Utöver klubbar från de fyra nordiska länderna har 43-kavlen gästats av tävlande från Riga i Lettland och S:t Petersburg i Ryssland. Och man kan tveklöst konstatera att de finska klubbarna har tagit 43-kavlen till sitt hjärta. En bidragande orsak till detta är säkert att Tiomilavinnarna Liedon Parma var med från början och var tillsammans med Gustavsbergs IF dominerande avseende segrar i H43-klassen de första åtta åren, fyra för Liedon Parma och tre för Gustavsberg. Den åttonde segern gick 1987 också till ett finskt lag, Kangansaalan Kisa, som hade den kändebanlöparen Pekka Päivärinta på sista sträckan. Han som vi kom ihåg, som den löpare som på finnkampen i friidrott alltid sprang i skärmössa och i kraft av sina 27.50 på 10.000 meter gjorde narr av svenskarna. Denna gång var det före detta landslagsmannen Stefan Persson i Rehns BK tur att vara mäkta förbannad då han efter att ha orienterat varje meter ute i skogen på den raka slutsträckan blivit frånsprungen på kolstybben av Pekka.

43-kavlen förläggning i säsongen, månadsskiftet juli–augusti, har säkert varit en bidragande orsak till det internationella intresset. Denna förläggning har dock samtidigt inneburit stora uppoffringar för de LOK-medlemmar som ansvarat på de tunga posterna och den tyngsta årsjälvfallet tävlingsledarens. Under

Allan Johansson, Toije Hansson, Rune Fritz med markägaren Lennart Pettersson i Stora Ryda 1990.

43-kavlens barndom var Göte Karlsson och Sven Lagerholm tävlingsledare var sin gång men sedan kom den sextonåriga eran med Toije Hansson, tio år, och Rune Fritz, sex år, som tävlingsledare. Då de två jobbade i team är det dock ointressant vem som var tävlingsledare ett speciellt år eftersom det under denna tid och närmast tiden därefter kunde beskrivas likhetstecken mellan dem och 43-kavlen.

I modern tid har Stephan Svensson "redan" kommit upp i fem tävlingsledarår medan Lasse Östlin, Pär Eriksson, Tomas Boman och Lennart Stureson varit i ledningen de övriga åren med Lennart på den senaste i Boxholmskogarna.

Många LOK-are, utöver tävlingsledarna, har gjort stora insatser och att nämna någon bland dessa borde vara omöjligt eftersom det är frågan om långa raden av ideella kämpar. Men Göran Hectors utveckling av datoranvändningen i arrangemanget från år tre, 1984, till 2001 då han med ålderns rätt lämnade över ansvaret till ett gäng "hungliga" LOK-baserade civilingenjörer måste ändå framhållas. 43-kavlen har nämligen hela tiden till dags dato legat på framkant i användningen av datorer vid ett tävlingsarrangemang och har för detta fått rättmätig respekt och beundran från andra arrangörer och experter. Görans "andra hälft" doktor Lotta Granholm med 26 års sjukvårdstältet får lämpligen stå som företrädare för alla de som idogt år efter år varit "på plats" och gjort sin insats.

Pråmens servering med markan i bakgrunden vid Sommens strand 1991.

Tidigt stod det klart att skulle tävlingen kunna utvecklas var det nödvändigt att ha tillgång till andra kartor än de som LOK disponerade. Ett samarbete med andra klubbar blev därför lösningen och fram till och med år 2008 har 43-kavlen genomförts 19 gånger av 27 på kartortillhöriga andra klubbar. Den flitigaste medarrangören har Boxholms OK varit med fyra tillfällen och med OKS Ljungsbro och OK Eken med sina vardera tre närmast i den rad som totalt innehåller tio klubbar. Utöver att vara karthållare och banläggare har medarrangören även svarat för campingen samt ett rejält personaltillskott till markan som är den mest personalkrävande delen i arrangemanget.

Unik sponsor!

1988 var Hällestads OK medarrangör och hade förlagt TC till en plats inom synhåll från kyrkan samt bebyggelsen i Hällestads samhälle. Om det var detta eller att kyrkoherden Bengt Ahlquist var speciellt intresserad av orientering kan vara osagt men i vart fall så blev det så att kyrkan svarade för kostnaden och framtagandet av nummerlapparna försedda med logga för kyrkan. Bengt Ahlquist följde tävlingen på plats med stort intresse och var också prisutdelare.

Naturskönaste TC!

Med många natursköna TC att välja på är det en svår uppgift men ett TC som säkert platsar in i denna kategori är det som medarrangören

Björkfors Golf bjöd på 1990 på en äng 15 kurvor upp från sjön Åsundens strand och med Åsunden i blickfånget.

Bästa natten!

1991 gick tävlingen i Malexander med Boxholms OK som medarrangör. Det var mycket varmt – speciellt på tävlingsnatten. Markan var placerad intill sjön Sommen och på en inhyrd pråm liggande intill markan hade "Café 43" etablerats och där blev de löpare som tävlat färdigt sittande hela natten. Den riktilluminerade pråmen med glada och skratande orienterare blev som en bjärt tavla i kontrast mot den spegelblanka sjön.

Bästa spurten!

1996 gick tävlingen vid Kvarn i samarbete med Tjällmo Godegårds OK och den spurt som då avgjorde

resultatet i klassen H43 var mer än dramatisk. Lars Jansson i Gävle OK blev förklarad som segrare med en sekunds marginal till Jukka-Pekka

Rantio i Hauhon Sisu, som ett tiotal meter från mål var säker på segern men där Jansson mer eller mindre vräkte sig fram de sista metrarna.

Statistik!

- 523 klubbar varav 120 är finska har deltagit i 43-kavlen.
- Rekordåret 1992 var 950 finska löpare anmälda.
- 12 klubbar har deltagit i samtliga 43-kavlarna och bland dem finns de två finska klubbarna Marian Mati och MS Parma (tidigare Liedon Parma).
- Tullinge SK har 13 segrar medan MS Parma, Södertälje Nykvarn och Epilän Esa har nio, sju respektive sex segrar.
- Timo Peltola, MS Parma, är noterad för 9 segrar medan brodern Tuoma och Barbro Lönnkvist, Tullinge SK har 8 segrar.

Inför jubileumsårets tävling har det genomförts omfattande förändringar både vad avser klasser och åldrar.

Tävlingen omfattar således i fortsättningen förutom de två huvudklasserna H43 och D43 nya klassen D55 med tre sträckor samt en modifiering av den äldre herrklassen från H55 till H60 med bibehållande av fem sträckor. Klassen HD60 som funnits sedan 1997 slopas med den tanken att de, oavsett kön, som tidigare deltagit i denna klass kan finna sin hemvist i H60 eller som för enbart damer i D55.

Den största förändringen torde dock borttagandet av den nedre åldersgränsen vara. I samtliga fyra klasser kan således i fortsättningen löpare oavsett sin ålder delta men med det absoluta kravet att stipulerad genomsnittsalder i respektive klass ska vara uppfylld.

Målsättningen med ändringen bör stå klar för var och en, efter att ha läst redogörelsen för 43-kavlens 27-åriga historia, att det är för att öka antalet anmälda lag och löpare. En ökning som bör vara rimlig med tanke på att de nya reglerna gör det lättare för klubbarna att mönstra sina lag.

Fakta LOK-tävlingar

LOK-stafetter

År	Plats	Deltagare	Tävlingsledare	Banläggare
1944	Råstorp, Kisa	250	Paul Pettersson	Paul Pettersson, Tage Grahn och Elis Nyman
1945	Gärdala, Opphem	300	Paul Pettersson	Paul Pettersson, Elis Nyman och Bertil Ottosson
1946	Perstorp, Finspång	400	Paul Pettersson	Paul Pettersson, Elis Nyman och Bertil Ottosson
1947	Smedsholm, Ulrika	300	Paul Pettersson	Paul Pettersson, A Andersson, B Ottosson och O Westman
1948	Eksjöhult, Ulrika	400	Paul Pettersson	Ett 10-tal banläggare
1949	Mogårds skola, Boxholm	550	Paul Pettersson	Paul Pettersson, O Westman, B Ottosson och T Andersson
1950	Näset, Blåvik	550	Paul Pettersson	Bertil Ottosson och Paul Pettersson
1951	Långsbo, Rimforsa	400	Paul Pettersson	Paul Pettersson, Ragnar Danielsson och Bertil Ottosson
1952	Hulterstad, Mjölby	400	Paul Pettersson	Bertil Ottosson
1953	Kinä, Björsäter	600	Paul Pettersson	Hans Gustafsson
1954	Lindehyla, Ulrika	500	Bertil Ottosson	Hans Gustafsson
1955	Killingevid, Kisa	550	Eric Johansson	Hans Gustafsson
1958	Magdesjö, LOK-kartan	600	Eric Johansson	Hans Gustafsson och Arne Danielsson
1959	Grytstorp, LOK-kartan	550	Eric Johansson	Arne Danielsson och Tage Andersson
1960	Djupsjöhult, LOK-kartan	550	Hans Gustafsson	Hans Gustafsson
1961	Djurshytte såg, Finspång	550	Bertil Ottosson	Arne Danielsson och Karl Andersson
1963	Skogstorp, norr Roxen	550	Arne Danielsson	Torsten Brandt, Per-Johan Persson och Harald Edstam
1965	Rimforsa	750	Torsten Brandt	Hans Gustafsson, Harald Edstam och Gösta Johansson 3
1970	Vånga, Söderö S	1100	Allan Johansson	H Gustafsson, G Bruzelius, V Sundberg och N-E Andersson
1971	Vidingsjö	1700	Göte Karlsson	Karl Andersson, Gösta Johansson 3 och Hans Kleist
1972	Sandvik, norr Roxen	1200	Göte Karlsson	Nils Andersson, Vive Sundberg, Rune Fritz och L Svensson
1973	Stjärnorp	1250	Rune Fritz	Karl Andersson, Benkt Andersson och Per-Anders Bergman
1974	Tokorp, Stjärnorp	1100	Rune Fritz	Hans Kleist, Benkt Andersson och Christer Johansson
1975	Gräskärret, Häggetorp	1450	Börje Engström	Sven Lagerholm, Vive Sundberg och Göran Lagerholm
1976	Bjäsätter, Stjärnorp	1050	Rune Fritz	Gösta Johansson 3, Kurt Eriksson och Kjell Hagström
1980	Vidingsjö	900	Stephan Svensson	Gösta Johansson 3, Otto Holmdahl och Kjell Hagström

43-kavlen

1982	Prästtomta	1300	Göte Karlsson	Nils Andersson, Stefan Andersson och Lars Almén
1983	Perstorp, Stjärnorp	2100	Toije Hansson	Hans Kleist och Vive Sundberg
1984	Kvarn	2100	Rune Fritz	TGOK (N-E Åberg, S Andersson och K-G Öhrman)
1985	Rosenkälla	1800	Toije Hansson	Karl Andersson
1986	Licka	2200	Sven Lagerholm	OK Skogsströvarna (Bo Persson och Bertil Eriksson)
1987	Mjölby	2600	Toije Hansson	Mjölby OK (Åke Svensson och Ulf Kleist)
1988	Hällestad	2600	Toije Hansson	Hällestads OK (Bertil Elofsson)
1989	Djupsjö, Prästtomta	2800	Rune Fritz	OK Skogsströvarna (Britt Pettersson och Bo Persson)
1990	Stora Ryda, Björkfors	2700	Toije Hansson	Björkfors Golf (Kjell Holm)
1991	Malexander	3000	Rune Fritz	Boxholms OK (Bengt Carlsson och Jan Lindgren)
1992	Adelsnäs, Åtvidaberg	3300	Toije Hansson	OK Eken (Thomas Persson och Torgny Johansson)
1993	Norrhult, Åkerbokartan	3200	Rune Fritz	Karl Andersson, Martin Lindberg och Magnus Albinsson
1994	Pukeberg, Arnebo	2600	Toije Hansson	Martin Lindberg, Magnus Albinsson och Jan Bäckström
1995	Tokorp	2815	Rune Fritz	Thomas Stenström och Niklas Gustavsson
1996	Kvarn	2683	Toije Hansson	TGOK (Håkan o Urban Åberg samt Martin Gustavsson)
1997	Boxholm Säteri	2660	Rune Fritz	Boxholms OK (Lennart Gustafsson)
1998	Sonstorps Bruk	2754	Toije Hansson	Hällestads OK (Hans Ripskog och Eva Norwald)
1999	Prästtomta, öster	2072	Lars Östlin	Martin Lindberg och Håkan Olsson
2000	Prästtomta, väster	2562	Toije Hansson	Per-Johan Persson och Rune Fritz
2001	Licka	2138	Lars Östlin	OK Skogsströvarna (Hans Kleist)
2002	Häckla, Åtvidaberg	2509	Stephan Svensson	OK Eken (Torgny Johansson och Thomas Persson)
2003	Oxhultet	2198	Stephan Svensson	Boxholms OK (Erik Axelsson)
2004	Perstorp, Stjärnorp	2050	Stephan Svensson	Sören Nilsson-Påledal och Per-Johan Persson
2005	Halseboda	1550	Thomas Boman	Pelle Skullman och Lars Almén
2006	Grossvad	1505	Stephan Svensson	Finspångs SOK (Kenneth Svensson o Karin Axelsson)
2007	Fågelsången	1458	Pär Ericsson	OK Eken (Torgny Johansson och Thomas Persson)
2008	Karsbokartan	1309	Lennart Stuesson	Boxholms OK (Roland Tengvall och Ulf Lindberg)

Nationella nattävlingar

1962	Mörstorp, LOK-kartan	150	Hans Gustafsson	Runo Karlsson och Inge Svensson
1982	Vidingsjö	350	Per Johansson	Roland Eriksson, Håkan Sanderi och Michael Karlsson

Nationella dagtävlingar

År	Plats	Deltagare	Tävlingsledare	Banläggare
1966	Mo, Kolbyttomon	850	Arne Danielsson	Per-Johan Persson och Nils Andersson
1967	Sonebo såg, Rimforsa	850	Göte Karlsson	Nils Andersson och Per-Johan Persson
1968	Gölstugan, Rimforsa	1200	Göte Karlsson	Karl Andersson och Hans Kleist
1969	Ömelsbo, Söderö S	950	Göte Karlsson	Per-Johan Persson, Gösta Johansson 3 och Hans Kleist
1972	Sandvik, Stjärnorp	2400	Göte Karlsson	P-J Persson, H Kleist, B Eriksson och C Johansson
1973	Vidingsjö, T1 skjutbana	1100	Per-Johan Persson	Nils Andersson, O Holmdahl, H Kleist och G Johansson 3
1977	Djupsjö, Prästtomta	1250	Curt Tillman	Per-Johan Persson och Hans Kleist
1978	Prästtomta	1000	Rune Fritz	Karl Andersson, Curt Tillman och Thomas Krepper
1979	Prästtomta	950	Toije Hansson	Sven Lagerholm, Göran Lagerholm och Vive Sundberg
1981	Djupsjö, Prästtomta	1200	Sven Lagerholm	Hans Gustafsson, Vive Sundberg och Ulf Gustafsson
1982	Prästtomta	2200	Rune Fritz	P-J Persson, G Roos, L Ekvall och M Svernestam
1983	T1 Valla/Rydsdalen	800	Sven Lagerholm	Magnus Gustafsson
1991	Åkerbokartan	1000	Karin Pettersson	Karl Andersson
1996	Grytstorp	1036	Marie Svernestam	Magnus Albinsson och Jan Bäckström
1997	Rosenkälla	900	Ingemar Löfqvist	Jonas Birgersson, Thomas Stenström och Jonas Svernestam
1999	Kolbyttomon	561	Florence Axelsson	Per-Johan Persson, Rune Fritz och Pia Gustafsson
2000	Bjäsäter	750	Anders Blomqvist	Lars och Karin Östlin
2001	Prästtomta	765	Thomas Stenström	Bertil Eronn och Jonas Svernestam
2002	Grytstorp	539	Thomas Stenström	Roger Danielsson och Ingemar Löfqvist
2003	Prästtomta	595	Marianne Nyman	Sören Nilsson, Fredrik Wallin och Markus Henriksson
2004	Svennersborg	624	Marianne Nyman	Markus Henriksson och Niklas Aldin
2005	Perstorp	1400	Thomas Stenström	Anders Berg, Sören Nilsson-Påledal och Jan Asketun
2006	Prästtomta	592	Tomas Boman	Markus Henriksson och Anders Berg
2006	Vidingsjö	390	Peter Jakobsson	Jonas Svernestam och Sören Nilsson-Påledal
2007	Mörstorp	604	Åke Ljunggren	Jakob Gustavsson och Pia Gustafsson
2008	Siggantorp	546	Marianne Nyman	Jakob Gustavsson och Fredrik Wallin

DM-tävlingar Dag (D), Natt (N), Kavle (K), Sprint (S)

1941	Mormorsgruvan	K	200	Paul Pettersson	Paul Pettersson, Tage Grahn och Elis Nyman
1957	SV Söderköping	N	100	Bertil Ottosson	Bertil Ottosson och Arne Danielsson
1961	Övre Forsa	D	550	Bertil Ottosson	Hans Gustafsson och Bertil Ottosson
1964	Älgbron, Rimforsa	D	550	Göte Karlsson	Karl Andersson och Hans Gustafsson
1969	Falla, Söderö S	K	600	Göte Bruzelius	Nils Andersson, Sven Lagerholm och Vive Sundberg
1974	Rödjan, Häggetorp	D	950	Rune Fritz	Karl Andersson, Sven Lagerholm och Göran Lagerholm
1980	Mörstorp, Prästtomta	K	800	Rune Fritz	Karl Andersson och Hans Kleist
1986	Halseboda	D	1000	Michael Karlsson	Mikael Johansson och Anders Berg
1992	Skogstorp, N Roxen	N	350	Per Johansson	Thomas Stenström
1998	Tokorps gård	K	650	Per Gustås	Klas Nilsson
2003	Halseboda	D	605	Toije Hansson	Rune Fritz och Per-Johan Persson
2005	Vallaskogen	S	350	Per Lenander	Jonas Svernestam och Pia Gustafsson

Östgöta 3-dagars

1983	Prästtomta	2300	L-E Lagerström, IFK	Gunnar Roos, L Ekvall, C Elvhammar och E Lindgren
1990	Sandvik	1500	I Gustavsson, OKS	Per-Johan Persson och Thomas Stenström

Svenska Mästerskap

1963	Rimforsa	204	Eric Johansson	Hans Gustafsson, Karl Andersson och Allan Kindberg
------	----------	-----	----------------	--

Världsmästerskap

1968	Söderö	180	Göte Karlsson	N Nilsson, N Andersson, H Gustafsson och P-J Persson
------	--------	-----	---------------	--

Förbundsserien

1978	Häggetorp	500	Allan Johansson	Sven Lagerholm
------	-----------	-----	-----------------	----------------

Veteran-SM

1984	Sandvik	1050	Sven Lagerholm	Nils Andersson, Gert Häger och Bengt Karlsson
------	---------	------	----------------	---

O-ringen (5-dagars)

1987	Tinnerö, etapp 3	17000	Rune Fritz	Karl Andersson, Hans Kleist och Marie Svernestam
2007	Mjölby, etapp 3	11500	Rune Fritz f banläggn	Markus Henriksson, Anders Berg

Kartan vår idrottsplats

Kartan har i alla tider varit orienterarens stora samtalsämne, både som problem och glädjekälla. Från att i orienteringens barndom ha bjudit orienterarna på stora kartläsningsproblemmedså kallade backstreckskartor i skala 1:100.000, övergick arrangörerna i början på 60-talet till det så kallade "grönsaksbladet". En kurv-karta i skala 1:50.000 som gavs ut av Rikets Allmänna Kartverk.

Några år tidigare, 1958, hade dock LOK med egna medel tagit fram den första specialritade orienteringskartan i skala 1:50.000. Pionjärerna var Hans Gustafsson, Karl Andersson och Arne Danielsson som svarade för rekognoseringen av det 50 kvadratkilometer stora området vid Magdesjö.

1963, när klubben stod som arrangör för SM vid Rimforsa, var det premiär för en mästerskaps-tävling på en karta i skala 1:25.000.

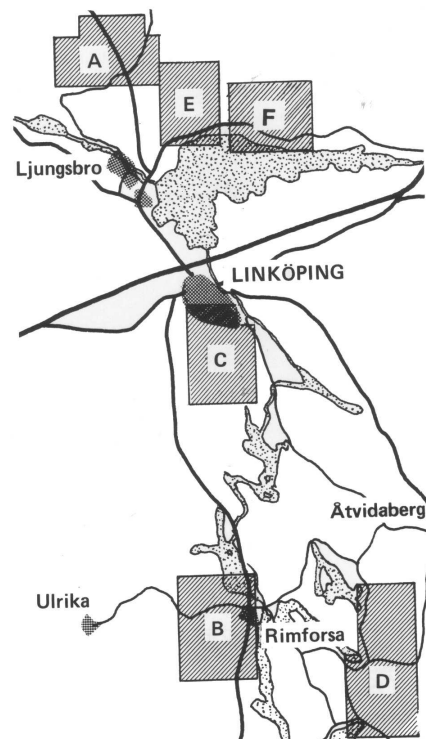
Noteras kan att fram till 90-talet, innan CAD-ritning i dator fanns att tillgå, fick kartritaren rita ett kartoriginal för varje färg i tusch på ritfilm.

1993 gjorde LOK (Karl Andersson) den första CAD-ritade kartan, Åkerbo Västra. Sedan överfördes klubbens övriga handritade kartområden successivt till digitalformat.

Med dagens teknik är det nu möjligt att jobba parallellt med banläggning och kartritning, vilket ger en bättre slutprodukt.

Utöver det som redovisas nedan har LOK producerat ett 75-tal reviderade kartor för specifika OL-tävlingar, samt ett 20-tal När- och Lärkartor.

Små kartupplagor har dessutom framtagits på laserskrivare för ett 60-tal mindre arrangemang.

LOK:s kartområden

A LOK-kartan/Prästtomtakartan
Klubbens första kartområde, har använts från 1958 till dags dato.

B Jubileumskartan
Användes som tävlingskarta från SM 1963 till 1968. Området har övertagits av Björkfors Golf.

C Sportkartan/Vidingsjökartan
Det område som varit föremål för de flesta kartorna sedan premiären 1965.

D VM-kartan
Användes av LOK vid fyra tävlingar åren 1968 – 1970. OK Eken och Björkfors Golf har nu övertagit området.

E Sandviks-/Häggetorpskartan
Från 1972 har området nyttjats för ett 15-tal tävlingar. Delar av området används nu även av Stjärnorps SK.

F Åkerbokartan
LOK:s senast karterade område har använts sedan 1991

Faktaruta LOK-kartor

År	Namn	Omr	Skala	Rekognosering	Renritning
1958	LOK-kartan	A	1:50'	Arne Danielsson, Hans Gustafsson och Karl Andersson	Statens Repro
1963	Jubileumskartan (SM)	B	1:25'	Hans Gustafsson, Karl Andersson och Allan Kindberg	Rikets Kartverk
1965	Sportkartan	C	1:25'	Ett tiotal medlemmar från LOK och IFK Linköping	K Andersson o IFK
1968	VM-kartan	D	1:25'	Per-Johan Persson, Nils Andersson, Hans Gustafsson, samt N Nilsson, C Larsson och I Ekvall IFK	K-konsult
1972	Sandvikskartan	E	1:20'	K Andersson, P-J Persson, H Gustafsson, N Andersson	Karl Andersson
1973	Vidingsjökartan	C	1:20'	Karl Andersson	Karl Andersson
1974	Häggetorpskartan	E	1:20'	Karl Andersson	Karl Andersson
1977	Prästtomtakartan	A	1:20'	K Andersson, N Andersson, P-J Persson, H Gustafsson	Karl Andersson
1979	Vidingsjö	C	1:10'	Karl Andersson	Karl Andersson
1980	Raelstorpskartan	C	1:15'	Medlemmar i IFK Linköping	Karl Andersson
1980	Prästtomtakartan	A	1:15'	Karl Andersson	Karl Andersson
1981	Vidingsjökartan	C	1:15'	Karl Andersson	Karl Andersson
1983	Sandvikskartan	E	1:15'	Karl Andersson och Nils Andersson	Karl Andersson
1986	Halsebodakartan	A	1:15'	Nils Andersson, Börje Engström och Michael Karlsson	Maria Klang
1989	Linköping Söder	C	1:15'	Medlemmar i LOK och IFK	Ragnar Persson
1990	Sandvikskartan	E	1:15'	Karl Andersson	Karl Andersson
1991	Åkerbokartan	F	1:15'	Karl Andersson	Karl Andersson
1993	Åkerbo Väster	F	1:10'	Karl Andersson	Karl Andersson
1994	Grytstorp Öster	E	1:15'	Karl Andersson	Karl Andersson
1994	Tokorp	E	1:10'	Karl Andersson	Karl Andersson
1996	Grytstorp Komplet	E	1:15'	Karl Andersson	Karl Andersson

Daglediga veteraner i verksamhet

Medlemmar i mogen ålder – en ovärderlig tillgång för klubben. Insatser exempelvis i form av ledarskap, administration eller hantverksutövning av olika slag – att finnas med där man behövs. I gengäld har det ansetts viktigt, att aktiviteter riktas även till de högre åldersgrupperna. Det torde för övrigt ha bidragit till, att LOK 1996 tilldelades SISU Idrottsutbildarnas kulturpris med motiveringen:

”Linköpings Orienteringsklubb är för oss den drömbild man kan ha på en förening vad gäller aktiviteter för alla åldrar, där ung som gammal räknas och inte glöms bort.”

Följdverkan blev, att då ”Riksidrottsforum 1998” arrangerades i Norrköping, inbjöds Bertil Södergren att hålla seminarium på temat ”Idrott genom hela livet/äldreverksamhet inom orientering”. LOK-veteranerna Elvi och Gösta Johansson fanns med som moraliskt stöd.

Det finns således anledning lyfta fram den verksamhet för daglediga, som drogs igång hösten 1988 av ”LOK-Eric” Johansson. Inrikt-

LOK-veteranerna samlade för gemensam vandring från LOK-gården i juni 2004, på trappan igenkänns Claes-Ove Swärdh i svart keps, och längs till höger Hjalmar Strand medlem i LOK sedan 1935.

ningen var regelbunden motion, social gemenskap jämte kulturell förkovran, och på samma tema fortsätter verksamheten alltjämt. Benämningen är ”LOK-veteranernas onsdagsgrupp”, regelbundna träffar under Bertil Södergren/

Claes-Ove Swärdhs ledning och i samarbete med SISU Idrottsutbildarna. Årets upptaktsträff var den 741:a räknat från starten.

Dekulturell inslagen är vanligen föredrag, oftast med egna förmågor och i kombination med bildvisning. Nils Årnerud toppar. Han har hittills svarat för drygt 50-talet framträdanden. Det märkliga är, att han i orienteringssammanhang tävlar för Linköpings AIK, men för övrigt är hängiven LOK:are.

Inom onsdagsgruppen har sångkören ”LOKtetten” utvecklats och svarat för många inslag och program på olika teman. Ryktet om dess existens har spridits, och det förekommer, att kören blir engagerad även utanför klubben.

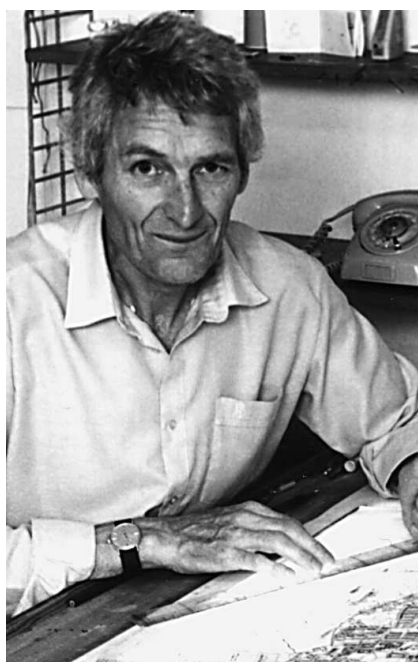
Något som ytterligare får tillskrivas LOK-veteranerna är tillkomsten av LOK:s ungdomsfond. Iris och Yngve Funke lade ”grundplåten”. Elvi Johansson väckte idén om att bilda en fond. Den har utvecklats bra, kommer förhoppningsvis att växa vidare och bli till glädje för ungdomsverksamheten i framtiden.

Ett halvsekel som kartritare

Karl Andersson är förmodligen en av landets noggrannaste och mest erfarna kartritare. Han har nu sysslat med kartframställning i mer än ett halvt sekel, 51 år, och har sedan han blev pensionär haft kartritningen mer eller mindre som ”deltidsarbete”.

Ett arbete som inte bara består av den intressanta rekognoseringen i skogen och ”renritning” hemma vid datorn.

Det har genom åren bestått av mycket administrativt jobb såsom, inmutning av nya kartområden, kontakt med markägare, beställning av flygfoto och tryck, samt sist men inte minst försäljning och distribution av kartor.

Från MYRSLOKEN till PÅ SPÅRET

Åren 1945 till 1992, var "Myrsloken" LOK-arnas språkrör, där medlemmar och klubbens ledning kunde förmedla information, åsikter, kåserier m m.

Efter 47 år (1993) framfördes synpunkter om en förnyelse av LOK:s klubbtidning vilket innebar ett namnbyte till "På Spåret".

Under de fem första åren, då bl a Harry Ferdinandson, Paul Pettersson och Gösta Johansson var redaktörer för Myrsloken, var ambitionen stor. Inte mindre än 21 nummer utkom under denna period. Tidningen togs fram genom så kallad ormigkopiering, och innehöll utöver text även välgjorda teckningar i flerfärg.

Från 1950–1977 blev utgivningen betydligt mer sparsam och man nöjde sig oftast med ett större julnummer. Karl Andersson är det

namn som oftast förekommer i redaktionen.

Åren 1977–1987, då Toije Hansson och Bernard Schuh är huvudansvariga för Myrsloken, ökar åter utgivningen till tre till fyra nummer per år. Under denna tid sker en övergång från utskrift av original på skrivmaskin till ordbehandlare. Layouten av sidorna sker dock hela tiden manuellt, genom att man klipper och tejpar ihop sidorna. Tryckningen utförs av Föreningservice och innehåller allt som oftast även foton.

Under denna period erhåller LOK, 1980, tredje pris i RF:s tävling "Sveriges Bästa Klubbtidning".

Peter Jakobsson som började i informationskommittén 1986, blir nästa redaktör att fortsätta som ansvarig under 13 år (1988–2000), och Lennart Stureson blir hans medarbetare i redaktionen under

åren 1996–2000. Under Peters tid börjar tidningen och dess layout skapas med hjälp av ett program som heter Page Maker. Tidningens artiklar skrivs nu inte in av redaktionen från handskrivna manus utan kommer oftast som e-post, mer eller mindre färdiga.

I slutet av 1999 dyker Jonas Svernestams namn upp i redaktionen, och år 2001 är han redo att ta över ansvaret för "På Spåret". Nu sker nästa steg i utvecklingen med ett nytt tryckeri, Linus & Linéa, och tidningens omslag pryds i fortsättningen med färgfoton.

Efter Jonas fem år som ansvarig (t o m 2005), har inte klubben hittat någon merastadigvarande redaktör, vilket är synd. Att en klubbtidning är av stort värde inser man om inte förr, så när det är dags att göra en jubileumsskrift.

LOK i datavärlden

43-kavlen

1984, efter två 43-kavlar började Göran Hektor att skissa på möjligheter till datastöd för 43-kavlen, och redan till 1985 års kavle hade Göran tagit fram ett datasystem som klarade att skapa startlistor, skrivastartkort, skriva resultatremisor, beräkna sträck- och sluttider samt skriva ut press- och resultatlistor.

Från att i början endast använt en PC med skrivare i MS/DOS, utvecklades systemet successivt till att ha 6-8 datorer i ett nätverk under Windows.

En stor milstolpe i utvecklingen var 1987 då speakertornet fick sitt datorstöd.

Nästa steg togs 2001 i och med övergången till det elektroniska stämplingssystemet, SportIdent. Nu

utvecklades ett eget avancerat system som via handdatorer och mobiltelefoner sände stämplingar från skogen till speakertornet och ett helt automatiskt förvarningssystem. Utöver detta sker nu anmälan och resultatservice på LOK:s hemsida. Några av männen bakom detta är Ulf Bergqvist, Fredrik och Henrik Pettersson samt Per Magnusson.

5-dagars

Inför 5-dagars i Östergötland 1987 utvecklade ÖOF ett helt nytt datasystem i PC miljö. I arbetet som fördelades mellan några klubbar med dataexperter, svarade Göran Hektor för lottningsprogrammet. Under ett antal år var sedan Göran hjälpare och expert för nya 5-

Göran Hektor nöjd lottningsansvarig vid 5-dagars 1987.

dagarsarrangörer. Den ersättning han erhöll för detta gick oavkortat till LOK.

OLA

En stor del av SOFT:s nya tävlingsadministrativa system utvecklades i början av 2000-talet av Ulf Bergqvist.

RunOway

Ulf Bergqvist har även skapat internet-tjänsten RunOway, ett analysprogram för vägval och sträcktider.

LOK:s hemsida

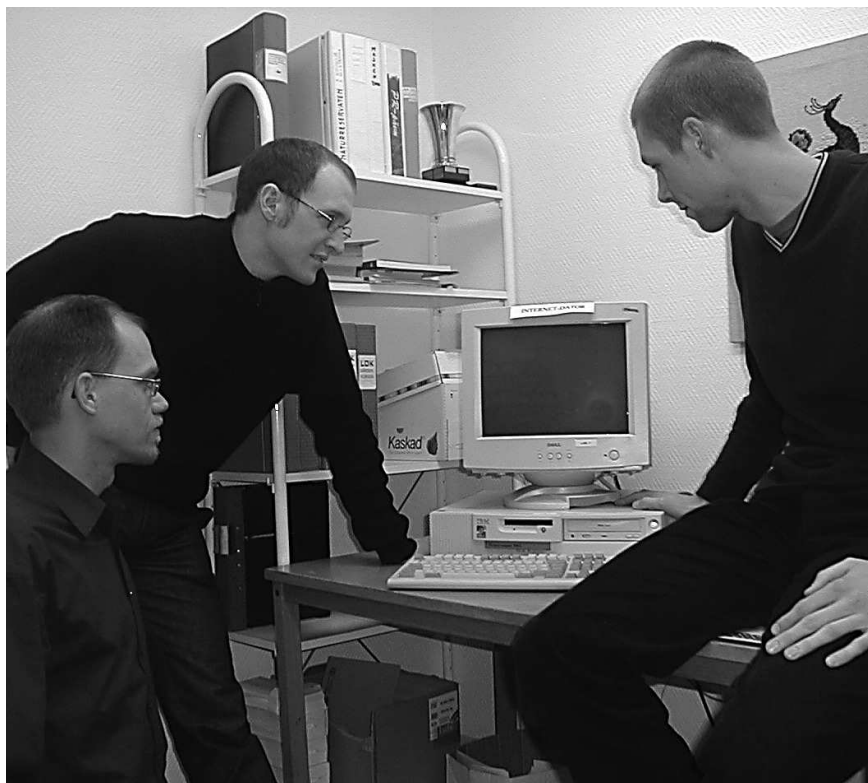
LOK har sannolikt en av landets mest innehållsrika orienteringsklubbs-hemsidor, vars utveckling pågår fortlöpande. Huvudansvariga har Ulf Bergqvist, Fredrik Pettersson och Per Magnusson varit.

Elektroniskt

Orienteringssystem (EOS)

Upprinnelsen till EOS var att Sune Johansson satt ute i kylan och frös vid arrangerandet av "Sunes Bana".

Göran Hektor skapade därför i början av 2000-talet EOS, ett system för administration och tidtagning vid mindre orienteringstävlingar.

Hemsidans vidareutvecklare Per Magnusson, Ulf Bergqvist och Fredrik Pettersson.

Fälttävlan – en gång vår paradgren

Hans Gustafsson Svensk Mästare 1954.

LOK:s segrande lag vid DM 1956, Hans Gustafsson, Arne Danielsson och Harry Ferdinandson.

Under ett och ett halvt decennium, 1952–1966, var LOK distriktets dominant i fälttävlan. Inte mindre än nio individuella och elva lag-DM hemfördes under denna period.

Av de elva LOK-are som var med om denna bedrift, framstår trion Hans Gustafsson, Karl Andersson och Arne Danielsson som de mest framgångsrika.

Som "russinet i kakan" lyckades Hans Gustafsson 1954 bli klubbens första svenska mästare.

I och med att k-pisten ersatte geväret i skjutmomentet, blev det allt svårare för civilister att hävda sig i denna sport. Så sent som 1973 belade dock Arne Berg en fin 8:e plats på SM.

SM-resultat (10 bästa)

1954	1:a	Hans Gustafsson
1962	4:a	Arne Danielsson
1963	6:a	Hans Gustafsson
1966	5:a	Karl Andersson
1973	8:a	Arne Berg

DM individuellt

1952	Birger Andersson
1955	Hans Gustafsson
1956	Hans Gustafsson
1959	Arne Danielsson
1961	Karl Andersson
1962	Karl Andersson
1964	Arne Danielsson
1965	Karl Andersson
1966	Hans Gustafsson

Framgångsrik ungdomsverksamhet

En idrottsförening med hög ambitionsnivå måste ha en bra nyrekrytering av ungdomar samt en organisation som ser till att dessa ungdomar trivs och stannar kvar samt självfallet även utvecklar sig inom sin idrott och som i vårt fall som orienterare. Linköpings Orienteringsklubb (LOK) har under gångna år stått upp bra som klubb gentemot denna önskan eftersom eller hur man nu vill uttrycka det!

Under LOK:s första år gjordes dockingen organiserad rekrytering av ungdomar utan det var mest personer från junioråldern och uppåt som kom in i klubbens tränings- och tävlingsverksamhet. Detta var ganska naturligt eftersom tävlingsklasser för pojkar och flickor infördes först 1948. Nästa ändringar skedde 1972 och 1975 då åldersklasserna 12 och 10 infördes – således den klassindelning som fortfarande är gällande.

Lars-I Hansson med Curt Tillman och Claes-Ove Swärdh IKHP:s tävling 1957

Enligt något ofullständigt källmaterial hölls LOK:s första nybörjarkurser 1953 och 1954 i Eric Johanssons (LOK-Eric) regi. I kursen 1954 som hölls i anslutning till klubblokalen på Danmarksgatan fanns bland annat två av dagens aktiva medlemmar Curt Tillman och Kjell Hagström. Den tidens

kartor, först 100.000 och därefter 50.000-delar, ställde självklart till problem vid inlärandet och det behövdes envisa gossar och flickor – av typ Curt och Kjell – för att fortsätta med orienterandet.

Från 1963 har det arrangerats nybörjarkurser varje år i LOK:s regi – vissa år till och med flera kurser. Någon exakt siffra på hur många som därigenom stiftat bekantskap med LOK och orienteringssporten finns inte mer än att det uppskattas visat under 2000 ungdomar och äldre. Äldre i så motto att det på senare tid arrangerats vuxenutbildning i en egen kurs parallellt med ungdomskursen – främst då för medföljande föräldrar.

Utöver omständigheten att nybörjarkurserna fört in nya ungdomar i sporten så finns en sidoeffekt som haft och har stor betydelse för LOK:s utveckling och fortlevnad. Nämligen att många föräldrar genom sina barns nyfunna intresse ibland snabbt med stort entusiasm mellansom i andra fall på längre sikt blivit involverade i LOK och orienteringssporten och därefter funnit sin roll som nyttiga ledare.

I 1964 års kurs fanns det tre ljushåriga gossar från Musketörsgatan, Håkan, Stephan och Lage – alla med efternamn Svensson. Vid budkavle-DM 1968, det första i en ny klass för pojkar i Östergötland, segrade de två sistnämnda tillsammans med Björn Tholén. Björn är i dag orienterare och stark ledare i Stjärnorps SK.

1964 infördes en populär nyhet och det var att den ungdom som placerade sig bland de 50% bästa på en nationell tävling fick klubbsskjortans sig påhängd vid ett officiellt tillfälle. På en förteckning som avslutades 1993 finns namnen på 215 ungdomar som under de gångna trettio åren uppfyllt de stipulerade kraven.

1966, som var året för införandet av kommittéer i LOK, blev det dags

Sven Lagerholm med LOK-ungdomar 1968. Göran Smith, Bo Göran Sjöswärd, L-G Larsson, Stephan Svensson och Ulf Lagerholm.

Kommittéordförande från 1966 till dags dato

1966 - 1969	Sven Lagerholm
1970 - 1974	Allan Johansson
1975 - 1980	Per-Johan Persson
1981 - 1985	Ulf Waldenfjord
1986 - 1987	Thomas Svensk
1988 - 1990	Lars Almén
1991 - 1992	Björn Flood
1993 - 1995	Anders Blomqvist
1996 - 1997	Gunvor Fridh
1998	Per Johansson
1999 - 2002	Ragnar Lindström
2003	Tomas Wåhlander
2004 - 2005	Anders Tosteberg
2006 - 2007	Andreas Björklind
2008 -	Carina Faxén

att bilda den första ungdomskommittén. Om vi klassar denna kommitté som den viktigaste i LOK:s verksamhet så är det sannolikt en och annan som höjer på ögonbrynen en aning. Men att det är den mest nödvändiga är säkert alla överens om – vi kan se hur det gått för klubbar som har försummat eller inte orkat med att driva en organiserad ungdomsverksamhet.

Sven Lagerholm blev premiärordförande och i nybörjarkursen som han ledde detta år fanns bland eleverna hans dotter Marie och hennes blivande make Lennart Svernestam samt en liten "krabat" i form av Per Johansson. Per senare även ordförande i ungdomskommittén och klubben.

Av förstaeliga skäl har de flesta i alla de efterföljande kommittéerna

LOK:s bästa egenprodukt Anders Berg startklar.

varit medlemmar som hade egna barn/ungdomsintressen i kommitténs verksamhet.

Svenssongänget ovan förstärkta med Pelle Johansson inför de ett nytt sätt att träna genom att lägga sina egna träningsbanor. Nästa gång, Lasse Almén, Stefan Andersson (Frick), Stefan Persson och Gunnar Roos – desomgick nybörjarkurserna 1968 och 1969 – blev ännu mer energiska och lade banor för sig själva och övriga ungdomar nästan varje ledig dag. De ritade till och med egna kartor.

1968 lanserade Allan Johansson försäljning av julkärvar och det var en återkommande aktivitet i 23 år. Det är således många generationer LOK-ungdomar och deras "bilhållande" föräldrar som stiftat bekantskap med denna både roliga och vinstgivande aktivitet. Aktiviteten innebar – inte minst viktigt – en enormt fin reklam för LOK då prydliga ungdomar i LOK-overall år efter år stod på trappan med den så nödvändiga julkärven!

På 70-talet startades en omfattande lägerverksamhet både sommar och vintertid och som med vissa fluktuationer funnits/finns med till dags dato. Under senare delen av årtiondet fanns också en rad strapatsrika sommarvandringar på programmet.

70-talet var tävlingsmässigt en mycket framgångsrik period för ungdomarna och LOK var utan tvekan Östergötlands bästa ungdomsklubb.

Det var inte ovanligt att 40-50% av deltagarna till landskapsmatcher, elitungdomsläger, USM mm var LOK-are.

Åtta år togs segern i Silvapriset och på DM-kavlen, där det vid den tiden bara fanns en pojk- och en flickklass, togs tio segrar, sju i pojkklassen och tre i flickklassen. Lars Almén och Gunnar Roos var deltagare i tre DM-segrar. Gunnar Roos blev 1971, då tolv år, slutsegrare i 5-dagars som gick i Södermanland.

Flickornas, Anne-Li Yngemo, Cathrine Persson och Inger Dackemyr, DM-seger 1977 var den första damsegern i kavle, oavsett klass, någonsin för LOK.

Lennart Ekvall var den tidens pojkstjärna i de yngre klasserna och hans 399 poäng från 1972 i klassen H12 är fortfarande i dag gällande rekord.

Segrare i Kolmårdskavlen 1972.

Jan Engblom, Gunnar Roos, Per Johansson, Håkan Andersson och Lennart Ekvall

Kolmårdskavlen, Österåkerkavlen och Siljan/Kopparkavlen var den tidens största ungdomskavlar i Sverige och dit många av de bästa klubbarna i landet sökte sig med sina ungdomar.

Åren 1972 och 1973 lyckades LOK-lag vinna i Kolmårdskavlen. År 1972 genom Håkan Andersson (Granevi), Per Johansson, Gunnar Roos, Lennart Ekvall och Jan Engblom. Året därpå – således 1973 – var Gunnar och Jan kvar i laget men kompletterades då med Lars Almén, Stefan Andersson (Frick) och Stefan Persson. Två och tre blev detta år OK Ravinen och Farsta OK med löpare med efternamn som Lönnkvist, Rosendahl, Nåbo, Tjernlund och Claes Gustavsson i lagen – alla senare landslagslöpare och Tiomilasegrare.

1977 var det nära seger i Österåkerkavlen, där laget fick bestå av tre juniorer och tre pojkar, och det blev en andraplacing. LOK-laget, Viktor Johansson (Bromé) Lars Almén, Lars Göransson, Anders Berg, Håkan Krepper och Lennart Ekvall, var med i täten hela tiden och när löparna stämplade vidsistakontrollen var Lennart först dit men på det långa och tuffa upploppet fick han ge sig för killen från Arboga.

Även 1971 hade det funnits bud på en bättre placering än den slutliga sjätteplaceringen. Laget bestod då av Håkan Andersson (Granevi), Per Johansson, Bo

Österåkerskavlen 1977. Laget som kom tvåa: Anders Berg, Håkan Krepper, Lennart Ekvall, Viktor Johansson, Lasse Almén och Lasse Göransson.

Lindgren, Stephan Svensson, Lars-Gunnar Larsson och Lage Svensson.

På USM blev Tommy Aarna nia i H15 och Anders Berg fyra i H16, 1976 respektive 1979.

Tommy blev ingen orienterare sedan benen efter en överambitiös satsning "gått sönder". Han blev istället tidigt en av Sveriges bättre trollkarlar och underhöll bland annat på flera ungdoms- och klubbavslutningar.

Varför var LOK-ungdomarna så framgångsrika i östgötakonkurrensen är en berättigad fråga. Antalet tävlingsaktiva ungdomar i Östergötland var ju inte mindre då än vad det är i dag – kanske snarare tvärt om! Svaret är enkelt – LOK-ungdomarna tog/fick ingen vintervila utan körde på med träningar och sammankomster oavsett om det var en metersnö ute och detta gav självklart i långa loppet resultat på tävlingsbanan. Det vanligaste i östgöta klubbarna på den tiden var att orienteringssaktiviteterna gick ner i vintervila och återupptogs när solen stod högre på himlen. Det fanns en klubb i Östergötland som hakade på LOK-modellen med aktiviteter året runt och det var Krokeks OK som vid den tiden också var LOK:s stora konkurrent i distriktet. Alla ungdomar åkte självfallet även skidor parallellt med sin andra träning och tävlade flitigt i det stora

antal ungdomsskidtävlingar som fanns vid den tiden runt om i Östergötland.

Från att åka vanliga skidor var inte steget långt till skidororientering och efter träget jobb fick Nils Andersson, Börje Engström, Lars-Erik Henriksson och Ulf Waldenfjord igång denna verksamhet i LOK under paraply av en särskild kommitté. Trots snömotgångar vissa år jobbade kommittén oförtrutet på och arrangerade till och med ett par DM-tävlingar. Men det viktigaste var att man under de snöfattiga åren ordnade resor dit det fanns både snö och tävlingar. Tävländet gav resultat och 1986 blev Mårten

Waldenfjord, Olof Gardell och Mia Eliasson (Eronn) som första LOK-are någonsin uttagna att delta på USM i skidororientering i Sundsvall. Året därpå blev gänget utökat med Björn Knuthammar, Martin Jareland, Henric Cranser, Stefan Jonsson och Sofie Schenell, vilket innebar att LOK hade den största truppen vid tävlingen – en omständighet som på plats väckte uppmärksamhet och gav LOK god PR. Mårten Waldenfjord lyckades bäst med en 15:e placering. 1988 och 1989 deltog fem respektive en LOK-are på USM och därefter var "sagan" skidororientering för LOK slut.

I början av 80-talet kunde man se hur en pigg liten tjej, Sofie Schenell, tog plats bland de yngsta och årtiondet blev lyckosamt både för henne och hennes yngre syster Anna, som anslöt några år senare, med mångasegrar och då inte minst på DM - tillsammans elva stycken. Skador och motivation gjorde dock att de bara "dansade en sommar", som i detta fall var detta årtionde eller rättare uttryckt delar av årtiondet.

Övriga mycket framgångsrika ungdomar denna period var systerkonen Mårten och Cecilia Waldenfjord, Mats Eriksson, Mia Eliasson, Olof Gardell, Peter Jonsson och Georg Holm, vilka

LOK:skivlag DM 1986. Johnny Knuthammar, Mia Eliasson, Sofie Schenell, Anni Eliasson, Anna Schenell och Anna Olsson. Olof Gardell, Peter Jonsson, Mårten Waldenfjord, Peter Lindell, Martin Jareland och Magnus Andersson.

tillsammansmedsystrarnaSchenell förde LOK återigen till en ledande position i Östergötland. Mia och Mats var så framgångsrika att de blev sexa respektive åtta på USM och för Mia kom den stora upplevelsen något senare när hon som junior blev uttagen till junior-VM. De enda som fortfarande är aktiva är dock bara Mårten och Mats som i dag är i den åldern att dekan delta i 43-kavlen och då även utifrån de åldersregler som gällde tidigare.

1982 kom Anders Karlsson (Svensk), Östergötlandspojkstjärna, från LAIK till LOK och tävlade sitt sista år i klassen H16 för LOK. Han var mycket framgångsrik, 18 gånger "på pallen" varav 8 som segrare, och tävlade även i H18 elit och hans poäng 405 är därmed ganska säkert ett svårslaget rekord i LOK:s poängtabell.

Ungdomens Tiomila som arrangerades första gången 1981 blev enligt beslut en angelägenhet för ungdomskommittén även om man får tävla med enbart juniorer i huvudklasserna. LOK var självfallet med från starten och placeringen blev nia, den hitintills bästa i LOK:s historia och på det sättet togs även också historia.

Stefan Persson var lagledare och led alla de kval det går att göra när den ene efter den andre av lagledarna för östgöta klubbarna och främst då företrädaren för distrikts-

LOK:s sommarläger 1976 bestod av en vandring från Opphem till LOK-gården med övernattnings på Västerbys Skogsbruksskola. Endast tre av de 39 ungdomarna är i dag aktiva i LOK. Den enda vuxna ledaren, Per-Johan Persson, står till höger.

rivalen Krokeks OK och självfallet även IFK Linköping frågade "hur växade ni" när de samtidigt var väl medvetna om att LOK ännu inte växlat efter första sträckan. Det dröjde nämligen länge, ja mer än länge, innan en ensam lycka tillhörande Lasse Göransson, nu SOFT-konsult och på den tiden i klass med Anders Berg som orienterare, uppenbarades i gånget. Från den växlingen och till mål forcerade sedan Uno Wigertz, Paul Öberg, Bo Göransson, Ulf Gustafsson, Anders Berg, Jonas Nygren, Leif Göransson, Thomas Lilja och Michael Karlsson (Colberg) klart snabbast av alla lag.

Den aktivitetsplan som kommittéordföranden Ulf Waldenford presenterade 1983 var identisk eller klart liknande de som då funnits i

flera år och som sedan i stort sett gått som en röd tråd genom gångna år.

- Teknikträning på främmande kartor
- Nybörjarkurs
- SOL-skola
- Sommarläger i Mattila
- Tävlings- och träningsresa till Norge
- Fortsättningskurs
- Ungdomsserien
- Deltagande i ett tiotal uppräknade ungdomskavlar – Sverige runt

SOL-skola måste närmare förklaras. SOL i namnet står för Sommar Orientering Lek. Som namnet indikerar är det en aktivitet som arrangeras på sommaren och riktar sig till ungdomar, vilka som helst därför gånge orienteringskunskap inte är nödvändig, som under en sommarvecka vill ägna sig åt orientering men även i ganska stor omfattning lekformade aktiviteter. Den första SOL-skolan i LOK:s regi arrangerades 1981 med Stefan Persson och Göran Lagerholm som premiärledare.

Året dessförinnan hade det funnits ett embryo till SOL-skola då ett antal äldre LOK-ungdomar deltog som ledare och orienteringsinspiratörer vid Linköpings sommarkolonier.

SOL-skolan har med undantag för vissa år hela tiden funnits med ungdomskommitténs verksamhet och så även år 2008.

Sofie Schenell, Anna Olsson och Mia Eliasson sexapå Smålandskavlen 1987 i konkurrens med 115 flicklag.

3:or på Smålandskavlen 1993. Therese Wallering, Karin Blomqvist och Linnea Svensson.

Denså populära Ungdomsserien för orienteringsklubbarna i Linköping med omnejd arrangerades på LOK:s initiativ redan år 1976 och har sedan dess funnits med som ett populärt inslag i LOK:s ungdomsverksamhet.

1986, fem år efter det killarna gjordes in i en insats på Ungdomens Tiomila, ställde LOK upp med ett "kanonstarkt" damlag där tanken var att den nya juniorstjärnan Maria Olofsson skulle vara nyckeln till en verklig topplats. Sofie Schnell, Kerstin Andersson, Mia Eliasson och Helena Holm sprang de första fyra sträckorna och när Helena överlämnade kavlen efter sin sträcka var hon fyra och gav därmed Maria det perfekta utgångsläget ett antal sekunder från tätt lagen. Den Maria som i framtiden skulle visa sig vara en "stupsäker" kavlelöpare visade tyvärr inte dessa kvalitéer denna gång och placeringen blev elva.

90-talet såg en ny generation flickor "födas". Karin Blomqvist och Linnéa Svensson var huvudpersonerna och tillsammans med andra tjejer och främst då Lotta Brolin men även Cecilia Waldenfjord, Katarina Flood och Therese Wallering tog de under fem års tid tretton segrar och många andra och tredje placeringar i kavlar av typ Tuna-, Österåker-, Stigtomta-, Kolmården-, Smålandskavlen och DM-kavlen. Individuellt var Karin

Blomqvist mest framgångsrik med åtta individuella DM-segrar, seger på Skol-SM och Götalandsmästerskapet, tia på USM i klassen D15 samt självfallet många segrar även på nationella tävlingar.

1992 var siktet, återigen, inställt på en verklig topplacering i damklassen på Ungdomens Tiomilakavle med laget Karin Blomqvist, Katarina Flood, Therese Wallering, Cecilia Waldenfjord och Madeleine Ölfvingsson. Någon annan målsättning var inte möjlig att ha med tanke på alla framgångar som lagdeltagarna enligt ovan varit med om på andra kavlar. Under tävlingens gång såg tankarna verkligen ut att infrias när växlingsplaceringar var kring tre och fyra och vid ett av dem endast 42 sekunder från

ledning. Men det blev "bara" en tiondeplacering sedan lagets juniorstjärna Madeleine darrat till ett par minuter på slutsträckan - placeringen är dock den hitintills bästa i LOK:s historia.

Brödraparet Tobias och Esbjörn Kjell som var de genomgående bästa pojkarna i LOK under åren 1993-1997 blev elva och tia på USM 1994 respektive 1996 i klasserna H16 och H15. Tobias blev junior 1997 och de första junioråren i hans karriär lovade mycket.

Vid SM-budkavlen 1995 kom Karin Blomqvist och Linnéa Svensson, då sjutton år, samt Therese Wallering, arton år, fyra i kamp mot lag som i första hand hade landslagsmässiga nitton och tjugoföråriga tjejer i lagen. Och man kan förstå att lagledare och andra medlemmar i LOK då såg en lysande framtid för klubben på damsidan eftersom tjejerna hade tre respektive två juniorår kvar.

Under junioråren fyllde Karin och Linnéa på med ytterligare tre respektive fyra DM-tecken individuellt. Men sedan var det tyvärr slut på framgångarna och istället sett även tävlandet för dessa två liksom för flera av de tjejer som var samtidigt med Karin och Linnéa i LOK-dress på tävlingsbanan.

Corren Cup - numera Ekorren Cup startades 1993 och har därefter arrangerats varje år. Utöver att det varit och är en trevlig tävling så har

Segrare Stigtomtakavlen 1997. Linnea Kjell, Josefine Lindström och Malin Svensson.

den också varit en plantskola för våra ungdomar eftersom de flesta topposterna på tävlingarna innehåfts av dem. Reglerna har hela tiden varit desamma med fem sträckor vilka alla förutom sista sträckan får dubblas och högsta åldern för deltagande är 14 år.

Tillkomsten var cupartad eftersom Correspondentens nya marknadschef målade in sig ett hörn när han vid ett sponsormöte med Per-Johan Persson på Correns vägnar avsåg sig fortsatt samarbete – annonser och priser vid LOK:s båda motionslopp – med motiveringen att man i fortsättningen enbart skulle satsa på ungdomar. Per-Johan formade i sitt huvud tävlingen och lade fram att den var långt framme i planeringen och att ett snabbt ja var angeläget. Allt var förvisso inte taget i luften eftersom de ansvariga för Linköpings- respektive Norrköpings ungdomsserier dessförinnan diskuterat att ha en gemensam avslutning på sinaserier. Denna gotiljummarknadschefen, som i mötets början uttalat att orienterarna var "de verkliga" idrottarna förstod att han, innan han lämnade mötet, vartvungen att bejaka Correns medverkan med namn, priser, nummerlappar och plats i tidningen.

Några år senare hoppade dock Correspondenten av samarbetet med en mycket krystad förklaring och tävlingen fick då byta namn till nuvarande Ekorren Cup.

90-talet var det årtionde när Daladubbeln började bli populär och som i dag i slutet av första årtiondet på 2000-talet är ett måste för alla ungdomar och inte minst i LOK.

1996 avgick Ingemar Löfquist från ett tjugoförårigt deltagande i ungdomskommittén och fick då ett mycket välförtjänt ungdomsledarstipendium från Lions.

Samma år blev Karin Blomqvist, Åsa Wiklund, Elisabeth Fridh, Lotta Brolin och Linnéa Svensson elva på Ungdomens Tiomilakavle i ett nytt försök att slå killarnas niondeplacering men lyckan fanns inte heller med denna gång.

LOK-flickor på Daladubbeln 2006. Stående Jenny Stenström, Linnea Faxén, Sarah Tibell, Lovisa Wählander, Julia Almén och Annica Ledskog, sittande Frida Karlsson och Hanna Berg.

1997 skulle Östgöta Correns reporter Jörgen Auer delta som löpande reporter vid 5-dagars i Umeå men för att klara detta behövde han utbildning. Vid valet av lärare föll hans ögon på då elvaåriga Linnéa Kjell. Den kommande inlärningsfasen fick omfattande utrymme i Corren – ja mycket mer än vad vi orienterare är vana vid. Men oaktat att Auer hade stora förhoppningar på sig själv så bröt han på tredje etappen och lärarinnan kunde självfallet inte få godkänt.

Auer gjorde i en artikel djupdykning i sin läromästares person och fick klart för sig att denne var mycket hästintresserad men förhoppningen om att få en egen häst hade hon släppt och uppgav: "Får jag ingen häst så vill jag ha ett annat husdjur, åtminstone en leugan eller minigris". Vad vi redaktörer till denna skrift känner till så dök det dock aldrig upp någon minigris på Konvaljegatan!

Senare delen av 90-talet var ur distriktsperspektiv sett en av LOK:s dititillssvaga ungdomsperioder. Det började dock dyka upp "småtingar" med efternamnen Östlin, Vångell, Lindström och Kjell i resultatlistorna som gav förhopp-

ningar om ett bättre nästa årtionde.

Vid höstmötet 1998 och således inför den då kommande säsongen 1999 togs beslutet att banta antalet ledamöter i ungdomskommittén från 14 till 7 med tanken att få en mer hanterlig styrgrupp. Målsättningen var att knyta lämpliga och villiga personer som ledare för olika grupper av ungdomar vilka blev indelade efter ålder, mognad och färdighet. Denna organisation är fortfarande i dag – jubileumsåret – den som är gällande. Den har varit och är framgångsrik men ordentligt personalkrävande. Av ungdomskommitténs årsberättelser går att utläsa att det vissa år funnits 18 hjälpledare anslutna till ungdomskommitténs verksamhet.

Oscar Vångell blev slutsegrare i klassen H10 vid Femdagars 1999!

Samma år blev LOK tillsammans med ungdomar från IFK Linköping fyra i Ungdomens Tiomilakavle. Förvisso en bra placering och en härlig upplevelse för de deltagande LOK-ungdomarna men nog bör LOK, en av Sveriges största orienteringsklubbar, kunna ställa upp med ett eget lag – eller!? LOK-are i laget var: Esbjörn Kjell, Henrik Sandberg, Erik Backteman, Jacob

Pälvärinne och Henrik Eriksson, som detta år kommit till LOK från OK Eken.

Unikt nog är det fyra syskontrion som varit dominerande bland LOK-ungdomarna de hitintills gånga åren på 2000-talet. Det är Amanda, Julia och Josefine Almén, Anton, Johanna och Linnéa Östlin, Fredrika, Oscar och Robert Vångell samt Josefin, Elin och Linnéa Lindström. Till dessa ska också nämnas Linnéa Kjell, Peter Eriksson, Annika Ledskog samt Linnéa Faxén och då har man nämnt nästan alla som står bakom de 86 DM-tecknen, varav 20 i stafett, som LOK-ungdomarna "tagit hem" under angiven tidsperiod.

Den ojämförligt främsta segersamlaren har Julia Almén varit. På nationella tävlingar har det blivit ur LOK-perspektiv helt otroliga 71 individuella segrar varav tio på DM, vilket är ett stilt ungdomsrekord i LOK. En av segrarna kom på O-ringen 2003 och då i klassen D10.

Hur är då utvecklingen för DM-segrarna? Jo killarna Anton, Oscar, Peter och Robert är verkligen med i hetluften och så bra att de är med

Julia Almén spurtar mot mål på "Tjoget".

och krigar högt upp på elit och SM-nivå i sina klasser. Alla de äldre tjejnahadesintopp på flickstadiet och har fortsatt i samma framgångsrika överhuvudtaget fortfarande tävlar. Hoppet om påfyllning från flickorna ovan till junior- och damklasserna i LOK får därför ställas till det ännu unga

gardet som i första hand representeras av Julia och Josefine Almén, Annika Ledskog och Linnéa Faxén samt småflickor med efternamn Johansson, Gustås och Ljunggren. I pojkklasserna, H14, är det en, Petter Johansson, som sticker ut lite mer än de övriga. Hans fjärdeplacering på O-ringen år 2008 skulle lätt ha kunnat vara ersatt med en förstaplacering om han inte gjort sitt dåliga lopp på första etappen.

Men man behöver inte ha varit barnstjärna för att bli något att hoppas på – detta har Sarah Tibell med eftertryck visat! År 2005 kom hon, en då femtonårig tjej, till LOK och ville pröva på orienteringen som hon tyckte såg häftig ut. År 2008 – endast fyra säsonger senare – har hon med framgång tävlat mot eliten i klassen D18 både på SM och Skogssports Juniorcup samt är elev vid OL-gymnasiet i Olofström. USM-placeringar på 2000-talet:

2001	D16 3:a	Johanna Östlin
	D15 6:a	Josefine Lindström
2002	D15 11:a	Elin Lindström
2004	H16 4:a	Anton Östlin
2005	H16 8:a	Peter Eriksson
2008	D15 9:a	Julia Almén

Carina Faxén, ordförande i ungdomskommittén, och Thomas Stenström, klubbens ordförande, tillsammans med ungdomare efter samsynens välgång genomförd karrfotbollsmatch 2007.

Tävlingsverksamheten

Som framgår av inledningen i denna skrift kom LOK till som klubb därför att det fanns missnöje över att vara medlemmar i en flersektionsförening, IFK Linköping, och att man trodde att en specialklubb skulle ta till vara medlemmarnas intressen på ett bättre sätt.

Alla de bästa orienterarna följde med till LOK och Calle Ödell var den stora stjärnan. Han blev DM-segrare 1933 för IFK och 1936 för LOK. 1932 blev de blivande LOK-arna Henning Eriksson, Calle Olsson och Gustav Wibom DM-segrare i budkavle för IFK medan Calle Ödell, Mauritz Karlsson och Gustav Wibom tog segern för LOK startåret 1934. Denna seger följdes upp 1937 av Thure Berggren, Nils Florell och Alf Andersson.

Calle Ödell LOK:s första elitlöpare.

Hur svårt det sedan var för LOK att ta hem DM-segern i budkavle för H21 i Östergötland framgår bäst genom att dyka i statistiken och därmed finna att det dröjde hela 47 år – således till 1984 – innan det blev dags igen och då genom Michael Karlsson, Stephan Svensson, Anders Berg och Torsten Backteman. I fortsättningen blev det dock inte så svårt eftersom det blev tio segrar under den därefter kommande tolvårsperioden.

Att LOK var Östergötlands bästa klubb under sina första år bekräftas väl av att lagsegrarna för femmannalag vid individuella DM togs hem av

LOK under åren 1935 och 1936. Utöver ovan uppräknade löpare ingick även Elis Nyman, Erik Näsström, Åke Fhager, Nils Johansson och Folke Danielsson i dessa lag.

LOK hade det således väl beställt med duktiga orienterare och man kan därför utan tvekan peka ut 30-talet räknat från "födelseåret" 1934 som en av de bättre perioderna i klubbens tävlingshistoria. Calle Ödell och Gustav Wibom var stjärnorna och de deltog i tävlingar även utanför distriktet innefattande också RM och SM. Den individuella tävlingen fick SM-status 1935! Deras största nationella framgång blev bronsmedaljen vid RM 1936 tillsammans med Åke Fhager. Kavlen fick SM-status först 1938.

Nästa framgångsperiod i LOK:s tävlingshistoria var 50-talet, där Eric Johansson, Hans Gustafsson, Charles Andreasson, Kalle Andersson och Runo Karlsson var de bästa.

I början av 50-talet var det Eric Johansson som var bäst i gänget och han tog flera elitsegrar där segern på Sydsvenska mästerskapet, som vid den tiden var en betydelsefull tävling, var störst. Eric hade också länge LOK:s bästa individuella SM-placering som 14:e 1951.

Men den lysande stjärnan av dem var ändå Runo Karlsson! Han

"LOK-Eric" som ÖC:s tecknare såg honom 1951.

gjordes till bästa orienteringsår 1956 då det blev tre elitsegrar där segern i Älgtrampen i Värmland med hela nordiska eliten på plats självfallet var den mest framträdande. Det talades om landslaget och han blev också uttagen av SOFT till en samling för "morgondagare" detta år.

I årsboken Skärmen finns ett referat om SM-budkavlen 1956 och där står det att tre kilometer före mål var Runo Karlsson med LOK:s kavle i ledning – till målet kom han dock "bara" som 14:e. Kalle Andersson och Eric Johansson hade givit Runo det fina utgångsläget.

LOK-laget till allsvenska OK-träffen på Nämndö 1956 med överraden Erik Tholén, Vive Sundberg, Charles Andreasson, Runo Karlsson, Harry Ferdinandson och Gösta Johansson 1 och nedraden Lennart Sundin, Arne Danielsson, Hans Gustafsson och Olof Tysell.

1953 gick SM-budkavlen i södra Östergötland med slutmål i Ulrika. LOK blev bronsmedaljör sedan Hans Gustafsson, Eric Johansson och Runo Karlsson gjort bra lopp. Runo hade tom slagläge mot segern. Han blev rapporterad som stämplande först i en tremannaklunga vid näst sista kontrollen. Yngve Björklund i Njurunda IK fick tag i en stig som inte var utmärkt på kartan och som han kunde följa till målet. Runo och en av tidens bästa orienterare i Sverige, Helge Westholm, Ludvika, hade inte samma tur som Björklund och fick "borra" i terrängen för att därefter spurta om silvermedaljen.

Vid SM-budkavlen 1960 gjorde Charles Andreasson ett fint lopp där han avancerade på slutsträckan från 24:a till sjunde plats. Hans Gustafsson och Runo Karlsson hade sprungit de inledande sträckorna.

Under 60- och 70-talen var det mycket sparsamt med framgångar på seniorsidan. Tredjeplaceringen vid Smålandskavlen 1967, premiär för denna tävling, genom Kalle Andersson, Gösta Johansson 3, Otto Holmdahl, Benkt Andersson och Hans Kleist blev därför väl uppmärksammat. Dessa löpare tillsammans med Arne Berg, Christer Johansson, Stephan Svensson och Ingemar Löfqvist var den tidens bästa seniorer i LOK. Det symto-

matiska för LOK:s framträdande på flera storkavlar var att man flera gånger under tävlingens gång var med i täten men tappade på slutet. Tiomilakavlen 1974 och 1979 var sådana tävlingar men där slutplaceringarna trots allt blev gångbara 29:a och 30:e samt Siljanskavlen 1967 där man var i ledning efter tre sträckor och tre utpåsistasträckan men slutligen "bara" blev 14:e.

Arne Berg och Otto Holmdahl är LOK:s alla tiders DM-kungar med sina 24 individuella segrar, dock inga i seniorklass. Arnes son Anders är den som kommer närmast med 22 segrar och för dennes del är det flera av dem i klassen H21.

I slutet av 70-talet hade LOK en bred junior- och seniortrupp på damsidan med Anne-Lis Pettersson som "stjärnan". 1979 lyckades damerna vinna division 2 i orienternasserietsävlande och kvalificerade sig därmed till allsvenskan där Sveriges då tolv bästa damklubbar deltog. Detta var onekligen en stor framgång för LOK som blev 10:a i den första tävlingen undgick därmed den befärad nedflyttning. Året därpå lades dock orienteringens serietävlande i malpåsen och det blev därmed ingen fortsättning för damerna. LOK:s herrar hade vid denna tid precis kvalificerat sig för deltagande i division 2 men det blev

inte heller något fortsättning för dem.

När LOK-gården invigdes i januari 1980 kunde med rätta konstateras att LOK var en klubb där medlemmarna hade en unik förmåga att både jobba och skaffa fram nödvändig ekonomi för att nå det mål som fanns framför ögonen. Men trots att LOK-medlemmarna nu var stolta över sin fina klubbgård och att ungdomarna rankades som bäst i Östergötland och att LOK hade ryktet om sig att vara en utmärkt tävlingsarrangör så fattades något – nämligen framgångar på seniornivå. LOK:s bästa senior var nämligen vid denna tid oldboysen Arne Berg.

Med stark styrning från styrelsen togs därför beslutet att inom klubben och kring delandslagsaktuella juniorerna Anders Karlsson (Svensk) och Anders Berg skapa en miljö som kunde attrahera orienterare som av olika anledningar (tex studier i Linköping) ville byta klubb. I konceptet ingick att svara för såväl boende som arbete och ekonomiskt stöd.

Sponsorjakt!

Att satsningen skulle kosta pengar och mer pengar än vad LOK normalt hade tillgång till förstod de som drog igång det hela mer än väl. Och för att skapa förståelse hos LOK-medlemmarna för satsningen var det tvunget att få in friska pengar via sponsorer. Jakten på sådana startade därför tidigt med Per-Johan Persson i ledningen men med Hans Gustafssons om en stark uppbäckare och det var dessa två som ordnade de två första sponsorerna, Systembolaget och Sandbergs Bygg, som fick sin logga på LOK:s tävlingsdräkt. Idén med sponsortavlan kom från Harry Ferdinandsson och Hans Gustafsson med den förste som ritare och den andra som uppsättare. Sponsortavlan fick stor betydelse för att skaffa de små sponsorerna, som satte 3.000 kronor per år för att vara med på tavlan. Då tavlan var full innehöll den loggor för ett 20-tal småsponsorer och ett tiotal med

LOK:s lag vid Siljanskavlen 1967 med Benkt Andersson, Kalle Andersson, Otto Holmdahl, Hans Kleist, Ingemar Löfqvist och Per-Johan Persson..

Det LOK-lag som 1977 efter två dagars tävlande i Gislaved tog segern i division 3. Övre raden Toije Hansson, Kurt Eriksson, Lars Almén, Bernard Schuh, Otto Holmdahl och Bertil Eriksson. Mittenraden Sven Wigertz, Viktor Johansson, Håkan Krepper, Stephan Svensson, Per-Martin Gustavsson, Ingemar Löfqvist och Lars-Gunnar Larsson. Främre raden Christer Johansson, Jan Engblom, Lennart Ekvall, Lage Svensson, Lennart Svernestam, Anders Berg, Lars Göransson och Arne Berg.

större och varierande belopp. Därutöver fanns sponsorer som inte ville skylta med att de stöttade LOK med pengar eller nyttigheter. Det fanns självklart därutöver även störsponsorer och den ojämförligt största var Sydved som under sina elva år som sponsor satte in totalt mellan 4 - 500 000 kronor.

Det var inflödet av sponsorpengar som möjliggjorde den satsning som finns beskriven på ett antal av de följande sidorna. Vissa år kom det nämligen in närmare 200 000 kronor som kunde användas i elitverksamheten. En lustig omständighet var att sponsorjobbet inte blev formaliserat förrän 1989 då det först då valdes en sponsorkommitté. Men under resans gång fram dit hade Ingvar Gardell, Roland Eriksson och Sven Jonsson blivit infasade i verksamheten och det blev de sistnämnda som blev kommitténs första ordförande. Att anskaffandet av sponsorer nästan helt går på kontakter är väl känt och detta visade sig mycket tydligt i LOK:s sponsorjakt. Ingvar och Sven hade i sin verksamhet vid Arbetsförmedlingen många bra kontakter med företag. Samma var förhållandet med Roland Eriksson utifrån sin intendenttjänst vid Statshälsan. Hasse Gustafsson var ett mycket respekterat namn i hela byggsektorn och Per-Johan kunde hota med inläsning i arresten!

Hasse Gustafsson och även Göte Karlsson blev oaktat ålderskillnaden mycket populära hos "elitfolket". Hasse därför att han hade en tydlig elitframtoning och Göte därför att han nästan alltid fanns på plats i LOK-gården. LOK-gårdens stora betydelse för elitsatsningen kan nämligen inte nog betonas. Den var plattformen varifrån all verksamhet strålade ut, vissa veckor var elitgänget där varje dag, och det var säkert där grunden lades till den så berömda LOK-andan.

1982 och 1983 kom det flera nyförvärv och de viktigaste av dem var, Torsten Backteman, Stefan Thellsén och Lenn Aronsson. Torsten ("Totte") och Lenn som påbörjat sina läkarutbildningar i Uppsala blev liksom junioren Stefan från Ljungsbro lockade av satsningen och flyttade in i "LOK-lägenheter". Totte och Stefan kom att bli två ledarfigurer av rang.

LOK-lägenheter bör förklaras lite närmare! Det var vid denna tid ont om lägenheter i Linköping och därför ordnade ledarteamet för elitsatsningen lägenheter vart efter behov uppstod. Då denna verksamhet stod på topp så fanns det ett 20-tal sådana lägenheter i omlopp.

1983 kom Tottes syster Karin Backteman till LOK och tillsammans med Lena Almén och Caroline

Palmgren tog de detta år LOK:s första DM-tecken i kavlen för D21. Det hade tagit femtio år innan den första damsegern kom i D21 men de därpå följande 25 åren blev det betydligt flera eftersom det kunde räknas in ytterligare tretton segrar under denna period.

1984 blev Thomas Stenström, OL-gymnast tillsammans med bland annat Backteman och Lasse Almén i Olofström, ett värdefullt nyförvärv då han trädde in i gemenskapen. Det blev dock inte som elitlöpare som "Stenis" blev/är mest känd utan mer som ledare i olika funktioner och bland annat då som elitledare några år under den mest framgångsrika perioden. Idag – jubileumsåret – är Stenis vår frontfigur som LOK:s ordförande!

1985 blev H20-grabbarna Anders Karlsson och Mikael Johansson, som samma år kommit från Finspångs AIK, LOK:s första individuella SM-medaljörer genom tiderna – Anders genom seger på klassisk distans och Mikael som bronsmedaljör på natten. Det hade tagit 33 år från kavlebronset 1953 till LOK:s tredje och fjärde SM-medaljer men sedan kranen väl öppnats har det blivit ytterligare 26 stycken i olika valörer.

LOK var tvåa på Kopparkavlen 1987 med Anders Östberg, Anders Berg, Anders Karlsson, Mikael Johansson, Stefan Thellsén och Torsten Backteman.

1986 kom Anders Karlssons lumparkamrater på idrottsplutonen i Falun Anders Östberg och Janne Bäckström till ordnade jobb på Östgötabanken respektive Saab och bostäder medan Magnus Albinsson "pratades" originellt nog in i LOK-satsningen av sin ordförande i Björkfors Kjell Holmström.

Anders Östberg motsvarade omgående förväntningarna och blev segrare i stafetten vid Europamästerskapen (föregångare till junior-VM) tillsammans med Per-Anders Bergman och Per Nordling (några år senare också LOK-medlem), segrare i Skogssports Juniorcup och tredubbel SM-medaljör - silver på natten, brons på klassiska samt silver i stafetten tillsammans med Anders Karlsson och Magnus Albinsson. Stafettsegrarna förlorade Anders med ett par sekunder i spurten mot OK Stigens Thomas Asp.

LOK:s första stora kavleframgång kom detta år när laget Magnus Albinsson, Mikael Johansson, Anders Karlsson, Jan Bäckström, Anders Östberg och Anders Berg blev trea i O-festivalen i Norge med alla bra kavlelag från de nordiska länderna på startlinjen och Anders Berg var med sina 23 år på nacken lagets ålderman!

Från starten för elitsatsningen och ett par årtionden framåt togs mängder med framskjutna placeringar och även segrar i olika kavlar av typ Sjumannakavlen, Smålandskavlen, Kolmårdskavlen, Stigtomtakavlen, Siljanskavlen, Kopparkavlen, Slusskavlen, 25-

mannakavlen, Hälsingekavlen, Selångerkavlen, O-festivalen, Jukolakavlen, Spring-Cup Tiomilakavlen, Tjoget, Östgötakavlen och Novembersprinten samt sist men inte minst viktig många individuella elitsegrar. Det är självfallet omöjligt att av utrymmesbrist följa upp allt detta och det blir därför bara nerslag då det är något speciellt att berätta om.

Inför 1987 värvades fyra elitlöpare, Johan Östberg, Lars Bergström och som juniorer landslagsmeriterade Anneli Almgren och Lina Strömmer samt som tränare på distans Per-Anders Höög. Johan och Lars som inte kunde stoltsera med landslagsmeriter från sin juniortid kom att bli mycket viktiga kuggar i de kommande Tiomilalagen. För helt klart var nu fokus mot att lyckas i Tiomilakavlen. Två gånger, 1984 och 1985, hade nämligen skador under pågående tävling spolerat drömmen om en plats i toppen.

Andraplaceringen vid Sjumannakavlen, där LOK och OK Pan hade en envig ända in på mållinjen, var detta år förlagd till påskhelgen och därmed fått "alla" svenska lag till start, var en bra sporre inför "examen" vid Tiomilakavlen. Och visst klarade laget Lars Bergström, Anders Karlsson, Torsten Backteman, Janne Bäckström, Stefan Thellsén, Johan Östberg, Mikael Johansson, Magnus Albinsson, Anders Berg och Anders Östberg provet och blev tia. Glädje förstås men inom laget visste man att det

funnits läge för en riktig knall. På nionde sträckan hade Anders Berg varit tillsammans med slutsegrarna OK Pan men hade tagit en annan väg och med tanke på att Anders Östberg hade nästbästa tid på slutsträckan så kan var och en förstå vad man tänkte.

PS! Knallen sparades till året därpå!

Tiondeplaceringen var början på en unik serie, bättre än någon annan klubb presterat, med sjua placeringar bland de tio bästa i akföljdi herrkavlen. Läggs sedan till detta tre placeringar, som kunde/borde ha varit flera, bland de tio bästa för damlaget.

Anders Karlsson i inledning efter åttonde sträckan på Tiomila 1989.

Plakettlagen

1988 brons

Lars Bergström
Anders Karlsson
Torsten Backteman
Jan Bäckström
Johan Östberg
Sören Jonsson
Mikael Johansson
Martin Johansson
Anders Berg
Anders Östberg

1989 silver

Lars Bergström
Stefan Thellsén
Lars Svensson
Torsten Backteman
Sören Jonsson
Jan Bäckström
Johan Östberg
Anders Karlsson
Anders Berg
Martin Johansson

1993 brons

Stefan Wallberg
Lars Svensson
Martin Lindberg
Sören Jonsson
Jan Bäckström
Magnus Albinsson
Anders Berg
Fredrik Stuesson
Olle Lindman
Martin Johansson

Silverlaget på Tiomilakavlen 1989 med ilöppordning främre raden Lars Bergström, Stefan Thellsén, Lars Svensson, Torsten Backteman och Sören Jonsson och övre raden Jan Bäckström, Johan Östberg, Anders Karlsson, Anders Berg och Martin Johansson.

Andraplacingen vid Siljanskavlen 1987 var en framgång som glädde sextetten som ingick i laget extra eftersom Anders Östberg genom smart manövertog densynliganäst sistakontrollen förelandslagslöparna i OK Tyr, OK Ravinen, OK Orion och IFK Södertälje. Alla dessa sedan i mål inom 10 sekunder efter Anders, som dock själv fick se Jörgen Mårtenssons Malmby smita in i fällan strax före honom.

1988 kom fyra nyförvärv Inger Arvidsson, Martin Johansson, Sören Jonsson och Lars "Lante" Svensson.

Inger, landslagstjej med SM-seger och förhandsuttagning till VM 1987 i Frankrike i bagaget samt sambo med Anders Berg, Martin en oslipad diamant från Stockholm, Sören med landslagsmeriter och framträdande i IOF blev i kraft av sin ålder, 31 år, "klassens pappa" medan den unge Lante lyssnade och gjorde sitt "jobb".

Martins inträde i Sverige eliten gjordes i LOK-skjortan när han blev "övertäckningstvåa" på SM klassisk distans, vilket sedan kompletterades med en slutsträcka i

bronslaget i stafetten där Anders Karlsson, Anders Östberg och Anders Berg dessförinnan gjort sitt. Det var synd att Anneli Almgren (senare Östberg) återvände till Dalarna med "sin" Anders. Synd självklart därför att hon var LOK:s bästa dam de två år hon fanns där men mest för att hon skulle ha gjort sig mycket bra som ledare när LOK:s damelitsatsning kom igång några år senare. Anneli hade en stor ledartalang och hon är sedan flera år tillbaka med i SOFT:s lagledarteam.

Martin på väg mot SM-seger 1989.

Till Långdunker i Sörmland styrde en stor grupp LOK-are kosan för att titta på Tiomilakavlen 1988. Under Göte Karlssons ledning blev LOK:s stora måltält uppsatt helt intill fällan och därifrån fick alla betalt för sin förlorade nattsömn när Anders Östberg knäckte norska Bäckelagets slutman i kampen om tredjeplatsen. En enligt speakern omöjlig uppgift för Anderseftersom Yngvar Christiansen också var en av Norges bästa banlöpare.

1989 innehöll två stora glädjeämnen och en besvikelse. Det första glädjeämnet var självfallet andraplacingen vid Tiomilakavlen. En tävling som avslutades i en kamp mellan tre aktörer, Håkan Eriksson, Martin Johansson och Lasse Lönnkvist för i tur och ordning OK Tyr, LOK och Tullinge, där Martin enligt ett direktsant referat från en helikopter fick ge sig mot den loppstarke Håkan. Helikopterspeaker var tidigare LOK-medlemmen Björn Lindell, som tyvärr nu inte längre finns bland oss.

Näst glädjeämne var Martins SM-seger på klassisk distans! En tävling som genomfördes efter VM och vars resultat självfallet blev ändå skönare eftersom besvikelsen dessförinnan var att Martin blev sidsteppad vid den allmänt förväntade uttagningen till VM.

1990 var året då LOK enligt de flestas bedömning hade det bästa Tiomila-laget någonsin på plats och där laget inte någon gång under tävlingens förlopp var utanför tiobästa listan vid de olika växlingarna och att allt därmed borde vara upplagt att förbättra 1989 års placering med en placering men där Anders Bergs allergi satte stopp för denna dröm. Årets nyförvärv Olle Lindman från Finspångs AIK hade fått stort förtroende då han blev satt på långa natten. Efteråt berättade "väckerskan" Viola Fritz hur hon innan Olles lopp fått "ta hand" om en mycket nervös Olle - en Olle som ett par timmar senare hade varit så glad att han inte kunde koppla av.

1991 kom åtta nya och knackade på porten och fyra av dem hade elitstatus. Per Nordling från Sundsvalls OK, Stefan Wallberg från OK Eken, Florence Axelsson från Tjalve samt Martin Lindberg

från Helsingborg. Martin blev också i framtiden en bra och uppskattad ledare.

Märkligt nog hade ingen i det i terrängen vid skånska Höör andraplacerade Sjumannalaget deltagit i det LOK-lag som var tvåa 1987 vilket onekligen visade på den enorma bredd som fanns vid denna tid i LOK:s herrseniorgång. Resultatet på anslagstavlan visade efteråt i klar och kall fakta att Martin Johansson dömts att ha varit en sekund efter världsmästaren Kent Olsson i OK Orion över mållinjen. Hur man kom fram till detta var en gåta eftersom Martin och Kent kom så jämsides som det gick över den godtyckliga mållinjen.

Martin Lindberg tyckte för sin del säkert om att få visa upp sig för sin familj och kanske främst fadern Gösta, ordförande i Skånes Orienteringsförbund, som fanns på plats. Och extra trevligt för Martin var det säkert att han efter en våldsam spurt kunde växla först efter två sträckor.

Året blev annars Martin Johanssons!

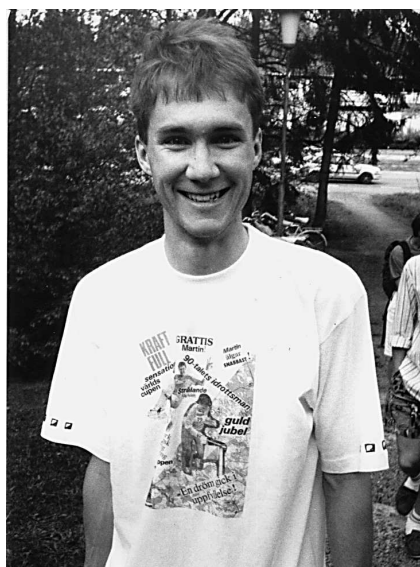
- Tre ämne med distans (änså länge kallad kortdistans) på VM i Tjeckoslovakien.
- Tre silvermedaljer på SM i medel, klassisk och lång.

Två på Sjumannakavlen 1991 slagna med en sekund med på nedreraden Lars Svensson, Martin Lindberg, Magnus Albinsson och övre raden Martin Johansson, Per Nordling, Olle Lindman och Sören Jonsson.

1992 hickade man till i elitkommittén då 12 stycken anmälde sig som intresserade att utvecklas och göra en orienteringskarriär i LOK. Det var tre SM- och landslagsmeriterade tjejer, Maria Eriksson från OK Hällen och systrarna Annica och Susanne Andersson från NAIS samt Fredrik Sturesson från Väsby OK och inflyttande hos pappa och mamma på Skogsgatan som var de mest meriterade. Men även Anna Liljegren med tre sträcksegrar på SM-budkavlar var att räkna med. Annica var SM-segrare i D20 1991 medan Susanne hade varit sexa samma år. Den som kom att betyda mest fram till sin flytt 1997 för de nu anade och kommande framgångarna för LOK:s damer var tveklöst Maria Eriksson.

Vid Spring-Cup i Danmark kom snabbt nog en framgång för damerna, Maria Olofsson, pånyttfödd LOK-talang, Susanne Andersson och Maria Eriksson med en sjätteplats i konkurrens inte bara med nordens bästa klubbtag utan även landslag från en del av de 26 deltagande nationerna. Herrlaget Johan Östberg, Per Nordling, Anders Berg och Martin Johansson var en placering bättre än damerna och i den sammanlagda tävlingen för damer och herrar där det fanns en ordentlig prissumma blev det en snöplig förlust mot IFK Södertälje.

Martin Johansson dagens efter sin världscupsseger i Ryssland 1992.

LOK:stredamslag på Jukkolakavlen 1992. Bakreraden Anna Liljegren, Maria Olofsson, Susanna Andersson och Maria Eriksson (Jonsson). Mittenraden Annika Andersson, Mia Eliasson (Eronn), Helen Svensson och Florence Axelsson. Främre raden Nina Gunnarsson (Karlsson), Lena Johansson (Lindman), Eva Westerlind (Albinsson) och Karin Olsson (Nordling).

I Världscupen firade Martin Johansson framgångar med två delsegrar, en i Ryssland och en i USA, samt en slutlig andraplacing i sammandraget ett "tuppfjät" efter Joakim Ingelsson. Martin Johansson slutade året som trea på världsrankinglistan!

Martins segerlopp utanför S:t Petersburg i Ryssland var enligt Per Elfström i Skogssportets snabbaste som någonsin sprungits i en internationell värde tävling. Martin hade tiden 1.15.10 på den 16 km långa banan vilket var lika med en kilometer tid på 4.40.

Även Mia Eliasson (Eronn), sista året som D20, tävlade på internationell nivå detta år. Efter många fina placeringar blev hon uttagen att tävla på junior-VM i Finland. Det individuella loppet gick inte bra men i stafetten hade hon en av tävlingens bästa tider på sin sträcka. Mia tillhör därmed den lilla exklusiva skaran av LOK-are som deltagit i VM. Utöver henne själv är det bara Martin Johansson, Anna Mårzell och Anders Östberg som haft den äran att delta.

1993 fanns det flera glädjeämnen. Tredjeplatsen på Tiomilakavlen var en höjdare och allra helst på vilket sätt den togs. Lars "Lante" Svensson fick en blackout på andra sträckan och växlade mycket långt ner placeringsmässigt och för fortsättningen "omöjliga" 20 minuter efter täten. På tredje, långa natten, förväntades visserligen den vältränade Martin Lindberg att göra en god insats. Men att han skulle ta in 66 placeringar samt tio minuter på täten var det självklart ingen som trodde – så blev det dock! Att det är en av de bästa genomförda sträckorna på Tiomilakavlen för en LOK-are är det ingen tvekan om och mycket troligt till och med den bästa!

Martin Johanssons VM-insats var självfallet ett annat glädjeämne av rang.

Försvaret av bronsmedalj på kort (medel)-distans, åtta på klassisk distans och toppeninsats på sista sträckan i stafetten där han fick jaga sedan Jörgen Mårtensson efter att ha gått ut i ledning med en minut och 15 sekunder överlämnade kavlen långt efter som femte lag. Sträckbästa tid för Martin hjälpte

därför endast fram till fjärdeplatsen.

Noterbart från kvaltävlingarna inför uttagningarna till VM var att Anders Berg hade bättre platssiffra än Martin och om landslagsledarna hade gått på resultaten vid uttagningstävlingarna så skulle Anders haft en plats i truppen.

Ett tredje glädjeämne var andraplacingen på SM-budkavlen för Magnus Albinsson, Anders Berg, Fredrik Stureson och Martin Johansson, där Martin nästan tog in allt av de fyra minuter han gick ut efter Kent Olsson i OK Orion. Fredrik, förstaårssenior, fick hoppa in sent i laget sedan Olle Lindman blivit sjuk och gjorde en fin insats på tredje sträckan.

Martin Johansson fick fler åberättigade hyllningar för sin insats under året och blev bland annat utsedd till Östergötlands bästa idrottsman och fick även årets Skogskarls-guld.

1994 kom tre landslagsmeriterade löpare till LOK. Det var samboparet Cecilia Nilsson med tre SM-segrar i bagaget, två som junior och ett som senior från 1993 på klassisk distans samt Niklas Bratt med en fin juniortid bakom sig och med en fast plats i B-landslaget. Den tredje var ingen mindre än Lena Molin som hade hur mycket meriter som möjligt att falla tillbaka på. Efter ett par skadeår hade hon fått tillbaka lusten för en satsning och det var landslagsledaren Signar Eriksson som tyckte att hon gjorde sin satsning bäst i LOK:s elitgång.

Damerna började nu röra på sig och det blev tredje- och andraplacing på Kolmårdskavlen respektive Stigtomtakavlen. Överraskande nog blev det Maria Olofsson som fick komplettera Cecilia Nilsson och Maria Eriksson vid båda tillfällena. Herrarnas placeringar på dessa tävlingar stod inte damernas efter men var i omvänd ordning tvåa respektive trea.

Förväntningarna på damlaget hade nu självfallet stigit inför Tiomilakavlen. Startsträckan hade något överraskande lämnats till nyförvärvet från OKS Ljungsbro

Seger i Slusskavlen 1994 genom fr v Lena Molin, Cecilia Nilsson, Maria Eriksson, Eva Westerlind och Maria Olofsson

Annika Pettersson. Är hon så bra var det någon som frågade och fick till svar att blir man uttagen i LOK:s förstalag är man bra. Maria Olofsson, Lena Molin, med sprätt i benen som på gamla dar och Maria Eriksson såg till att LOK låg trea en minut och 18 sekunder från ledning då Cecilia Nilsson gav sig ut i jakten på slutsträckan. En jakt som inte blev helt lyckad eftersom laget landade på en åttonde plats men att märka endast två minuter efter segrandalag. Eva Westerlind, nyförvärv från Nyköping, var en som hade synpunkter på laguttagningen sedan hon varit före Annika med andralagets kavle till växeln samt att hon platsat istället för Annika i det segrande damlaget vid Slusskavlen.

Herrlaget blev "bara" 17:e på Tiomilakavlen. Med distans på resultatet får många, både löpare och ledare, skämmas över den misstämning som fanns i leden direkt efter målgång. Det var synd om Örjan Pettersson, nyförvärv från Tjällmo, som inte fick kröna sin orienterings-karriär med en Tiomilaplakett. Alla övriga i laget hade sådana sedan tidigare och flest fanns hos Anders Berg som inte missat deltagande i laget någon gång under de sju plaketår.

Vid natt-SM fick Maria Eriksson en silverplakett och på testtäv-

lingarna inför uttagningen till Världscupen var både hon och Cecilia Nilsson samt Anders Berg klart inne i truppen räknat i platssiffror. Detta räckte dock inte utan som tröst blev hela gänget tillsammans med Martin Johansson uttagna till ett träningsläger i Tyskland inför 1995 års VM där.

1995 kom "elitsatsningsperiodens" sista elitlöparen av rang, Catarina "Catta" Öberg, till LOK. Damerna var nu i ordentligt överläge i LOK:s elitfönster, vilket väl bevisades genom att de under året var Sverigebäst i kavlesammanhang. Elva gånger var man bland de tio bästa lagen varav tre slutade med seger, en andraplacing, tre tredjeplaceringar samt en fjärdeplacing.

Den mest övertygande segern kom i Sjumannakavlen där laget Maria Olofsson, Catarina Öberg, Cecilia Nilsson och Maria Eriksson var i ledning från första radiokontrollen till mål. Laget var säkerligen det bästa som LOK någonsin ställt på benen.

"Sämsta" placeringen, nia, kom på Tiomilakavlen, där Sjumannalaget något överraskande kompletterades av Florence Axelsson. Maria, Florence och Catta gav Maria Eriksson utgångsläget en minut från ledande lag, vilket av henne förvandlades till tre minuter i

svansen på en åttamannaklunga. Cecilia, som med ett bra lopp höll tidsavståndet, kunde dock inte avancera placeringsmässigt. Ingen var speciellt nöjd och inte minst alla som spelade på favoritlaget LOK som vinnare. LOK hade nämligen det bästa oddset hos spelarrangören.

Vid LOK:s seger i Hälsingekavlen komenskönsrevansch genom Maria Erikssons spurt mot Tiomilasegrarna Sundsvalls OK. Catta Öberg, Eva Westerlind och Gitte Norén var de övriga i laget. Gitte Norén från Nybro var för övrigt även hon nyförvärv för året.

På SM klassisk distans var Catta Öberg överlägsen segrare och det var många som var mäkta imponerade över hur hon till synes spåda person så bra kunde bemästrade tuffa terrängen i det beryktade Hemfossaområdet.

Hade Catta gjort ett lika bra lopp i SM-kavlen för det segertippade LOK-laget, där Cecilia Nilsson och Maria Eriksson var de övriga deltagarna, så hade det blivit en guldmedalj till. Nu blev det istället

Catarina Öberg på väg mot SM-seger 1995.

Segrare i "Sjumannakavlen" 1995. Cecilia Nilsson, Maria Eriksson, Catarina Öberg och Maria Olofsson.

den i idrottssammanhang så förhatliga fjärdeplatsen!

Om damernas fjärdeplacering var en missräkning så var istället samma placering för det unga juniorlaget Theresé Wallering, Linnéa Svensson och Karin Blomqvist en bejublad framgång.

På Smålandskavlen hade Maria Olofsson, Maria Eriksson och Cecilia Nilsson givit Catta Öberg en halv minuts ledning ut på sista sträckan närmast före de finska lagen Pargas och Liedon Parma. Catta höll ledningen både vid radion och förvarningen och väntades av speakern som vinnare i mål. Vad ingen kände till var att banläggaren lagt in en gaffling mellan förvarningen och sista kontrollen och att man till den ena, den som finskorna fick, kunde springa stig medan man till den andra var tvungen att forcera ett grönområde. Detta gjorde att Catta fick närmast en chock då hon fick se finskorna, som hon trodde var efter henne, stämplande före henne vid sista kontrollen. Tävlingsledaren medgav oförbehållsamt, då han konfronterades med fakta, att man inte borde ha haft en så avgörande gaffling kort före målgång.

Cecilia Nilsson och inte Catta Öberg blev årets LOK-orienterare efter att under året ha tagit hela nio elitsegrar varav segern i Götalandsmästerskapet var en.

I sitt sista lopp för LOK fick Cecilias sambo Niklas Bratt sedan äran att springa i mål med LOK:s kavle i segerposition på November-sprinten.

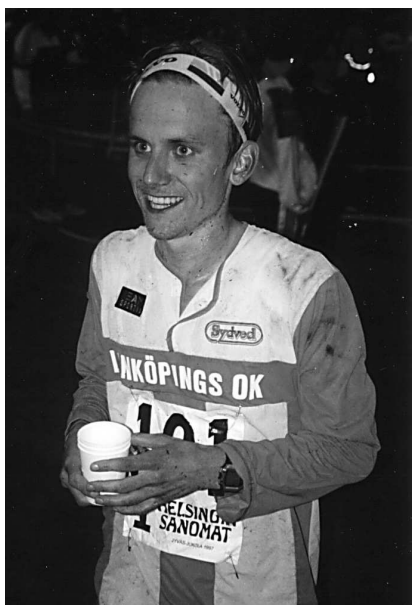
1996 och 1997 blev "avrustningsår" för många och till hösten 1997 fanns det knappast ingen av de SM- och landslagsmeriterade löparna som kommit utifrån kvar i LOK. Magnus Albinssons flytt tillsammans med sin doktor Eva till Karlstad var en stor förlust eftersom han de tre senaste åren varit en mycket bra elitledare.

1996 var dock fortfarande ett damår för LOK med många fina placeringar på olika kavlar och med Catarina Öberg som Världscupdebutant. De finaste kavleplaceringarna kom i Danmark med en fjärdeplacering på Spring-Cupsamt i Norge med en andraplacering på Vårstafetten. Annica Andersson, glädjande nog tillbaka efter två skadeår, Maria Olofsson och Maria Eriksson gav Catta ett gyllene läge då hon fick gå ut på sista sträckan tillsammans med Halden och Liedon Parma som då var världens två bästa lag. Gänget höll ihop men småbommade så att Domnarvet med landslagstjejen Jenny Pålsson kunde smita förbi. I striden om andraplatsen gav dock den erkänt löpstarka Catta de andra ingen chans.

1992-års 25-mannalag som placerade sig som 9:a.

Våren 1997 fanns, som nämnts, trots allt en del av löparna kvar och vid de sedvanliga vårkavlarna, Kolmårdskavlen, Tiomilakavlen och Jukolakavlen gjordes goda resultat. På Kolmårdskavlen gav Annica Andersson och Nina Gunnarsson, som kommit till LOK från Motala OK, Maria Eriksson ledningen ut på sista sträckan men mot Katarina Borg i Södertäljes lag hade Maria ingen chans i spurt. På Tiomilakavlen fanns bud på en topplats men då bordeman haft lite tur mot slutet där det var en stor klunga som jagade ifatt Nina Gunnarsson och laget fick nöja sig med en 18:e plats. Inger Arvidsson hade glädjande nog kommit i gång och fanns med i laget och detta gjorde hon också på Jukolakavlen där laget även med Catta Öberg, Annica Andersson och Maria Eriksson tog sista plakettplassen. Catta Öberg gjorde här sitt sista lopp för LOK och detta gjorde hon med den äran genom att i ensamt majestät komma först till växeln efter första sträckan. En bedrift som sedan Fredrik Sturesson otroligt nog kopierade på sin första sträcka i herrkavlen och då efter att ha löpt helt ensam den sista halvan av banan. Att samma klubb skulle kunna vinna båda första sträckorna ansåg speakern som lika omöjligt

Fredrik Sturesson efter sitt topplopp på Jukolakavlen 1997.

som att vinna högsta vinsten på lotteri.

Då Jukolakavlen var den sista tävlingen i LOK-skjortan för många så fanns anledning att göra ett litet bokslut och då kunde man konstatera att det hänt ganska mycket under gångna år. Under perioden mellan 1982 och 1997 hade det i klasserna HD 18-21 blivit 830 "pallplatser" på nationella tävlingar varav 300 var segrar och på DM-tävlingarna tillkom ytterligare 162 gånger på pallen varav 54 stycken resulterade i ett DM-tecken. Vidare var trettio LOK-medlemmar uttagna till någon form av landslag under här angiven period.

Även om det fortfarande vid denna tid fanns flera sponsorer kvar som gynnar för LOK:s verksamhet så blev det svårigheter att besätta en sponsorkommitté och under verksamhetsåren 1997 och 1998 fanns ingen sådan vald. Men 1999 tog en handlingskraftig dam, Ulla Kjell, tag i frågan under mottot att det nu gällde att ta nya tag för ännu en framgångsrik period för LOK och hon fick igång en grupp som under hennes ledning bildade en ny sponsorkommitté – en kommitté som fortsatt har sin självklara plats bland LOK:s kommittéer.

Helt plötsligt fanns således endast några få löpare med hög elitstatus kvar i LOK och möjligheterna att mönstra slagkraftiga kavlelag blev därmed starkt reducerade – åtminstone på herrsidan. För damerna gick det dock bättre och de kommande åren innehöll inte så få glädjeämnen för klubben.

En Södertäljetjej, Anna Mårzell, hade ganska omärkligt smugit in i LOK 1997 och det var studier som förde henne hit. Ingen och troligen inte heller hon själv kunde då tänka sig att hon om några år skulle stapla SM-medaljer på hög och bli bofast i landslaget.

Så blev det dock och under åren 2000–2005 var Anna LOK:s fixstjärna med landslagsstatus, sju SM-medaljer samt deltagande i två VM – åren 2004 och 2005.

Anna Mårzell iförd landslagsdress

Medaljkavalkadensågutenligtföljande:
År 2000, tvåa långdistans och trea klassisk distans.

År 2002, trea klassisk distans

År 2003, tvåa sprint

År 2004, ettasprint, tvåa långdistans, trea klassisk distans samt sexa på medeldistans som tillsammans med medaljloppen gav Anna segern i den prestigefyllda tävlingen Grand Slam.

Vid VM 2004 blev Anna fyra på sprinten och 2005 fyra på medeldistans samt 20:e på klassisk distans.

Inför säsongen 2006 packade Anna sin kappsäck och flyttade till nya utmaningar i Stora Tunas gula dräkt.

År 1999 tog junioren Rebecka Österberg klivet över till LOK från OK Eken och vid sitt första SM för sin nya klubb tog hon silvret på medeldistansen samt en sjätte-placering på långdistans.

År 2000 gjorde damerna vad deras företrädare i klubben inte tidigare lyckats med och det var att vinna i Kolmårdskavlen och detta framför den klubb som så många gånger tidigare stått ivägen för en segernämligen Södertäljesombåde nu och tidigare hade Katarina Borg på sista sträckan. Deltagare i det historiska laget var Maria Olofsson, Rebecka Österberg och Anna Mårzell. Nästa seger kom i Sjumannakavlen med damerna oavani laget men nu förstärkta med Charlotta Blom, ny i LOK 1999.

Nästa fina insats var nionde-placeringen vid Tiomilakavlen, där Inger Arvidsson gått in i laget som femte dam.

År 2002 blev också ett bra damår med Anna Mårzell i fronten. Utöver bronsmedaljen på klassiska distansen blev det placeringarna fyra, fem och sju på de övriga SM-distanserna för Anna. Efter fjärdeplaceringar på både Kolmårdskavlen och norska Vårstafetten kom "nästan segern" på Kopparkavlen där Anna hade en hård fight med landslagskamraten och före detta LOK-aren Cecilia Nilsson i OK Orion om segern. Övriga i laget var vid detta tillfälle

Niondeplacering vid "Tiomila" 2000 för Maria Olofsson, Inger Arvidsson, Rebecka Österberg, Charlotta Blom och Anna Mårzell.

Anna-Stina Påledal, ny för året i LOK, Charlotta Blom och Inger Arvidsson.

År 2004 kom herrarna något överraskande trea på Stigtomtakavlen med endast ett beprövat kort i laget genom den outslitlige Anders Berg. Ulf Bergqvist från OK Hammaren, dalmasarna Per Magnusson och Bertil Eronn samt stockholmaren Marcus Adolfsson var alla mer eller mindre nya i LOK. På sista sträckan fanns LOK:s egna nya "stjärnskott" Fredrik Pettersson. Per Magnusson visade sig vara ett fynd men inte i första hand som den duktiga H35:a han är under jubileumsåret utan

Nattspecialisten Ulf Bergqvist efter sin andraplacering på Natt-SM 2004.

fastmer i kraft av att han med vice ordförandeskapet är styrelsens stöttepelare.

Outslitlig är tveklöst en mycket användningsbar benämning på Anders Berg som detta år blev DM-mästare på klassisk distansienålder av 41 år med de landslagsaktuella Erik Andersson och Mats Røjgård efter sig i resultatlistan.

På natt-SM blev Ulf Bergqvist tvåa detta år!

År 2006 "föddes" en ny stjärna i LOK när junioren Anton Östlin tog bronset i H18 på SM-natten. Och när han sedan tillsammans med Oscar Vångell och Martin Axén blev fyra i juniorernas SM-stafett var det många som såg kommande framgångar för LOK i sina ögon.

Tankarna blev inte mindre framträdande år 2007 när Anton hade sitt "stora år" med två medaljer på SM, seger på medeldistans samt en andraplacering på klassisk distans i klassen H20. Anton var den femte LOK-aren som kunde titulera sig som individuell SM-segrare! I många tankar var Anton redan på startlinjen i hemma-VM år 2008 i Göteborg!

Önskningar och verklighet brukar dock ibland spreta åt var sitt håll och så blev det för Anton. En skadefylld vår 2008 grusade nämligen Antons alla ambitioner till en VM-start.

Anton Östlin kommer insom förstamant till växling på Tjoget 2005.

LOK:s juniorstall 2008 såg dock trots Antons motgångar mycket bra ut med två herrjuniorer, Mikael Andersson och Johan Goth, in som nya i LOK. Dessa två tillsammans med Anton grejade också en ny SM-medalj i stafett till LOK.

Man hade därmed kunnat skriva att slutet gott allting gott. Men så blev det inte eftersom Anton valt att fortsätta sin orienteringskarriär i Södertälje/Nykvarns dräkt. Samma väg som Björn Widén tog för några år sedan. Björn som kom 1999 från Hagaby var LOK:s stjärna under början av 2000-talet, då han inte var skadad, men utan att få vara med om några stora lagframgångar. Det främsta var en DM-kavleseger år 2002 tillsammans med Anders Berg och Tobias Kjell. Den sistnämnde, numera tävlande för OK Hällen, var den som detta år, sensationellt nog, stod ivägen för Björn till en seger i DM klassisk distans.

Herrjuniorerna bör dock kunna få ihop ett slagkraftigt lag även till jubileumsåret eftersom både Oscar Vångell och Peter Eriksson också gjorde bra SM-insatser 2008.

På damjuniorersidan finns det då det skrivs två löpare som höjer sig en klass över de övriga och är mogna att göra sig gällande på nationell nivå, Sarah Tibell och Amy Rankka. Sara var nybörjare 2005 för att sensationellt nog springa SM 2007 och nu också vara elev vid OLGymnasiet i Olofström. Amy Rankka kom 2008 från OK Roxen till LOK. Amy blev ordentligt

DM-mästare 2002 budkavle. D21 Inger Berg, Anna Mårzell, Charlotta Blom. H21 Björn Widén, Anders Berg och Tobias Kjell.

uppmärksammas vid årets SM när hon gick loss på första sträckan i stafetten och växlade först. Den slutliga ionde placeringen, där unga Julia Almén sprang mellansträckan, lovade mer för framtiden! I det segrande laget vid DM-budkavlen ingick Amanda Bohlin, ny från OK Eken, i laget istället för Julia. Amanda var sjuk vid tiden för SM!

På seniorsidan, både i herr- och damklasserna, ser det dock ut att i dag finns gott om plats för den som vill satsa. I H21 satsar Fredrik Pettersson bäst och är inte långt från att slå sig in i den yppersta eliten. I D21 är tvåbarnsmamman Anna-Stina Påledal klubbens bäst men utan att göra någon seriös satsning. Några tänkbara DM-segrare därutöver är väl inte i sikte om nu inte

fyrtiosexåringen Anders Berg, som söndag efter söndag visar på Sunes bana var skåpet ska stå, får en lidnersk knäpp och satsar för fullt när han nu återigen är skadefri!

Eller om snabblöpande Cecilia Kleist, ny i LOK 2008, får orienteringen att stämma. Cecilia är dotter till LOK:s tidvis bästa senior på 60- och 70-talet, Hasse Kleist, som nu är nyttig ledare i OKS Ljungsbro. Rimligen bör en del av Hasses berömda geist finnas i Cecilias gener.

Men även om man alltid ska ställa upp höga mål i en klubb som vill bedriva elitverksamhet så finns det också andra värden att ta till vara och det är att skapa en miljö där trivseln och "LOK-andan" får sin plats.

Tidiga framgångar under jubileumsåret

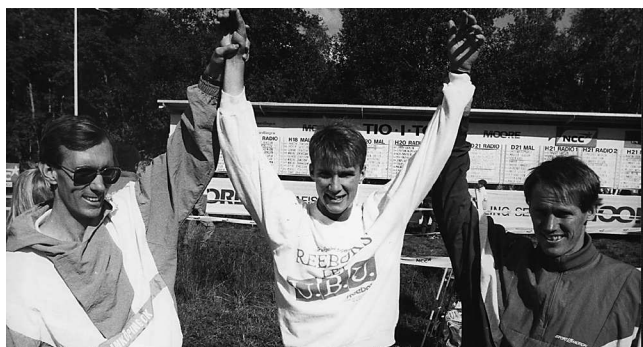
Under slutjobbet med jubileumsskriften kunde vi självfallet observera hur LOK:s herrar tog fina placeringar i både Måsenstafetten, sju, och Kolmårdskavlen, fyra och sexa. Vi tänkte dock att detta är ju något för nästa jubileumsskrift!

Men så kom även de fina insatserna på Stigtomtakavlen, femma och sexa, och då kunde vi inte låta bli att få med något om framgångarna i denna publikation. Placeringarna ger onekligen förhoppningar om ännu större framgångar - varför inte redan på årets Tiomilakavle! Om inte så kanske det ändå är början till en

ny storhetstid för LOK som vi nu kan skönja och stommen på herrsidan bör onekligen vara de tolv som sprang så framgångsrikt i lagen på Stigtomtakavlen: Peter Aronsson, Erik Martinsson, Marcus Adolfsson, Johan Goth, Fredrik Pettersson, bäst av LOK-arna, och Artem Panchenko, LOK:s nyförvärv från Ukraina, samt Lukas Gustavsson, Mikael Andersson, Per Magnusson, Jacob Westerberg, Peter Eriksson och Anders Berg. Av dessa tolv plus Oscar Vångell ska UK, med lite vända, forma ett Tiomilalag. Hur det gick vet vi på jubileumsfesten den sjätte juni!

Anders Karlsson LOK:s första SM-mästare 1985

Thomas Stenström och Sören Jonsson höjer 1989 års SM-segrare Martin Johanssons armar

Catarina Öberg med landslagsledaren Signar Eriksson efter SM-segern 1995

Anna Mårzell sprintmästare 2004

Anton Östlin LOK:s senaste SM-segrare 2007

SM-resultat (10 bästa)

1970	H20	Natt	10:e	Lars Gunnar Larsson
1981	H18	Natt	8:a	Anders Berg
1983	H21	Lång	8:a	Stefan Thellsén
1985	H20	Klass	1:a	Anders Karlsson
1985	H20	Natt	3:a	Mikael Johansson
1986	H20	Klass	3:a	Anders Östberg
1986	H20	Natt	2:a	Anders Östberg
1987	D20	Lång	8:a	Lina Strömmer
1988	H21	Klass	2:a	Martin Johansson
1989	H21	Klass	1:a	Martin Johansson
1990	H18	Klass	6:a	Mårten Waldenfjord
1990	D18	Natt	10:a	Mia Eliasson
1991	H21	Klass	2:a	Martin Johansson
1991	H21	Kort	2:a	Martin Johansson
1991	H21	Lång	2:a	Martin Johansson
1992	H20	Klass	10:a	Fredrik Sturesson
1992	H20	Kort	10:a	Fredrik Sturesson
1992	H20	Lång	10:a	Fredrik Sturesson
1993	H21	Klass	6:a	Martin Johansson
1993	D21	Natt	4:a	Maria Eriksson
1993	D21	Natt	6:a	Florence Axelsson
1994	D21	Klass	10:a	Maria Eriksson
1994	H21	Natt	7:a	Niklas Bratt
1994	D21	Natt	2:a	Maria Eriksson
1994	H21	Kort	6:a	Martin Johansson
1995	D21	Klass	1:a	Catarina Öberg
1995	D21	Natt	4:a	Maria Eriksson
1995	H21	Natt	7:a	Magnus Albinsson
1996	D21	Natt	4:a	Maria Eriksson
1996	D21	Lång	7:a	Maria Eriksson
1996	D21	Klass	10:a	Maria Eriksson
1997	D21	Natt	3:a	Maria Eriksson
1997	D21	Klass	10:a	Maria Eriksson
1999	D20	Kort	2:a	Rebecka Österberg
1999	D20	Lång	6:a	Rebecka Österberg
1999	D21	Natt	4:a	Anna Mårzell
1999	H18	Natt	10:a	Henric Eriksson
1999	H20	Natt	10:a	Henrik Lingfors
2000	D21	Lång	3:a	Anna Mårzell
2000	D21	Klass	3:a	Anna Mårzell
2002	D21	Klass	3:a	Anna Mårzell
2002	D21	Kort	4:a	Anna Mårzell
2002	D21	Sprint	5:a	Anna Mårzell
2002	D21	Lång	7:a	Anna Mårzell
2003	D21	Sprint	2:a	Anna Mårzell
2003	D21	Kort	5:a	Anna Mårzell
2004	D21	Sprint	1:a	Anna Mårzell
2004	D21	Lång	2:a	Anna Mårzell
2004	D21	Klass	3:a	Anna Mårzell
2004	D21	Kort	6:a	Anna Mårzell
2004	H21	Natt	2:a	Ulf Bergqvist
2005	D21	Sprint	8:a	Anna Mårzell
2005	D21	Medel	9:a	Anna Mårzell
2005	D18	Natt	4:a	Fredrika Vångell
2005	H18	Natt	9:a	Anton Östlin
2006	H18	Natt	3:a	Anton Östlin
2006	H18	Lång	8:a	Anton Östlin
2006	H20	Ullång	6:a	Anton Östlin
2007	H20	Medel	1:a	Anton Östlin
2007	H20	Lång	2:a	Anton Östlin
2007	H20	Natt	6:a	Anton Östlin
2008	H20	Natt	9:a	Mikael Andersson
2008	H20	Lång	5:a	Anton Östlin
2008	H20	Ullång	7:a	Anton Östlin

SM-stafett (10 bästa)

1936	H21	3:a	Åke Fhager – Gustav Wibom – Carl Ödell
1953	H21	3:a	Eric Johansson – Hans Gustafsson – Runo Karlsson
1960	H21	7:a	Hans Gustafsson – Runo Karlsson – Charles Andreasson
1985	H20	5:a	Mikael Johansson – Björn Lilja – Anders Karlsson
1986	H20	2:a	Magnus Albinsson – Anders Karlsson – Anders Östberg
1988	H21	3:a	Anders Karlsson – Anders Östberg – Anders Berg – Martin Johansson
1988	D20	5:a	Sofie Schenell – Mia Eliasson – Maria Olofsson
1992	H21	5:a	Per Nordling – Olle Lindman – Anders Berg – Martin Johansson
1992	H20	9:a	Peter Jonsson – Mårten Waldenfjord – Fredrik Stuesson
1993	H21	2:a	Magnus Albinsson – Anders Berg – Fredrik Stuesson – Martin Johansson
1994	D21	8:a	Lena Molin – Cecilia Nilsson – Maria Eriksson
1995	D21	4:a	Maria Eriksson – Catarina Öberg – Cecilia Nilsson
1995	D20	4:a	Terése Wallering – Linnéa Svensson – Karin Blomqvist
1996	D21	8:a	Maria Olofsson – Catarina Öberg – Maria Eriksson
2006	H20	4:a	Oscar Vångell – Martin Axéen – Anton Östlin
2007	H20	8:a	Oscar Vångell – Emanuel Winblad – Anton Östlin
2008	H20	3:a	Johan Goth – Mikael Andersson – Anton Östlin
2008	D20	9:a	Amy Rankka – Julia Almén – Sarah Tibell

Medaljlagen på SM

1936 SM-brons. Åke Fhager, Carl Ödell och Gustav Vibom

Bronslaget vid SM-kavlen 1988 med Anders Karlsson, Anders Östberg, Anders Berg och Martin Johansson

Bronstrion vid budkavle-SM 1953, Hans Gustafsson, Runo Karlsson och Eric Johansson

SM-silver 1993. Fredrik Stuesson, Anders Berg, Magnus Albinsson och Martin Johansson

1986 SM-silver till Magnus Albinsson, Anders Östberg och Anders Karlsson

SM-brons H20 2008. Mikael Andersson, Anton Östlin och Johan Goth

DM Klassiskt

DM Klassiskt			H45	Arne Berg	D21	Anna Mårsell		
			H50	Otto Holmdahl	D35	Karin Backteman		
1935	H35	Erik Näsström	H55	Gösta Johansson 3	2000	D16	Lin Eriksson	
1936	H21	Carl Ödell	H60	Rune Karlsson		D21	Anna Mårsell	
1938	H35	Erik Näsström	D12	Anna Schenell		D35	Inger Arvidsson	
1947	H20	Carl-Erik Torshage	1989	H21	Anders Berg	D40	Karin Backteman	
1957	H35	Eric Johansson		H45	Arne Berg	D55	Eva Lindgren	
1959	H50	Sten Aldén		H55	Gösta Johansson 3	2001	H14	Anton Östlin
1964	H35	Torsten Brandt	1990	H18	Mårten Waldenfjord		H70	Rune Karlsson
1965	H18	Ingemar Löfqvist		H21	Anders Berg		D14	Elin Lindsström
1966	H35	Karl Andersson		D12	Karin Blomqvist		D16	Johanna Östlin
		D35	1991	H10	Esbjörn Kjell		D18	Lin Eriksson
1968	H35	Karl Andersson		H45	Arne Berg		D70	Ulla-Britt Lagerholm
1971	H43	Rune Karlsson		H50	Otto Holmdahl	2002	H21	Tobias Kjell
	H18	Stephan Svensson		D14	Karin Blomqvist		H65	Otto Holmdahl
	H12	Gunnar Roos		D21	Maria Olofsson		H70	Sune Johansson
1972	H43	Karl Andersson	1992	H35	Sören Jonsson		D10	Annika Ledskog
1973	H43	Karl Andersson		H50	Arne Berg		D16	Elin Lindström
	H20	Per-Anders Bergman		H55	Otto Holmdahl		D21	Anna Mårsell
	H14	Gunnar Roos		H70	Börje Engström		D40	Inger Arvidsson
1974	H35	Otto Holmdahl		D14	Karin Blomqvist		D55	Eva Lindgren
	H43	Rune Karlsson		D18	Madeleine Ölfvingsson	2003	D10	Julia Almén
1976	H35	Otto Holmdahl		D20	Annika Andersson	2004	H21	Anders Berg
	H43	Gösta Johansson 3	1993	H35	Sören Jonsson		H75	Karl Andersson
	H56	Börje Engström		H50	Arne Berg		D12	Julia Almén
1977	H56	Harry Ferdinandson		D18	Madeleine Ölfvingsson		D21	Anna Mårsell
	D50	Ulla-Britt Lagerholm		D21	Maria Olofsson		D40	Inger Berg
	D12	Karin Axelsson	1994	H35	Sören Jonsson	Klassiskt ändras till långdistans		
1978	D12	Ewa Westerdahl		H50	Arne Berg	2005	H18	Anton Östlin
1979	H16	Anders Berg		D16	Karin Blomqvist		H35	Anders Svensk
	D18	Inger Dackemyr		D21	Maria Eriksson		H50	Pär Eriksson
1980	H35	Christer Johansson		D65	Ulla-Britt Lagerholm		H75	Karl Andersson
1981	H18	Anders Berg	1995	H35	Sören Jonsson		D12	Julia Almén
	H43	Otto Holmdahl		H60	Gösta Johansson 3		D18	Fredrika Vångell
	D50	Ulla-Britt Lagerholm		H65	Rune Karlsson		D21	Anna Mårsell
1982	H20	Anders Berg		H75	Börje Engström	2006	H18	Oscar Vångell
	H43	Otto Holmdahl		D18	Linnea Svensson		H40	Anders Berg
	H62	Börje Engström		D21	Maria Eriksson		H75	Rune Karlsson
1983	H18	Anders Karlsson		D35	Marianne Nilsson		D35	Annika Ivarsson
	H20	Anders Berg	1996	H10	Erik Backteman	2007	H20	Anton Östlin
	H35	Ingemar Löfqvist		H60	Gösta Johansson 3		H55	Pär Eriksson
	H62	Börje Engström		H75	Börje Engström		D20	Fredrika Vångell
	H14	Mats Eriksson		D18	Linnea Svensson		D35	Helén Persson
	D56	Ulla-Britt Lagerholm		D21	Maria Eriksson		D40	Ann-Sofie Bark
	D10	Sofie Schenell		D65	Ulla-Britt Lagerholm		D45	Inger Berg
1984	H45	Otto Holmdahl	1997	H55	Lennart Sturesson	2008	H20	Anton Östlin
	H14	Mats Eriksson		H60	Otto Holmdahl		H35	Per Magnusson
	H12	Mårten Waldenfjord		D10	Fredrika Vångell		H45	Anders Berg
	D12	Eva-Marie Eliasson		D35	Inger Arvidsson		D21	Anna-Stina Påledal
1985	H45	Otto Holmdahl	1998	H10	Anton Östlin	DM natorientering		
1986	H12	Mats Gustafsson		H60	Otto Holmdahl	1948	H21	Harry Ferdinandson
1987	H18	Mats Eriksson		D20	Karin Blomqvist	1954	H21	Eric Johansson
	H21	Anders Karlsson		D21	Inger Arvidsson	1960	H35	Arne Danielsson
	H45	Arne Berg		D35	Karin Backteman	1970	H35	Gösta Johansson 3
	H50	Otto Holmdahl	1999	H10	Oscar Vångell	1971	D16	Lena Almén
	H60	Vive Sundberg		H18	Henrik Eriksson	1973	H20	Stephan Svensson
	D12	Anna Schenell		H55	Arne Berg	1976	H50	Vive Sundberg
	D14	Sofie Schenell		H60	Otto Holmdahl	1977	H18	Lars Almén
	D21	Anneli Almgren		H75	Nils Andersson		H35	Arne Berg
1988	H16	Mårten Waldenfjord		D10	Linnea Lindström		H50	Börje Engström
	H21	Anders Östberg		D12	Fredrika Vångell			
	H40	Ingemar Löfqvist						

1981	D21	Anne-Lis Pettersson		H40	Anders Berg	1993	H21	Anders Berg
	H35	Arne Berg		H75	Karl Andersson		H50	Arne Berg
1982	D21	Lena Almén		D18	Fredrika Vångell		H55	Otto Holmdahl
	H20	Anders Berg		D21	Charlotta Blom		H65	Sture Thörnesjö
1983	D21	Caroline Palmgren		D40	Pia Gustafsson		D16	Karin Blomqvist
	H20	Anders Berg	2005	D18	Fredrika Vångell	1994	H65	Karl Andersson
1984	D20	Helena Wallberg		D35	Annika Ivarsson		D21	Maria Eriksson
1985	H20	Mikael Johansson	2006	H18	Anton Östlin		D65	Ulla-Britt Lagerholm
	D14	Sofie Schenell		H40	Anders Berg	1995	H18	Fredrik Pettersson
1986	H14	Mårten Waldenfjord		D20	Fredrika Vångell		H55	Otto Holmdahl
	H21	Mikael Johansson		D35	Annika Ivarsson		H60	Gösta Johansson 3
	H60	Vive Sundberg		D45	Marianne Nyman		D18	Linnea Svensson
1987	H21	Anders Östberg	2007	H14	Jonas Lundgren		D21	Gitte Engström
	H45	Arne Berg		H18	Oscar Vångell		D35	Marianne Nilsson
	H60	Vive Sundberg		H40	Anders Berg	1996	H21	Anders Berg
1988	D21	Anneli Almgren		D35	Annika Ivarsson		D18	Karin Blomqvist
	H21	Martin Johansson		D45	Pia Gustafsson		D21	Maria Olofsson
	H40	Ingemar Löfqvist	2008	H12	Sven Engström		D35	Marianne Nilsson
1989	H45	Arne Berg		H35	Per Magnusson	1997	D10	Fredrika Vångell
	D14	Cecilia Flood		D16	Linnea Faxén		D35	Inger Arvidsson
1990	H21	Lars Svensson		D45	Anne Bössfall	1998	H10	Anton Östlin
	D14	Cecilia Waldenfjord					D12	Josefine Lindström
1991	H21	Stefan Thellsén	DM långdistans				D20	Linnea Svensson
	H65	Vive Sundberg	1974	H35	Otto Holmdahl		D55	Lotta Granholm
	D16	Katarina Flood	1978	H35	Arne Berg		D65	Ulla-Britt Lagerholm
	D35	Caroline Magnusson	1979	H35	Otto Holmdahl	1999	H20	Jonas Svernestam
1992	D14	Karin Blomqvist	1980	H35	Arne Berg		H21	Anders Karlsson
1993	D21	Maria Eriksson	1981	H35	Arne Berg		H60	Otto Holmdahl
1994	H21	Anders Berg	1982	H21	Torsten Backteman		H65	Per-Johan Persson
	D16	Karin Blomqvist	1983	H20	Anders Berg		H70	Karl Andersson
	D21	Maria Olofsson	1985	H55	Karl Andersson		D35	Inger Arvidsson
1995	H50	Arne Berg	1986	H20	Anders Karlsson	2000	D12	Amanda Almén
	H70	Nils Andersson		H21	Anders Berg		D21	Anna Mårsell
	D21	Maria Olofsson		H45	Otto Holmdahl		D35	Inger Arvidsson
1996	D35	Marianne Nilsson	1987	H50	Otto Holmdahl		D40	Karin Backteman
1997	D35	Karin Östlin	1988	H21	Anders Karlsson		D50	Inga-Lill Pettersson
1998	H60	Göran Hektor		H45	Arne Berg		D70	Ulla-Britt Lagerholm
	D35	Pia Gustafsson	1989	H21	Martin Johansson	2001	H12	Peter Eriksson
	D50	Eva Lindgren	1990	H21	Stefan Thellsén		H20	Henric Eriksson
1999	H70	Karl Andersson		H60	Vive Sundberg		H45	Stephan Svensson
	D21	Anna Mårsell		D21	Maria Olofsson		H70	Rune Karlsson
	D35	Pia Gustafsson	1992	H45	Ingemar Löfqvist		D18	Lin Eriksson
2000	H14	Erik Backteman		H50	Arne Berg	2002	H10	Robert Vångell
	H45	Stephan Svensson		D21	Susanne Andersson		H50	Pär Eriksson
	D14	Fredrika Vångell	1993	H55	Otto Holmdahl		H60	Arne Berg
2001	D16	Johanna Östlin	1994	H20	Jörgen Hansson		D10	Julia Almén
	D40	Karin Östlin		H21	Stefan Wallberg		D21	Anna Mårsell
	H45	Stephan Svensson		H50	Arne Berg		D40	Inger Arvidsson
2002	H55	Roger Danielsson		H65	Rune Axelsson		D55	Eva Lindgren
	D16	Linnéa Kjell				2003	H12	Robert Vångell
	D55	Eva Lindgren	DM kortdistans				H14	Oscar Vångell
	H45	Stephan Svensson	1991	H50	Otto Holmdahl		H21	Björn Widén
2003	H60	Arne Berg		H65	Vive Sundberg		H75	Rune Karlsson
	D16	Linnea Kjell		D55	Ulla-Britt Lagerholm		D10	Julia Almén
	D40	Pia Gustafsson	1992	H21	Olle Lindman		D16	Amanda Almén
	H16	Anton Östlin		H50	Arne Berg		D40	Inger Berg
2004	H21	Ulf Bergqvist		H60	Per-Johan Persson		D60	Lotta Granholm
	D16	Amanda Almén		H65	Rune Axelsson	2004	H16	Oscar Vångell
	D40	Pia Gustafsson		D14	Karin Blomqvist		H75	Karl Andersson
2004	H12	Robert Vångell		D16	Cecilia Waldenfjord		D12	Annika Ledskog
	H21	Ulf Bergqvist		D21	Inger Arvidsson		D16	Amanda Almén

	D18	Fredrika Vångell	2006	H14	Robert Vångell	2007	H18	Peter Eriksson
	D20	Johanna Östlin		H75	Karl Andersson		D35	Helén Persson
	D21	Anna Mårsell		D14	Julia Almén	2008	H70	Rune Fritz
	D40	Inger Berg		D20	Josefine Lindström		D16	Josefina Almén
				D21	Charlotta Bergqvist		D21	Andrea Westerdahl
				D50	Marie Svernestam		D45	Pia Gustafsson
Kort- ändras till Medeldistans								
2005	H16	Oscar Vångell						
	D12	Julia Almén						
	D18	Fredrika Vångell						
	D35	Annika Ivarsson						
	D45	Karin Backteman						
	D60	Eva Lindgren						
2006	H18	Oscar Vångell	1934	H21	Carl Ödell – Mauritz Karlsson – Gustav Wibom			
	H75	Rune Karlsson	1937	H21	Thure Berggren – Nils Florell – Alf Andersson			
	D14	Julia Almén	1948	H35	Ragnar Danielsson – Göte Carlsson – Elis Nyman			
	D20	Fredrika Vångell	1954	H35	Bertil Ottosson – Gösta Johansson 2 – Kurt Dahlin			
	D35	Helén Persson	1955	H35	Gösta Johansson 2 – Sven Eriksson – Birger Andersson			
	D40	Inger Berg	1958	H35	Gösta Johansson 1 – Kurt Dahlin – Harry Ferdinandson			
	D45	Anne Bössfall	1959	H35	Gösta Johansson 1 – Nils Andersson – Erik Tholén			
2007	H35	Åke Ljunggren	1960	H35	Eric Johansson – Harry Ferdinandson – Torsten Brandt			
	H70	Otto Holmdahl	1962	H43	Olof Tysell – Bertil Ottosson – Kurt Dahlin			
	D21	Anna Niklasson	1964	H35	Arne Danielsson – Hans Gustafsson – Torsten Brandt			
	D45	Anne Bössfall		H20	Hans Kleist – Lars Hernell – Benkt Andersson			
	D60	Inga-Lill Pettersson	1965	H35	Lars Sjö Dahl – Hans Gustafsson – Torsten Brandt			
2008	H20	Anton Östlin	1967	H43	Nils Andersson – Harry Ferdinandson – Hans Gustafsson			
	H35	Per Magnusson	1968	H16	Björn Tholén – Stephan Svensson – Lage Svensson			
	H45	Anders Berg	1969	H35	Per-Johan Persson – Charles Andreasson – Karl Andersson			
	H80	Rune Karlsson	1970	H35	Gösta Johansson 3 – Per-Johan Persson – Karl Andersson			
	D21	Anna-Stina Påledal	1972	H43	Sture Thörnesjö – Vive Sundberg – Karl Andersson			
	D35	Annika Ivarsson		H16	Lars Almén – Kenneth Nordstrand – Gunnar Roos			
	D45	Inger Berg	1973	H43	Carlerik Fransson – Vive Sundberg – Rune Karlsson			
	D65	Lotta Granholm		H16	Gunner Roos – Lars Almén – Jan Engblom			
			1975	H43	Rune Karlsson – Per-Johan Persson – Karl Andersson			
				H16	Lars Almén – Stefan Andersson – Gunnar Roos			
			1976	H43	Kurt Dackemyr – Per-Johan Persson – Gösta Johansson 3			
DM Sprint				H50	Nils Andersson – Börje Engström – Vive Sundberg			
2002	H14	Anton Östlin		H16	Tommy Aarna – Viktor Johansson – Lennart Ekvall			
	H21	Ulf Bergqvist	1977	D16	Anne-Li Yngemo – Cathrin Persson – Inger Dackemyr			
	H21	Anders Berg	1978	H43	Per-Johan Persson – Karl Andersson – Gösta Johansson 3			
	H50	Pelle Skullman		H16	Lars Göransson – Anders Berg – Sven Wigertz			
	H60	Curt Tillman		D16	Cathrin Persson – Karin Axelsson – Inger Dackemyr			
	H75	Arne Danielsson	1979	H35	Kjell Hagström – Christer Johansson – Otto Holmdahl			
	D21	Charlotta Blom		H16	Lars Göransson – Michael Karlsson – Anders Berg			
	D40	Inger Arvidsson	1980	H43	Per-Johan Persson – Gösta Johansson 3 – Sune Johansson			
2003	H21	Fredrik Pettersson		D16	Maria Eriksson – Karin Wigertz – Helen Yngemo			
	H60	Arne Berg	1981	H50	Vive Sundberg – Rune Karlsson – Karl Andersson			
	D10	Julia Almén	1982	H20	Anders Berg – Kenneth Hermansson – Anders Karlsson			
	D45	Marie Svernestam		H35	Christer Johansson – Otto Holmdahl – Ingemar Löfqvist			
	D55	Inga-Lill Pettersson		H56	Harry Ferdinandson – Nils Andersson – Vive Sundberg			
2004	H14	Andreas Berg	1983	H20	Stefan Thellsén – Michael Karlsson – Anders Berg			
	H21	Anders Berg		H43	Kjell Hagström – Göran Hektor – Otto Holmdahl			
	H60	Ulf Waldenfjord		H56	Börje Engström – Nils Andersson – Vive Sundberg			
	H75	Rune Karlsson		D21	Lena Almén – Karin Backteman – Caroline Palmgren			
	D12	Annika Ledskog		D35	Eva Lindgren – Kerstin Westman – Anna Johansson			
	D16	Amanda Almén	1984	H21	Michael Karlsson – Stephan Svensson – Anders Berg – Torsten Backteman			
	D18	Fredrika Vångell						
	D21	Anna Mårsell		H12	Mårten Waldenfjord – Olof Gardell – Georg Holm			
2005	H10	Fredrik Tegström	1985	H20	Mats Eriksson – Mikael Johansson – Anders Karlsson			
	H12	Jonas Lundgren	1986	H21	Stefan Thellsén – Torsten Backteman – Mikael Johansson – Anders Berg			
	H14	Robert Vångell						
	H16	Peter Eriksson		H180	Vive Sundberg – Börje Engström – Karl Andersson			
	D12	Julia Almén		D12	Anna Schenell – Anna Olsson – Annie Eliasson			

- 1987 H16 Peter Jonsson – Olof Gardell – Mårten Waldenfjord
H21 Torsten Backteman – Anders Östberg – Anders Karlsson – Anders Berg
- H120 Ingemar Löfqvist – Christer Johansson – Arne Berg
H180 Per-Johan Persson – Börje Engström – Karl Andersson
D12 Katarina Flood – Cecilia Waldenfjord – Anna Schenell
D14 Anna Olsson – Jenny Knuthammar – Sofie Schenell
- 1988 H21 Anders Karlsson – Sören Jonsson – Anders Östberg
H120 Ingemar Löfqvist – Stephan Svensson – Arne Berg
H180 Rune Karlsson – Vive Sundberg – Karl Andersson
D12 Cecilia Flood – Cecilia Waldenfjord – Anna Schenell
- 1989 H21 Sören Jonsson – Anders Berg – Martin Johansson
- 1990 H12 Tobias Kjell – Claes Svensson – Jonas Svernestam
H21 Anders Berg – Olle Lindman – Martin Johansson
D21 Inger Arvidsson – Inger Andersson – Maria Olofsson
- 1991 H150 Kjell Hagström – Otto Holmdahl – Ingemar Löfqvist
D14 Linnéa Svensson – Lotta Brolin – Karin Blomqvist
- 1992 H21 Olle Lindman – Anders Berg – Martin Johansson
D14 Lotta Brolin – Linnéa Svensson – Karin Blomqvist
D20 Nina Gunnarsson – Sofie Schenell – Mia Eliasson
D21 Inger Arvidsson – Florence Axelsson – Maria Eriksson
- 1993 H14 Tobias Kjell – Henrik Pettersson – Jonas Svernestam
H21 Martin Johansson – Olle Lindman – Anders Berg
H145 Lennart Svernestam – Otto Holmdahl – Arne Berg
D16 Linnéa Svensson – Terese Wallering – Karin Blomqvist
D21 Maria Eriksson – Florence Axelsson – Maria Olofsson
- 1994 H21 Niklas Bratt – Anders Berg – Martin Johansson
H170 Kjell Hagström – Gösta Johansson 3 – Otto Holmdahl
H195 Rune Karlsson – Rune Axelsson – Karl Andersson
D16 Lotta Brolin – Linnéa Svensson – Karin Blomqvist
D21 Maria Olofsson – Cecilia Nilsson – Maria Eriksson
- 1995 H195 Rune Karlsson – Karl Andersson – Gösta Johansson 3
D21 Maria Eriksson – Catarina Öberg – Cecilia Nilsson
- 1996 H21 Magnus Albinsson – Anders Berg – Fredrik Sturesson
H170 Kjell Hagström – Otto Holmdahl – Arne Berg
D21 Maria Olofsson – Catarina Öberg – Maria Eriksson
- 1997 H170 Kjell Hagström – Ulf Waldenfjord – Otto Holmdahl
D21 Nina Gunnarsson – Annica Andersson – Inger Arvidsson
- 1998 D12 Linnéa Östlin – Josefine Svensson – Linnéa Kjell – Emma Johansson – Fredrika Vångell
- 1999 H12 Anton Östlin – Joakim Tosteberg – Pär Öster – Oscar Vångell – Richard Svensson
H150 Roger Danielsson – Stephan Svensson – Ingemar Löfqvist
H180 Göran Hektor – Otto Holmdahl – Arne Berg
H210 Sture Thörnesjö – Rune Karlsson – Karl Andersson
D14 Johanna Östlin – Linnea Östlin – Linnea Kjell – Malin Svensson
D21 Marie Svensk – Inger Arvidsson – Anna Mårsell
D120 Pia Gustafsson – Marie Svernestam – Karin Backteman
- 2000 H12 Oscar Vångell – Ola Almén – Anton Östlin – Jonas Pälvärinne – Henrik Tosteberg
H20 Henrik Sandberg – Esbjörn Kjell – Henric Eriksson
H210 Rune Karlsson – Karl Andersson – Per-Johan Persson
D12 Linnéa Lindström – Emma Backteman – Amanda Almén – Elin och Annika Ledskog
D14 Fredrika Vångell – Elin Lindström – Linnéa Kjell – Linnéa Östlin – Josefine Lindström
D16 Lin Eriksson – Karin Samuelsson – Johanna Östlin – Linda Carlsson – Helena Boodh
D21 Charlotta Blom – Rebecka Österberg – Anna Mårsell
D120 Karin Backteman – Marie Svernestam – Inger Arvidsson

1959 H35. Erik Tholén, Gösta Johansson 1 och Nils Andersson

1976 H43. Per-Johan Persson, Gösta Johansson 3 och Kurt Dackemyr

1977 D16. LOK:s första damsegrare Cathrin Persson, Anne-Li Yngemo och Inger Dackemyr

1983 D21. Första damseniorsegrarna, Lena Almén (Svensson), Karin Backteman och Caroline Palmgren

2001	H21	Tobias Kjell – Björn Widén – Anders Berg
	H210	Rune Karlsson – Karl Andersson – Per-Johan Persson
	D14	Fredrika Vångell – Amanda Almén – Elin Lindström
	D16	Linnéa Kjell – Josefine Lindström – Linda Carlsson – Johanna Östlin
	D120	Anne Bössfall – Pia Gustafsson – Karin Backteman
2002	H21	Tobias Kjell – Anders Berg – Björn Widen
	H150	Pelle Skullman – Stephan Svensson – Pär Eriksson
	H210	Rune Karlsson – Per-Johan Persson – Sune Johansson
	D20	Johanna Östlin – Josefine Lindström – Lin Eriksson
	D21	Charlotta Blom – Inger Arvidsson – Anna Mårzell
	D120	Anne Bössfall – Pia Gustafsson – Karin Backteman
	D150	Eva Lindgren – Inga-Lill Pettersson – Karin Östlin
2003	H14	Oscar Vångell – Alexander Kallén – Andreas Berg – Peter Eriksson
	H20	Erik Backteman – Johan Eriksson – Andreas Bjärkmar
	D16	Lisa Skullman – Elin Lindström – Amanda Almén
	D120	Pia Gustafsson – Karin Backteman – Inger Berg
2004	H12	Patrik Tosteberg – Jonas Lundgren – Erik Sköld – Robin Wassberger – Robert Vångell
	H14	Henrik Tosteberg – Ola Almén – Andreas Berg
	H16	Oscar Vångell – Peter Eriksson – Joakim Tosteberg – Martin Axéen – Anton Östlin
	H210	Rune Fritz – Karl Andersson – Otto Holmdahl
	D12	Annika Ledskog – Josefina Almén – Jenny Stenström – Julia Almén
	D21	Anna-Stina Påledal – Marie Svensk – Charlotta Blom
	D120	Karin Backteman – Pia Gustafsson – Inger Berg
2005	H16	Oscar Vångell – Henrik Tosteberg – Andreas Berg – Peter Eriksson
	H120	Anders Berg – Magnus Herberthsson – Anders Svensk
	H150	Pelle Skullman – Lars Almén – Pär Eriksson
	H210	Kjell Hagström – Karl Andersson – Sune Johansson
	D12	Linnea Faxén – Josefina Almén – Julia Almén
	D16	Linnea Lindström – Sarah Tibell – Emma Backteman
	D20	Fredrika Vångell – Matilda Österberg – Amanda Almén
	D120	Karin Backteman – Annika Ivarsson – Inger Berg
2006	H20	Oscar Vångell – Martin Axéen – Anton Östlin
	D14	Annika Ledskog – Linnea Faxén – Jenny Stenström – Julia Almén
	D20	Linnea Kjell – Josefine Lindström – Fredrika Vångell
	D120	Karin Backteman – Annika Ivarsson – Inger Berg
2007	H14	Jonas Lundgren – Petter Johansson – Albin Detterfelt – Fredrik Pettersson – Erik Sköld
	D14	Linnea Faxén – Josefina Almén – Sofia Gyulai – Julia Almén
	D20	Lisa Skullman – Fredrika Vångell – Sarah Tibell
	D120	Maria Olofsson – Inger Berg – Anne Bössfall
2008	H16	John Sjöqvist – Erik Sköld – Jonas Lundgren – Patrik Tosteberg
	H20	Johan Goth – Mikael Andersson – Anton Östlin
	H120	Magnus Herberthsson – Åke Ljunggren – Anders Berg
	D16	Linnea Faxén – Josefina Almén – Annika Ledskog – Jenny Stenström – Julia Almén
	D20	Amanda Bohlin – Amy Rankka – Sarah Tibell
	D120	Anne Bössfall – Inger Berg – Annika Ivarsson
	D180	Inga-Lill Pettersson – Eva Lindgren – Lotta Granholm

1984 LOK:s första mästare i modern tid.
Michael Karlsson, Stephan Svensson, Anders Berg och Torsten Backteman

1988 H21-mästarna, Sören Jonsson, Anders Östberg och Anders Karlsson

De DM-segrande LOK-lagen 1993 med Maria Eriksson, Maria Olofsson, Florence Axelsson, Martin Johansson, Olle Lindman och Anders Berg

2007 H14-segrare, Jonas Lundgren, Petter Johansson, Fredrik Pettersson, Albin Detterfelt och Erik Sköld.

Förbunds- och LOK-utmärkelser

SvenskaOrienteringsförbundet,SOFT			Marianne Nyman			Östergötlands Idrottsförbunds		
	Diplom	Plakett				Förtjänsttecken	Silver	Guld
Paul Pettersson	1944	1950	Anne-Li Stenström	2004				
Bertil Ottosson	1949	1959	Ulla Kjell	2004				
Kurt Dahlin	1958		Monica Lindgren	2004		Eric Johansson	1961	
Tage Andersson	1959		Lennart Stuesson	2004		Hans Gustafsson	1963	1984
Gösta Johansson 2	1959		Yngve Pettersson	2004		Per-Johan Persson	1969	1984
Eric Johansson	1959	1959	Inga-Lill Pettersson	2004		Karl Andersson	1974	1984
Hans Gustafsson	1959	1964	Lars Almén	2004		Arne Danielsson	1974	1984
Lars I Hansson	1959	1964	Martin Lindberg	2004		Nils Andersson	1974	1984
Arne Danielsson	1964	1969	ÖstergötlandsOrienteringsförbunds			Göte Karlsson	1980	1984
Karl Andersson	1963	1974	Förtjänsttecken			Rune Fritz	1980	1984
Harry Fedinandson	1968					Allan Johansson	1984	1989
Nils Andersson	1968	1974		Silver	Guld	Sven Lagerholm	1984	1989
Gösta Johansson 1	1968	1999	Eric Johansson	1957	1963	Curt Tillman	1984	1999
Göte Karlsson	1969	1974	Bertil Ottosson	1958	1968	Ulf Waldenfjord	1984	1989
Per-Johan Persson	1969	1974	Hans Gustafsson	1962	1971	Bertil Ottosson	1984	
Börje Engström	1955	1980	Karl Andersson	1968	1974	Ingemar Löfqvist	1989	1999
Eric Bergman	1973		Nils Andersson	1970	1978	Toije Hansson	1989	1994
Allan Johansson	1974	1980	Göte Karlsson	1972	1980	Karl-Einar Almén	1994	2004
Sven Lagerholm	1974	1980	Per-Johan Persson	1969	1980	Börje Engström	1994	
Gösta Johansson 3	1980		Arne Danielsson	1968	1984	Sune Johansson	1999	2004
Charles Andreasson	1980		Allan Johansson	1978	1984	Stephan Svensson	1999	
Bertil Eriksson	1980		Rune Fritz	1980	1984	Marie Svernestam	1999	
Hans Kleist	1980		Sven Lagerholm	1974	1989	Roger Danielsson	1999	
Rune Fritz	1980	1984	Ulf Waldenfjord	1980	1989	Kjell Hagström	2004	
Curt Tillman	1980	1984	Curt Tillman	1980	1999	Lars-Erik Henriksson	2004	
Ulf Waldenfjord	1980	1984	Ingemar Löfqvist	1984	1999	Thomas Stenström	2004	
Ingemar Löfqvist	1980	1989	Sune Johansson	1994	1999	Peter Jakobsson	2004	
Vive Sundberg	1984		Toije Hansson	1984	1994	Bertil Södergren	2004	
Karl-Erik Johansson	1984		Kjell Hagström	1989	2004	Linköpings Idrottsförbunds		
Håkan Svensson	1984		Karl-Einar Almén	1989	2004	Förtjänstplakett		
Toije Hansson	1984	1989	Stephan Svensson	1994	2004		Silver	Guld
Karl-Einar Almén	1984	1999	Marie Svernestam	1994	2004	Sten Aldén	1959	
Stephan Svensson	1984	1999	Bertil Södergren	1994	2004	Eric Johansson	1964	
Kjell Hagström	1984	2004	Roger Danielsson	1994	2004	Arne Danielsson	1974	2004
Siv Axelsson	1989		Paul Pettersson	1953		Karl Andersson	1980	1984
Sixten Axelsson	1989		Tage Andersson	1964		Hans Gustafsson	1980	1995
Lars-G Göransson	1989		Gösta Johansson 2	1968		Göte Karlsson	1980	1984
Ingvar Gardell	1994		Hans Kleist	1980		Per-Johan Persson	1980	1984
Sören Jonsson	1994		Börje Engström	1994		Allan Johansson	1984	
Roger Danielsson	1994	1999	Lars-G Göransson	1994		Sven Lagerholm	1984	1999
Göran Hektor	1994	1999	Lars-Erik Henriksson	1999		Rune Fritz	1984	1989
Sune Johansson	1994	1999	Ingvar Gardell	1999		Bertil Ottosson	1984	
Marie Svernestam	1994	1999	Thomas Stenström	1999		Nils Andersson	1984	
Nils-Magnus Nilsson	1994	2004	Anders Blomqvist	1999		Curt Tillman	1984	2004
Thomas Stenström	1994	2004	Göran Hektor	1999		Karl-Einar Almén	1989	2004
Lena Svensson	1999		Peter Jakobsson	1999		Toije Hansson	1994	1999
Per Johansson	1999		Karl-Erik Johansson	1999		Ulf Waldenfjord	1994	1999
Lennart Svernestam	1999		Per Johansson	1999		Ingemar Löfqvist	1994	2004
Anders Blomqvist	1999		Nils-Magnus Nilsson	1999		Stephan Svensson	1999	
Lars-Erik Henriksson	1999		Lennart Svernestam	1999		Marie Svernestam	1999	
Peter Jakobsson	1999		Lena Svensson	1999		Lars-G Göransson	2004	
Jan Sandberg	1999		Ulla Kjell	2004		Per Johansson	2004	
Göran Lagerholm	1999		Sixten Axelsson	2004		Lars-Erik Henriksson	2004	
Birgitta Almén	1999		Birgitta Almén	2004		Göran Hektor	2004	
Lotta Granholm	1999		Anne-Li Stenström	2004		Sune Johansson	2004	
Ulla-Britt Lagerholm	1999		Marianne Nyman	2004		Roger Danielsson	2004	
Gunvor Fridh	2004							

ÖstergötlandsOrienteringsförbunds		Caroline Palmgren	1984	Arne Danielsson	1959	1964
Belöningsmärke		Mikael Johansson	1985	Lars I Hansson	1959	1964
Lars I Hansson	1955	Siv Axelsson	1985	Gösta Johansson 2	1959	1964
Charles Andreasson	1955	Stefan Thellsén	1986	Runo Karlsson	1959	
Eric Johansson	1956	Håkan Svensson	1986	Sören Andersson	1964	
Runo Karlsson	1956	Lars-Erik Henriksson	1987	Göte Karlsson	1964	1970
Hans Gustafsson	1957	Anders Östberg	1987	Karl-Axel Pettersson	1964	
Harry Ferdinandson	1957	Ingvar Gardell	1988	Inge Svensson	1964	
Sven Eriksson	1958	Anneli Almgren	1988	Olof Tysell	1964	
Karl Andersson	1958	Thomas Stenström	1989	Nils Andersson	1969	1971
Bertil Ottosson	1959	Jan Bäckström	1989	Gunnar Arkehed	1969	
Gösta Johansson 2	1959	Sune Johansson	1990	Sven Lagerholm	1969	1980
Olof Tysell	1960	Martin Johansson	1990	Per-Johan Persson	1969	1971
Arne Danielsson	1960	Maria Olofsson	1991	Erik Bergman	1970	1980
Kurt Dahlin	1961	Sven Jonsson	1991	Vive Sundberg	1970	1984
Inge Svensson	1961	Marie Svernestam	1992	Allan Johansson	1970	1980
Torsten Brandt	1962	Olle Lindman	1992	Göte Bruzelius	1971	
Allan Kindberg	1962	Maria Eriksson	1993	Gösta Johansson 3	1971	
Göte Karlsson	1963	Nils-Magnus Nilsson	1993	Hans Kleist	1971	1984
Hans Kleist	1963	Anders Blomqvist	1994	Ulf Waldenfjord	1974	1984
Lars Sjödahl	1964	Niklas Bratt	1994	Bertil Eriksson	1974	
Nils Andersson	1964	Ulla Kjell	1995	Rune Fritz	1974	1979
Per-Johan Persson	1965	Catarina Öberg	1995	Curt Tillman	1974	1984
Ingemar Löfqvist	1965	Göran Hektor	1996	Benkt Andersson	1974	
Sven Lagerholm	1966	Fredrik Stuesson	1996	Per-Ebbe Svensson	1974	
Otto Holmdahl	1966	Inger Arvidsson	1997	Kjell Hagström	1974	1999
Sören Andersson	1967	Ann-Sofia Bark	1997	Karl-Einar Almén	1974	1984
Benkt Andersson	1967	Mattias Berglund	1998	Folke Roos	1974	
Gösta Johansson 3	1968	Gunvor Fridh	1998	Hans Carlsson	1976	
Eric Bergman	1968	Anna Mårzell	2004	Charles Andreasson	1980	1999
Allan Johansson	1969	Ulf Bergqvist	2004	Toije Hansson	1980	1984
Christer Johansson	1969	Rune Karlsson	2004	Börje Engström	1980	1989
Göte Bruzelius	1970	Claes-Owe Swärdh	2004	Ingemar Löfqvist	1980	1989
Ann-Sofie Eriksson	1970			Karl-Erik Johansson	1980	1994
Bertil Eriksson	1971	LOK:s Förtjänsttecken och Medalj			1980	
Arne Berg	1971		Förtj Medalj	Christer Johansson	1980	
Ulf Waldenfjord	1972	Gustav Wibom	1937	Stephan Svensson	1980	1999
Stephan Svensson	1972	Carl Ödell	1938	Claes-Owe Swärdh	1980	1999
Vive Sundberg	1973	Sten Pettersson	1938	Alf Johansson	1980	
Per-Anders Bergman	1973	Paul Pettersson	1943	Sixten Axelsson	1980	1994
Karl-Einar Almén	1974	Alf Andersson	1943	Lars-G Göransson	1980	1994
Ulla-Britt Lagerholm	1974	Tage Grahn	1944	Kurt Eriksson	1980	
Hans Carlsson	1975	Elis Nyman	1944	Ulla-Britt Lagerholm	1982	
Håkan Krepper	1975	Folke Lindholm	1944	Håkan Svensson	1982	
Curt Tillman	1976	Erik Näsström	1944	Arne Pettersson	1982	
Gunnar Roos	1976	Hjalmar Strand	1944	Per Johansson	1982	1999
Lennart Ekvall	1977	Bertil Ottosson	1944	Bernard Schuh	1982	
Börje Engström	1977	Nils Johansson	1944	Birgitta Almén	1984	1994
Karl-Erik Johansson	1978	Erik Fast	1944	Elsy Karlsson	1984	1989
Lars Almén	1978	Harry Ferdinandson	1949	Birgit Johansson	1984	
Toije Hansson	1979	Gösta Johansson 1	1949	Dagrun Persson	1984	
Inger Dackemyr	1979	Olov Westman	1949	Siv Axelsson	1984	1989
Rune Fritz	1980	Sven Eriksson	1949	Ingeborg Andersson	1984	
Anders Berg	1980	Per Österdahl	1953	Christina Tillman	1984	
Per Johansson	1981	Tage Andersson	1954	Lennart Svernestam	1984	
Anne-Lis Pettersson	1981	Bertil Södergren	1954	Sune Johansson	1984	1994
Lennart Svernestam	1982	Eric Johansson	1959	Rune Karlsson	1984	1999
Torsten Backteman	1982	Hans Gustafsson	1954	Kurt Nordell	1984	
Bernard Schuh	1983	Ragnar Danielsson	1954	Stefan Persson	1984	
Anders Karlsson	1983	Birger Andersson	1954	Göran Lagerholm	1984	
Roland Eriksson	1984	Karl Andersson	1959	Nils-Magnus Nilsson	1984	1994
			1964	Bengt Karlsson	1984	

Arne Berg	1984	Sören Jonsson	1994	Per Magnusson	2004
Otto Holmdahl	1984	Jan Bäckström	1994	Jonas Svernestam	2004
Ove Wigertz	1984	Jimmy Tolf	1994	Anders Tosteberg	2004
Rune Lindström	1986	Lena Svensson	1999	Fredrik Pettersson	2004
Stig Ossiansson	1986	Jan Sandberg	1999	Irene Johansson	2004
Roland Eriksson	1987	Ulla Kjell	1999		
Roger Danielsson	1987	Lennart Stureson	1999		
Göran Hektor	1987	Yngve Pettersson	1999		
Lars Gustafsson	1988	Inga-Lill Pettersson	1999		
Marie Svernestam	1989	Gunvor Fridh	1999		
Viola Fritz	1989	Roland Fridh	1999		
Lars-Erik Henriksson	1989	Anders Kjell	1999		
Kerry Kempe	1989	Maria Olofsson	1999		
Birgitta Lindell	1989	Kristina Svensson	1999		
Ingvar Gardell	1994	Marianne Nyman	1999		
Thomas Stenström	1994	Anne-Li Stenström	1999		
Peter Jakobsson	1994	Inger Gustås	1999		
Anders Blomqvist	1994	Lars Almén	1999		
Björn Flood	1994	Klas Nilsson	1999		
Martin Johansson	1994	Mia Eliasson	1999		
Karin Pettersson	1994	Allan Kindberg	1999		
Karl-Olof Brolin	1994	Martin Lindberg	1999		
Lotta Granholm	1994	Karin Backteman	2004		
Ingrid Engström	1994	Mats Backteman	2004		
Elesiv Gustafsson	1994	Pia Gustafsson	2004		
Monica Lindgren	1994	Ragnar Lindström	2004		

Hedersmedlemmar

1959	Carl Ödell †1987
1959	Paul Pettersson †1984
1976	Bertil Ottosson †1993
1980	Göte Karlsson †1993
1980	Hans Gustafsson †2004
1984	Lars I Hansson
1987	Arne Danielsson
1990	Karl Andersson
1990	Eric Johansson †1999
1990	Sven Lagerholm
1992	Elsy Karlsson
1992	Per-Johan Persson
1996	Rune Fritz
1999	Sune Johansson
2001	Toije Hansson
2004	Kjell Hagström
2004	Curt Tillman

LOKärsjuttiofemår – men harendast haft två kvinnor, Marie Svernestam och Ulla Kjell, som ordförande under fem av dessa år! Men en titt på den kvinnliga delen av dagens LOK-ledare ger goda förhoppningar att banbrytarna kommer att få flera efterföljare. Marie och Ulla har inte "bara" varit ordförande utan har jobbat och fortsätter att jobba mycket aktivt i klubben.

Rune Karlsson, som 2008 var förste LOK-are till tio segrar (400 poäng) i H80-klassen. Rune var på sin senortid, men då i moderklubben Katrineholms AIK, en framstående elitlöpare med många segrar. Vid fyra tillfällen under denna tid var klubben på topp-tio i Tiomilakavlen och vid ett av dem sprang Runet om om segern på sista sträckan med en femteplacering som resultat. Rune blev LOK-are i slutet av 60-talet.

Speciella utmärkelser

Årets idrottsprestation

1953 fick LOK:s lag som kom trea på SM-budkavlen – Eric Johansson, Hans Gustafsson och Runo Karlsson – utmärkelsen för årets idrottsprestation i Linköping.

Årets ledare 1982

Göte Karlsson blev utsedd till "Årets ledare" inom östgötaidrotten. Det var första gången denna utmärkelse utdelades. Priset bestod av ÖC:s guldlocka samt 5.000 kronor till klubbens ungdomsverksamhet.

Ledarstipendium

1983 fick Per-Johan Persson, i samband med 5-dagars i Småland, försäkringsbolaget Skandias ledarstipendium på 5.000 kronor.

Kulturstipendium

Göte Karlsson erhöll 1984 Linköpings kulturstipendium med motiveringen "Göte Karlsson har satsat hela sitt intresse och all sin fritid på idrott framför allt inom Linköpings Orienteringsklubb".

Årets ledare 1987

Per-Johan Persson utsågs som den andre LOK-aren till "Årets ledare", och fick liksom Göte ÖC:s guldlocka samt 5.000 kronor till klubbens ungdomsverksamhet.

Årets klubb

LOK utsågs 1984 till "Årets klubb". Det var vid SOFT:s årsmöte som Stiftelsen Skogssportens Gynnare utdelade priset. Priset bestod av en skulptur utförd av Olle Carlström samt 10.000 kronor.

Silverkotten

Stiftelsen Skogssportens Gynnares stipendium till bra ungdomsklubb, 10.000 kronor, tilldelades LOK 1992.

Bra karritare

Karl Andersson erhöll 1992 Stiftelsen Skogssportens Gynnares stipendium på 5.000 kronor som bra karritare.

Bästa ungdomsklubb

ÖIF:s stipendium på 3.000 kronor tilldelas LOK 1993. Utöver detta erhöll klubben Y's Men's ungdomsstöd på 5.000 kronor.

Ledarstipendium

2006 fick Ulla Kjell och Per Magnusson tillsammans ett stipendium på 10.000 kr från Linköpings IF för att användas till utbildning i deras ledarroller.

Årets elitidrottare

1993 utsågs Martin Johansson till årets elitidrottare av ÖIF och Medical Center Ekoxen. Utmärkelsen innebar ett års fri sjukvård.

Lagstipendium

1995 fick Lotta Brolin, Linnéa Svensson och Karin Blomqvist, Arne Lundqvists lagstipendium på 5.000 kr för deras kavleresultat under 1994.

Lions ledarstipendium

1996 tilldelades Ingemar Löfqvist Lions ledarstipendium för 20 års ungdomsarbete.

SISU:s kulturpris

1996 tilldelades LOK kulturpriset för att LOK är en drömbild av hur man inom en förening kan engagera sig i verksamhet för både unga och gamla.

SISU:s kulturpris

2000 tilldelades LOK Sisus kulturpris för klubbens engagemang 1999 i kolmilan "Majvor" och arrangemangen däromkring.

Skogssportens Gynnare

2004 tilldelades Ulf Bergqvist ett

stipendium under rubriken "Speciella Projekt" för framtagandet av data-programmet "Runoway".

Skogssportens Gynnare

2006 fick Per-Johan Persson ett stipendium under kategorin "Speciella Projekt" för framtagandet av boken "Orienteringsliv".

Vidareutveckling som orienterare

2006 fick Anton Östlin Linköpings IF:s stipendium på 5.000 kr för sin vidareutveckling som orienterare.

Stipendium från Topp 100

2007 fick LOK ett stipendium på 10.000 kr från sammanslutningen "Topp 100" att användas som stöd för Anton Östlin.

Skogssportens Gynnare

2007 fick Tomas Rimhagen ett stipendium under kategorin "Speciella Projekt" för framtagningen av filmen om Ekorren Cup.

Skogssportens Gynnare

2008 tilldelades Joakim Tosteberg ett stipendium för Unga ledare.

Vid årsfesten 1989, som var lite extra festlig eftersom LOK då var 65 år, hade vi till allas glädje ett gäng orienteringsanknutna "pinuppor" som servitriser. Häftigabrudar—eller? Från vänster Karin Pettersson (Johansson), Kia Svensson, Jan Bäckström, Martin Johansson, Siv Axelsson, Ing-Mari Nilsson, Ing-Lis Olsson och Monica Lindgren.

Sören Jonsson var ordförande i Svenska Orienteringsförbundet 1994 – 1995 och här får han "Gubben" Lennqvists ordförandeklubba från avgående ordföranden Åke Jacobsson.

